

BM'DE KASIRGA

GERARD DE VILLIERS TAY

Orijinal adı: CYCLONE A L'ONU

©Copyright: Libraire Plon/Tay Yayınları 1986
Klodfarer Cad. No: 16/3 Türbe-İstanbul
Telefon: 52245 32

**Gerard de
VILLIERS**

SAS

**BİRLEŞMİŞ
MİLLETLER'DE
KASIRGA**

TAY YAYINLARI

Türkçesi:
Kemal AYSU

Dizgi: Gümüş Reprodüksiyon/Film: Ruşen Grafik
İç Baskı: Şefik Matbaası/Kapak Baskısı Seçil Ofset

I. BÖLÜM

Lesotho Cumhuriyeti'nin tam yetkili ve harika elçisi, Ekselansları John Sokati'nin içini huzur kapladı. Büyük pencereden, Sovyetler Birliği'nin armağan ettiği gül bahçesine bakıyordu.

BM'nin her önemli toplantısında olduğu gibi temsilcilerin barı tıklım tıklımdı: içeri girenler kendilerini Bamako çarşısında sanabilirlerdi. Afrikalı temsilciler, BM nüfusunun üçte birinden fazlasını temsil ediyorlardı. Çalışmalardan sıkılan beyaz meslektaşlarının tersine onlar toplantılara ve komisyon çalışmalarına tam vaktinde katılıyorlardı.

John Sokati pencerenin önünden ayrıldı ve altı zencinin oturduğu masaya yaklaştı. Medeni dünyanın Lesotho'yu böcek ilacı gibi görmesi, onun için o kadar önemli değildi. Kendisi, dört yüz dolarlık elbiseler giyen, külçe büyüklüğünde altın takan önemli bir adamdı.

Bardaki uğultu aniden bir anonsla kesildi:

— Ekselansları John Sokati telefona çağırılıyor.

Lesotho temsilcisi derhal kalabalığı yardı. Telefon kabinlerinden birine girdi ve kapıyı dikkatlice kapadı.

Konuşması kısa sürdü. Ahizeyi yerine astıktan sonra, anonsu yapan Çinli kıza başıyla teşekkür etti ve çıkış kapısına yürüdü.

Bar, BM binasının ikinci katında ve kuzey kısmındaydı. Genel kurul binasına bakan

büyük pencereleri vardı.

Kendilerine diplomat sevgili arayan sekreterler ortalıkta cirit atıyordu. Şimdiki gibi önemli toplantılarda, BM'nin deniz mavisi üniformalı muhafızları yalnız gezinen güzel kadınları acımasızca arıyorlardı. Bu ciddiyet, komisyon çalışmaları ile duygusal ziyaretler arasında yırtınan zavallı temsilcilerin işini zorlaştırıyordu.

John Sokati muhafızın önünden geçti ve yeşil halı kaplı yürüyen merdivene yöneldi. Ayakkabılarını çıkarıp halının üzerinde çıplak ayakla yürümek istiyordu.

Fakat bu Birleşmiş Milletler'de delege olan birisinin yapacağı bir şey değildi. Lesotho delegesi olsa bile.

Zenci, halı kaplı yolu geçip sağdaki, Birinci Cadde'nin kaldırımlarına açılan turist kapısından dışarı çıktı. Hareketli bir grubun yanında durdu.

O sırada, karşıdaki First National City Bankası'ndan bir zenci kadın çıktı ve Sokati'ye eliyle selam verdi. 46. Cadde'deki kırmızı ışıktan yararlanarak yolun bu tarafına geçip John Sokati'nin yanına geldi.

Arasına rastlanan Harlem'dekiler gibi güzel bir zenci kadındı: Maksi mantosunun içinde uzun bacakları ve kızıl saçlarının arasında duygusal bir yüzü vardı.

Aniden esen bir rüzgârla uzun mantosu açıldı ve turuncu renkteki süper bir mini eteğin gizlediği kalçaları ortaya çıktı. Bu harika yaratık büyük devletlerden birinin temsilcisine sadıktı. John Sokati ona, sanki kadın Luther King'mişcesine bakıyordu.

Zenci kadın turistleri hiç takmadan diplomatı dudaklarından öptü ve elini tuttu. Oldukça ender rastlanan görüntülerden biriydi bu. Afrikalılarla zenci Amerikalılar arasındaki bağlar oldukça gergindi: Zenci Amerikalılar, Afrikalı kardeşlerini henüz gelişmiş bir maymun gibi görüyorlardı ve Afrikalılar da ABD'li zencilere ezici bir üstünlük kompleksiyle bakıyorlardı.

Bir taksi durdu ve iki zenci bindiler.

Araba sola 49. Cadde'ye döndü ve bir otobüsün arkasında on dakika beklemek zorunda kaldı. Diplomatın eli arkadaşının bacağına okşayarak uzun mantonun içinde kayboldu. Kız hoşgörüyü güldü.

Sonra da diplomat görünümünden çıkmamaya çalışan John Sokati gibi onun da nefes alıp vermesi hızlandı. Kadın kımıldadı ve yuvarlak kahverengi kalçası tamamen açıldı. Hipi kılıklı şoför dikiz aynasından hiçbir şeyi kaçırmıyordu.

Şoför büyük bir kıskançlıkla dikizciliğe ara verip arabayı çalıştırdı ve şehrin güneyindeki ikinci Cadde'ye döndü. Trafik pek sıkışık değildi ve on dakikada Greenwich kasabasına çıktılar.

Taksi, Beşinci Cadde'ye geçebilmek için On üçüncü Cadde'ye saptı. Kapı numarası 40 olan otuz katlı büyük bir binanın önünde durdu.

Şoför şuh kahkahalar atarak uzaklaşan çiftin arkasından bir süre baktı. FBI, Birleşmiş Milletler'in şerefli delegelerinin en az üçte birinin aşk dolu sözlerle doldurduğu kilometrelerce ses bandına sahipti. Danimarkalılar'ın "porno film" satan dükkânlarını kıskanmaya

ne gerek vardı? Delegelerin sarmaş dolaş oldukları kızların birçoğu FBI'ın kara kasasından para alıyorlardı.

Zenci delege ve arkadaşı 11. Cadde'ye geldiler. Gerçek bir aşık çift. Yoldan geçenlerin çoğu gözlerini kızıdan ayıramıyorlardı. Gerçekten Harlem'den gelen olağanüstü bir yaratıktı. Ne yazık ki beyazlara yasaktı.

Çift, yüz metre yürüdükten sonra cephesi on metreden kısa olan üç katlı bir evin merdivenlerini çıktı. 11. Cadde, Washington Meydanı ve Beşinci Cadde'ye yakınlığı dolayısı ile altın fiyatına kiralanın bu tip evlerle doluydu. New York'un en pahalı mahallelerinden biriydi. Kız kapıyı anahtarıyla açtı ve 24 numaralı daireden içeri girdiler.

Kanış cinsi köpeğini gezdiren zayıf bir kadın çiftte müthiş bir bakış attı.

Parıldayan güneş altında aşk yapmak ona çok garip gelmişti.

Ve yine zenciler.

Birleşmiş Milletler'in muhasebecileri John Sokati'nin lüksü karşısında dişlerini gıcırdatacaklardı. Lesotho BM'ye üç yıldan beri ödemesi gereken aidatı ödememişti. Üstelik ödenmemiş on dolarlık bir telefon borcu da vardı.

Birleşmiş Milletler yasasına göre gecikmiş aidatlarını iki yıl içinde ödemeyen tüm ülkeler oy haklarını kaybediyorlardı.

Fakat yine de bazı uyarlamalar yapıyordu. Lesotho, otuz kadar diğer ülkeyle birlikte "küçük devlet" grubunu oluşturuyordu. Bazı özel görevlilerin dışında hiç kimse Lesotho'nun yerini dahi bilmiyordu, fakat Lesotho'nun

Genel Kurul'da bir sesi vardı. Hatta bir çok önemli konuda görüş bildirebilen bir sesi.

24 numaralı dairenin karşısında Sağlık Konseyi'nin astığı, New York'un temizliği üzerine bir afiş vardı. "Bugün bir fareyi aç bırakın" diyordu afiş. Bu garip düşüncenin dışında, bir eylül öğleden sonrasının sıcaklığı ve nemliliği içinde 11. Cadde sakindi.

Sarı elbiseli zayıf kadın 24 numaranın karşısında köpeğini işletmek için durdu. Fırsattan istifade ederek kapalı kapıya kınarcasına baktı.

Tanrı'dan iki zencinin günahlarını affetmesini istedi.

Duasını bitirecek zaman bulamadı.

Müthiş bir patlama aniden 11. Cadde'nin sessizliğini bozdu.

Patlamayla birlikte bir yığın kırıntı gökyüzüne fırladı ve patlamanın şiddetiyle zayıf kadın ve köpeği otuz metre sürüklendiler. Kadının etekleri açılıp iskeleti andıran bacakları görünmüştü.

Beşinci Cadde'den gelen bir taksi aniden fren yaptı. Arabadan bir adam indi ve yıkılan binaya koştu. Gökten hâlâ kırıntı yağıyordu. Patlamanın yankısı henüz geçmemişti.

24 numaralı ev artık yoktu. Üç katlı evin yerinde artık kocaman bir çukur vardı. Dumanlar yer yer dağılmaya başlamıştı ve bir mucize olarak ikinci katın duvarında asılı duran bir kütüphane ve içindeki tüm kitaplar gerçeküstü bir tablo gibi duruyordu.

Garip bir rastlantı, patlamanın tüm şiddetine rağmen 26 numaraya hiçbir şey olmamasına rağmen 22 numaranın tüm camları kırılmıştı.

Üstü başı tozla kaplı olan bir kadın bağıra-

rak dışarı fırladı. Karşı otelden bağırarak insanlar çıkıyorlardı. Caddenin iki yanından gençler koşarak geliyorlardı. Siyah duman caddeyi hemen hemen karartmıştı. Ortalık sanki akşamın sekiziymişçesine karanlıktı. Otelden çıkan yaşlı bir kadın haç çıkarıyordu. Şimdiye kadar hiç kimse böylesi bir patlama yaşamamıştı.

Beşinci Cadde'den tesadüfen geçen bir polis arabası geri döndü ve siren çalarak 11. Cadde'ye geldi. Taksi, polise yol açmak için kenara çekildi. Yol dar ve tek yönlüydü. Kağıtlar ve hafif eşyalar, dumanın içinden yavaş yavaş yere dökülüyordu.

Köpeğini gezdiren kadın güçlkle ayağa kalktı ve köpeğinin tasmaını çekti. Şiddetten dilini yutmuş gibiydi. Yukarıdan yağın kağıtlardan biri kadının yüzüne kondu. Kadın yüzünü ekşiterek eliyle kağıdı itti. Fakat kağıtla teması ona hiç de yabancı gelmemişti. Yakından baktı.

Yüz dolarlık bir banknottu.

Biraz tozlu fakat gıcır gıcırdı. Zayıf kadın hayal gördüğünü sanarak patlamanın etkisiyle fırlayan bir başka kağıdı eğilip aldı. Yine bir yüz dolarlıktı. Kadın garip bir çığlık atarak köpeğinin tasmaını bıraktı ve yere diz çöktü. Rüzgârın taşıdığı paraları el yordamıyla toplamaya çalışıyordu. Heyecandan ağlıyordu. New York'da mucizeye rastlamak çok zordu. Oysa 11. Cadde'nin üstü yavaş yavaş süzülen paralarla kaplıydı.

Tüm gençler aşağı yukarı aynı anda gökten servet yağdığını farkettiler. Tarifi imkânsız bir olaydı bu. İnsanlar, paraları yere düşmeden

yakalayabilmek için atlayıp sıçıyorlardı. Taksi şoförü paraları yakalayabilmek için zayıf kadının ellerinin üzerinde yürüyordu. Hiç kimse kadının acı dolu çığlıklarını işitmiyordu. Arabadan inen iki polis, yıkıntıya bir göz attıktan sonra söylenerek üniformalarını parayla doldurmaya başladılar.

Birisi şapkasını düşürdü ve nereye gittiğine bile bakmadı.

Sanki dolarların kokusunu almış gibi Washington Meydanı'nın ve Bleeker Caddesi"nin hipileri oraya yığılmaya başladılar. Bazı gençler duman yüzünden öksürüyorlardı.

Bir paket dolusu parayı göğsüne bastıran kadın, köpeğini unutarak hızla uzaklaştı. 24 numaranın önünden geçerken birden bir duyguya kapıldı ve titredi: Ne aşık çiftin çılgınlıkları, ne de fareler bu patlamaya sebep olabilirdi. Zayıf kadın bu işte Tanrı'nın parmağı olduğunu düşündü.

İtfaiye geldiğinde paraların uçuşması bitmişti. Kaldırımın kenarında oturan iki hipi olayı konuşuyorlardı.

İtfaiyeciler, olağanüstü elçi John Sokati'nin mezarını suluyorlardı.

II. BÖLÜM

Şeffaf ve plastik bir zarfın koruduğu yüz dolarlık banknotun yarısı yanmış ve sertleşmişti. Zarfın ucunda sarı bir etiket vardı. Büronun yarısı 11. Cadde'deki patlamadan olduğu sanılan çeşitli eşyalarla doluydu.

Malko eşyaların arasında, New York'ta yüzlercesine rastlanan ve birçok işyerinin eşantiyon olarak dağıttığı dikdörtgen kibrit kutularından bir tane bulunduğuna dikkat etti. Diğer bir eşyaya olduğu gibi kibrit kutusuna da bir etiket takılmıştı. Eşyaların arasında sol camı kırık bir gözlük, kredi kartları, kağıtlar ve bir erkek ayakkabısı vardı.

Al Katz, büronun arka tarafında duruyordu ve düşünceli bir havayla eşyalara bakıyordu. Masmavi gözleri sanki yuvarlak yüzünden fırlamış gibiydi. Kalın ve kıızıl bıyığı yüzünün alt kısmını sanki aşağıya sarkmış gibi gösteriyordu. Zeki ve bilgiç bir havası vardı. Büronun içinde bir tur attıktan sonra Malko'nun yanına tokalaşmaya geldi. Yaklaştığında yüzündeki kırıksıklıklar iyice ortaya çıkıyordu. Ellidençok, altmış yaşlarında gösteriyordu.

— Frank Thorpe size işten bahsetti mi?

Malko, üstüne tam oturan elbisesiyle, kareli gömleğiyle, biraz uzun sarı saçlarıyla, düzgün aksanıyla ve meraklı bakışlarıyla, CIA'nın tipik ajanlarına benzemiyordu.

— Frank Thorpe bana pek bir şey söylemedi, dedi.

CIA planlama bölümü müdürü Frank Thorpe, Poughkeepwie'deki villasına telefon edip Al Katz ile temasa geçmesini söylediğinde, Malko görevin konusuna fazla eğilmemişti.

Tedbirden olduğu kadar, mesleğinin gereği nadiren öyle yapardı. Söz konusu olan Viyana Operası'nın açılış balosu değildi.

Malko'nun bulunduğu büro, 53. Cadde ile 6. Bulvar'ın köşesinde, ültromodern, kırk beş katlı, siyah CBS binasının içindeydi. Resmi olarak Fairchild Şirketi'ne bağlı bir yerdi burası. Yalnızca kayıtlarda varlığı gözükken bir şirket. Aslında CIA'nın Amerika'da yeni yeni yerleştirmeye başladığı.Kongre'nin ve FBI'nın gözünde uzaktaki bürolardan biriydi. Federal ajansın ulusal sınırlar içinde, kuramsal olarak karışmaya hakkı yoktu.

— Anlaşılan bir çöplüğü boşalttınız, dedi Malko. Ve fazla sükse yapılmamış hâlâ.

Al Katz gülümsedi.

—Lesotho'nunBM'dekiolağanüstüelçisi ekselansları John Sokati'den geriye kalanların hepsi bu. Üstelik bir yığın kırıntı döküntüyü incelemek, kurcalamak gerekti.

— FBI tarafından sorguya çekilmiş miydi? diye sinsice sordu Malko.

Bu kez Katz gülümsemedi. Yuvarlak yüzü ciddi bir ifade takındı ve bıyıkları şaşkınlık ifadesiyle aşağıya doğru uzadı.

— TNT'nin çay gibi kaynatılabileceğini sanan kişilerle birlikteydi, dedi soğuk bir ifadeyle. O kişilerden, birisi kadın üç kişiyle birlikte ısı ve ışığa dönüştüler. Fotoğrafları görmek ister misiniz?

Malko'ya bir paket fotoğraf uzattı, ilk

fotoğraflarda, oldukça genç, sert yüz ifadeli iki zenci ile, kapak kızı stilinde güzel bir sütlü kahve vardı. İkinci grup fotoğrafları görür görmez Malko'nun içi kalktı. Kızın bir bacağı kalçasından kopmuştu ve vücudu paramparçaydı. Kızışmış teni ve kavrulmuş saçları dışında yüzü tanınmaz bir haldeydi.

— Başka ceset yok muydu?

Katz omuzlarını silkti.

— 11. Cadde'de üç katlı küçük bir evdi zaten. Fotoğraftaki zebralardan başka kimse yoktu. Hepsi de öldü. Komşularının yalnızca camları kırıldı ve biraz da korktular. Hiç gazete okumuyorsunuz galiba. Olay on beş gün önce oldu.

Birkaç zamandır New York'ta oldukça azımsanmayacak miktarda patlamalar vardı...

— Niçin havaya uçtular?

Al Katz fotoğrafları bıraktı ve çalışma masasına geçti.

— Öğrenin. Mahzende, bir şantiyeden çalınmış üç kasa TNT bulundu. Mucize eseri kasalar patlamadı. İpuçlarına bakılırsa bu adamlar evde bomba imal ediyorlardı ve bir patlama oldu.

— Peki, bu diplomat, Ali Baba'nın mahzeninde ne arıyordu?

Al Katz ellerini birleştirdi:

— Eğer bilebilseydim.siz hâlâ şatonuzdaki eski taşları saymakla meşgul olurdunuz... Umarım bu olayı çözmek için bize yardım edersiniz. Çünkü bu hikâyeye baştan sona garip.

Malko'ya yanmış kâğıt parayı uzattı. Ve 11. Cadde'de patlamadan sonraki meşhur yağma-

alığın nasıl gerçekleştiğini anlattı.

FBI, kırıntıların içinden on altı bin beş yüz dolar buldu. Yoldaki serseriler belki de bu paranın iki üç misli daha fazlasını toplamışlardı. Gerçek miktarı bilebilmek imkansızdı. İlginç bir araştırma sonucu John Sokati'nin evinde yüzlük banknotlardan on bin dolar bulundu. Paraların seri numaraları birbirini takip ediyordu.

— Bu diplomatın, yıkıcı bir faaliyeti parasal açıdan desteklediğini mi düşünüyorsunuz? diye sordu Malko.

Al Katz gözlerini gökyüzüne çevirdi.

— Şaka mı ediyorsunuz? Lesotho'nun ne olduğunu biliyor musunuz? O kadar yoksullar ki BM oturumuna gelip katılmaları için yol paraları gönderildi. Hatta sigara paraları bile ödeniyor.

— Kim ödüyor?

— Devlet dairesi.

Malko bu nezaket karşısında irkildi.

— Bu cömertlik niye? Her seferinde biraz fazla para harcadığımda Washington'daki muhasebecileriniz sanki canlarını alıyormuşum gibi hırılıyorlar.

— Dostum, dedi Katz, üzerinizdeki sıfata rağmen BM'de oy kullanmıyorsunuz. Özellikle de devlet adamlarına peşkeş çekmek zorunluluğunuz yok.

— Anlıyorum, dedi Malko. Fakat bu işin John Sokati'nin ölümüyle ne ilgisi var?

Al Katz bıyık altından gülerken öne, Malko'ya doğru eğildi. Malko siyah güneş gözlüğünü çıkardı ve alpaka elbisesinin üzerindeki tozu silkeledi. Gözleri parılıyordu.

— Kısa bir müddet sonra, diye açıkladı Amerikalı, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu yirminci kez 557 numaralı önerge ile Çin Halk Cumhuriyeti'nin meşru haklarının eski şekline getirilmesini üçte iki çoğunlukla gündeme getirecek. Açık bir deyişle Kızıl Çin'in Birleşmiş Milletler'de Formoza'nın yerine girip giremeyeceğini bilmek söz konusu. Birleşik Devletler çeyrek asırdan beri bu olaya karşı mücadele veriyor. Her sene düzenli olarak önerge geri çevrilir ve bir sonraki oturumda komünist ülkelerden biri yeniden gündeme getirir ve her şey yeniden başlar. Öte yandan Birleşik Devletler Hükümeti'nin elinde bizi rahatlatacak yirmi kadar sebep var. Düşünün, kötü niyetli insanların- ki bunun içine polis de dahil- değişik yollardan buradaki insanların oyunu değiştirmek için çabalarsa... Birleşik Devletler Hükümeti'nin yüzü gülecektir. Bu oylama hükümetin her zaman başbelasıdır. Kızıl Çin şu anda BM'lere girerse, Birleşik Devletler Hükümeti'nin yarısını pencerelerden havaya uçuracak berbat bir durum ortaya çıkar. Artı, bizden de birkaç kişi... Yaşlı Çankayşek ile gizli anlaşmalar var. Neler olduğunu tam olarak bilmiyorum.

— Ekselans Sokati ile ne bağlantısı var? diye sordu Malko. Sanıyorum bu insanların tümü kendi hükümetlerinden bilgi alıyorlardı. Keyiflerine göre oy kullanamazlar. Sakin olun. Ne olacağı bilinmeden yirmi ülke satın alınamaz.

Al Katz derin bir nefes aldı ve başını salladı.

— Çok doğru. Fakat resmi delegeler oldukça güçlü şahıslar. İçlerinden birisi herhangi bir nedenden ötürü hükümetinin

kararına rağmen değişik oy kullanma fantezisine kapılırsa, oy geçerli sayılır. Örneğin, ABD temsilcisinin bir an çıldırıp, Çin'in kabul edilmesi lehine oy verdiğini düşünün... Başkan bir girişimde bulunabilir, ama bir şeyi değiştirmez. Hatta oylamadan sonra temsilci tımarhaneye kapatılsa bile.

— Anlıyorum, dedi Malko eğlenmeye başlayarak. Oyunumuza katılma eğiliminiz var. Oyların ters yönde etkilenmesini istiyorsunuz.

Al Katz avucunun içiyle masaya vurdu.

— Sokati gibi bir adama düzinelerle binlerce dolar verilmesi için başka bir sebep görebiliyor musunuz? Oturum dün başlamıştı. Oylama on gün içinde yapılacak.

— Ama zavallının aleyhinizde oy kullanacağından emin değildiniz, diye söze girdi Malko.

— Elbette elbette, dedi Katz. Yalnızca riske girmek istemedik. Üstelik o diplomatın, kimlikleri FBI tarafından belirlenen bazı tiplerle dolaşması garipti. Adamlar, Siyah Panterler'in faal bir fonksiyonu olan MAD DOGS'a üyeymişler. Bombalı saldırılar, cina-yetler, yangınlarla uğraşıyorlar. Irkçılığa karşı olanlar adına mücadele ediyorlar. Harlem'de bile onlardan korkuluyor.

Malko, FBI'ın birkaç zamandır Siyah Panterler'in aşırı uçlarına karşı mücadele verdiğini biliyordu. Polise karşı birçok kez suikast olmuştu ve her iki taraftan da epey ölü verilmişti.

— Ya paralar? diye sordu Malko. Size hiçbir şey sağlamadı mı?

— FBI soruşturuyor. Fakat bu haftalarca sürebilir. Çok geç olur.

Malko gözlükleriyle oynuyordu. Hikâye onu kaygılandırmaya başlamıştı. Ne de olsa Birleşmiş Milletler'de diplomatların içindeki bir çevre, güneydeki keşiflerden daha çok kendi konusuydu.

— Benim rolüm ne olacak? FBI delegele-
rin üzerinde bir şey bulabildi mi?

Al Katz başını salladı.

— Hemen hemen hiçbir şey. FBI hepsini kontrol edemez. Üstelik federal ajanlar BM'de istenen adamlar değiller. Güvenlikten sorumlu albayın, kendi adamlarının arasında polis görmesi pek hoşuna gitmez. John Sokati'nin ilişkileri hakkında hiçbir şey bilmiyoruz. Havaya uçan üç siyah hakkında da. Kimlikleri tespit edildi. Hepsi bu. Bizim sorunumuzla ilgili hiçbir bağ görülemiyor. O adamların hepsi Komünist Çin için uğraşıyorlar. Tek eğlenceleri de bombalar. Hayır, arkasında bir şey olmalı. Ve bulmak gerekiyor. İki haftadır yolları arşınıyoruz. Çok az bir zamanımız kaldı.

Malko irkildi. Karşısındaki adam arzularını gerçekler gibi gösteriyordu.

— Masaları döndürmeyeceksiniz, bacaklar-
dan daire yapacaksınız, dedi Al Katz yaptığı kelime oyunundan son derece memnun olarak. Yarından itibaren Avusturya'nın BM delegasyonuna bağlı olan elçilik sekreteri olacaksınız. Biz işi ayarladık. Elbetteki 14. Cadde'deki elçilik bürolarına pek sık gideceğinizi sanmıyorum. Asıl büronuz bizde, Birleşmiş Milletler Meydanı 799'da olacak. Tam Birleşmiş Milletlet'in karşısında. 1046 numaralı oda. Ben 1047 ve 1048'de olacağım. Binanın tamamı Amerikan delegasyonu ile dolu. Avusturya

elçiliğindeki telefonunuz Yukon 87404, aslında bize bağlı. Santralda küçük bir ayarlama yapıldı. Kimsenin sizi tanımaması size güç verecek. İşte ödeme belgeleriniz burada.

Malko'ya sarı bir zarf uzattı.

— Delegelerin uğradığı barda kulaklarınızı açarak bir şeyler bulabilme şansınız var, diye devam etti.

Malko bunun mucize olacağını düşünüyordu.

— Böylesi bana çok tesadüfi gibi geldi, diye belirtti. Bu tip sırlar bar köşelerinde ortaya çıkmaz.

— Size yardım edeceğiz, dedi Katz. Size bu olayın bizim için hayati önem taşıdığını belirttim.

Malko'ya üzerinde, "Jetset Meydanı Ajansı 76597" yazan kartı uzattı.

— Bir kıza ihtiyacınız olduğunda, diye açıkladı Katz, her seferinde, bu numarayı çevirin ve beyaz mı, zenci mi yoksa sarı mı istediğinizi belirtin. On dakika içinde yanınızda olur. Talebinizin Fairchild için olduğunu da belirtin.

Kurnazca göz kıpttı.

— Bundan faydalanın. Çağıracıklarınız normalde geceliği iki yüz dolar olan kadınlardır. Dostluk kurmak için fena fikir değil, ne dersiniz? Bay delegelerin soğuk deri ile temasa can attıkları açıkça görülüyor.

— Bir tele-kız ajansı ile kontrat mı imzalarsınız? diye sordu Malko. "Pentagon yemlerinin" kurucusu senatör Fulbright bu işi bilseydi...

— İş bize ait, dedi Katz. Hanımlara

gelince. Onlardan aklınıza gelen her şeyi isteyebilirsiniz. Sizi Doktor Shulo ve bayan yardımcılarının yanına da götüreceğim. Formoza bilgileri üzerine hizmet verir. Bu işin onları niye ilgilendirdiğini açıklamaya gerek yok...

Malko kartı cebine attı, düşünceliydi. Politikanın arkasında daima seks ve para bulunurdu. Katz kendisine bir anahtar uzattı.

— İşte, dairenize girmenizi sağlayacak alet. 420 Doğu, 51 numarada oturuyorsunuz. Seçkin dostlarınızı götürebileceğiniz harika bir bekâr evi. Şayet siz... diyelim ki delegelerle eğleniyorsunuz, her şeyin odanın dip tarafında olmasına dikkat edin ve ışıkları tamamen kapatmayın.

— Niçin?

— Kameralar için. Çok güçlü ve sessizdirler. Fakat yine de biraz ışık gerekiyor.

CIA her şeyi düşünüyordu. Malko bu garip görevi kabul edip etmeyeceğini düşünüyordu. Fakat BM kulislerine girme düşüncesi hoşuna gidiyordu. "Anahtarını" cebine attı.

— Bir uşak düşündünüz mü? diye sordu birden.....**scanned by darkmalt1**

Al Katz başını salladı.

— Hayır, fakat...

— Ben ayarlarım, dedi Malko. Benim harika ve güvenilir bir uşağım var. Onu buraya getirtmek yeterli. Umarım sizce bir sakıncası yoktur? Tabii ki hesaplarınız açısından.

Al Katz nefes aldı.

— Bulduğumuz noktada...

Bu olay, seyahat etmeye bayılan Elko Krizantem'in hoşuna gidecekti. Şatoda efendisinin dönmesini bekleyen sadık uşak. Önemli

meziyetleriyle sahte bir diplomata değerli hizmetler verebilirdi.

Malko ayağa kalktı, Katz parmaklarını şıkırdattı.

— Unutuyordum.

Malko'ya bir kibrit kutusu uzattı. Malko kutuyu açtığına içine bir şeyler karalanmış olduğunu gördü: "Jada"

Kibrit kutusu, New York'ta yeni açılan "Hippopotamus" diskoteğine aitti.

— Delegemizin dairesinde bulundu, diye açıkladı Al Katz. Bu, yüzde doksan dokuz önemsiz bir kadın hikâyesidir. Yine de bir araştırın ama fazla zaman harcamayın. Onunla birlikte havaya uçan kız söz konusu değil. O kızın kimliğini biliyoruz: Martha Buffum.

"Özellikle, diye ilave etti Amerikalı, beceriklilik ve taktik çok önemli. Delegelerin hepsi müthiş alıngan. Üstelik hepsi de zenci ve meteliksiz."

Malko kibrit kutusunu cebine attı ve Al Katz'a "küçük devletlerin" delegelerini üzme-yeceği konusunda teminat verdi. Bürodan çıktı ve asansöre bindi. Dışarıda yağmur yağıyordu ve taksi bulması imkânsızdı. 50. Cadde'deki otobüs durağına ulaşmak için üç blok yürümesi gerekti. Poughkeepwie'den trenle gelmişti, çünkü New York'ta park etmek gerçekten imkânsızdı. (CIA'nın lüks ajanı olsa bile).

Yeni adresine gitmeden önce, arkasında termik santralin mavi-beyaz kırmızı bacaları bulunan BM'in cam kaplı binasına göz attı. Senelerce Eyfel Kulesi gibi ziyaret edilen bu zarif yapıda neler dönüyordu?

III. BÖLÜM

Malko bir saatten beri Hippopotamus'daydı ve sıkılmaya başlamıştı. Pist, dünyadaki tüm diskoteklerdekinin aynısıydı ve müzik de yine her tarafta duyulan popüler parçalardan oluşuyordu. Oysa Malko valsi tercih ederdi. Smokin ve gece elbisesiyle dans edilen gerçek Viyana valsleri. Hippopotamus aslında bir kulüp olduğu için, diplomat kimliğini gösterir göstermez girişte bir zorluk çıkmamıştı.

içerdeki, siyah ya da beyaz kızlar oldukça sevimliydi. Pantolonluların sayısı mini eteklilere oranla oldukça fazlaydı. Zenci bir çift sanki ayakta sevişiyormuşcasına birbirlerine dolanarak dans ediyordu. East End'den bir grup delikanlı, trene bakar gibi, gözlerini dikmiş dans eden çifti izliyordu. Barın öteki köşesindeki kızların bir kısmı yalnız, bir kısmı da arkadaşlarıyla oturuyorlardı.

Jada hangisiydi? Ya bardakilerden biriye?

Malko iç geçirdi ve votkasından bir yudum aldı. Rus votkasıyla alakası olmayan garip bir sıvıydı. İçkisini tazeleyeceği zaman JB almayı düşünüyordu.

BM'deki ilk günü düş kırıklığıyla geçmişti. Delegeler satılık olduklarını pek göstermiyorlardı. Malko tüm sabah boyunca barda vakit geçirmiş, mümkün olduğu her seferinde biriyle sohbetে girmişti. Jetset Ajansı'nın ilginç yaratıklarını kullanmaya ihtiyaç duymamıştı.

Delegelerin devam ettiği barın tavanı bir

katedralinki kadar yüksekti ve geniş pencerelelerinden harika manzaralar görünüyordu. Dipteki kafeterya, New York'un en iyi espresso'sunu ve sandviçlerini hazırlıyordu. Zavallı delegelerin oturabileceği yirmi kadar koltuk ve kanepeler vardı. Birçoğu metro bekler gibi ayakta kalıyordu. Fakat ne olursa olsun, delegelerin devam ettiği bar, Birleşmiş Milletler'deki sosyal hayatın merkezini oluşturunuyordu.

Malko bir saat boyunca, Faslı bir delegenin kollarına düşmek için cilve yapan Moritanyalı sıska kızların ardı arkası gelmeyen konuşmalarını dinlemişti. Günün sonunda Krizantem'i yarı uyuklar bir vaziyette bulup eve götürmüştü. Komodinin üzerine tabancasını ve boğma telini bırakmıştı. Daire, Al Katz'ın tarif ettiği gibiydi. Hatta buzdolabında bile bir şişe Dom Perignon ve bir şişe de Moet Chandon vardı. Malko, kamera deliklerini aradı, fakat nafile. Telefon bir teybe bağlıydı ve anında arayan numara tesbit edilebiliyordu. Kameraların dışında, duvarlarda mikrofilm makineleri de vardı.

Malko, saat on bire doğru, Krizantem'i uyandırmamak için ayaklarının ucuna basarak daireyi terkettti. Şimdi kafasındaki tek konu Jada'yı nasıl tanıyacağıydı.

Gözleri, iri yapılı bir zenci kıza takıldı. Kıvrık saçlı, uzun bacaklı, sert ifadeli bir yüze itina ile çizilmiş bir ağıza sahip, erkek tipli bir kız. Malko bu kızın Jada olmasını diledi. Orada bulunan tüm kızları sorguya çekemezdi.

Birden aklına bir düşünce geldi. Kibrit kutusunun üzerinde kulübün telefon numarası vardı. Ayağa kalktı ve iki telefon kabinesinin

bulunduğu girişe geçti. Kabinlerden birine girdi ve numarayı çevirdi. Çok geçmeden karşı taraftan bir erkek sesi geldi:

— Hippopotamus, sizi dinliyorum.

— Orada Jada ile randevum vardı, dedi Malko, fakat geç kaldım. Kendisini çağırabilir misiniz?

— Jada mı?

Karşı taraftaki adam anlamamış gibi yaptı. Malko arkadan gelen sesleri dinliyordu.

— Jada diye birisini tanıyor musun?

Başka bir ses cevap verdi:

— Tabii, EBONY'de poz veren kız. Bilirsin her zaman beklenmedik olaylar çıkartır. Şimdi barda.

— Ayrılmayın, dedi telefona çıkan adam.

Malko telefon kabininin kapısından koridoru gözetliyordu. Diskoteğin telefonu, girişte vestiyerin tam karşısındaki bir masanın üzerindeydi. Jada'nın telefona cevap verebilmesi için Malko'nun önünden geçmesi gerekiyordu. Malko sağa sola bakarken, birden nefis bir zenci kız gördü. Etekleri ancak kalçasına kadar inen gümüş renkli mini bir elbisenin içinde, bir heykeltraşın elinden çıkmışçasına güzel yüzlü ve karşısındakini yutarcasına bakan gözlere sahip bir kız önünden geçti.

Elbisesine uygun beyaz çizmeler giymişti. Uyumsuz olan tek şey "afro" modasına uygun kıvrıkcık saçlarıydı. Başında iri ve siyah bir kask gibi duran saçları bile onu çirkinleştiremiyor-du. Kabinin önünden bir prenses edasıyla geçti. Malko kızı arkadan görür görmez bir şok daha geçirdi. Benzeri bir eğrilik daha görmemişti. Kalçalarının üzerine rahatlıkla bir tepsi

konulabilirdi.

— Alo?

Pek kadınsı olmayan kısık ve soğuk bir sestti.

— Jada ile konuşmak istiyordum, dedi Malko.

— Benim.. Kimsiniz?

Malko en samimi sesini kullanmaya çalışarak:

— John Sokati'nin bir dostu. Bugünlerde New York'ta değildim ve bir kaza geçirerek öldüğünü öğrendim. Onun için müthiş üzgünüm.

— Ben de, dedi Jada tamamen değişik bir sesle.

— Kulüpte randevulaşmıştık, diye devam etti Malko, yine de size merhaba demeye gelebileceğimi düşünüyordum.

— isterseniz gelebilirsiniz, dedi Jada. Saat bire kadar buradayım.

Malko' nun teşekkür etmesine fırsat bırakmadan telefonu kapattı. Yüzünde tamamen kayıtsız bir ifadeyle tekrar Malko'nun önünden geçti. Yırtıcı bir hayvanın esnekliği ve görülmemiş bir zerafetle ilerliyordu. John Sokati ağzının tadını biliyordu: Jada, zenci ırk düşmanlarıyla arayı bulabilecek en iyi yaratıklardan biriydi.

Malko, kızın bara döndüğünden emin olur olmaz kabinden çıktı. Yerine döndü, bir JB ısmarladı ve kendine düşünebilme fırsatı yarattı. Jada'nın tepkisi boşuna değildi. Kızı en son sıraya bırakmak gerekirdi. Tabii ki Jada buna izin verirse.

içerideki adamlardan birçoğu birbirlerini tanıyordu. Kızların hemen hemen hepsi sevimli

ve güzel giyimliydiler. Fakat Malko'nun gözü yalnızca bardaydı. Jada'nın zenci olması çok ufak bir belirtiydi. 11. Cadde'deki patlamada ölenler de zenciydi. Yirmi dakika kadar oyalandıktan sonra masaya on beş dolar bıraktı ve uzaklaştı. Hiç kimse ona dikkat etmemişti. Paltosunu aldı ve dışarı çıktı. Dışarıda ılık bir hava vardı. Park Caddesi'ne yöneldi. Böylece bloğun etrafında yürüme fırsatına sahip oldu.

Hippopotamus'a geri döndüğünde, içerisi hâlâ kalabalıktı. Yüksek sesle konuşan, sırıtan, renkli giysilere bürünmüş, girişteki koridorda bile dans eden zenci grubu çoğunlukta idi.

Malko doğrudan bara gitti.

Jada bardaki bir taburenin üzerindeydi. Yüzündeki sönük ifade ile uyuşmayan mavi elbiseli bir zenci ile sohbet ediyordu. Uzun bacakları üzerindeki mini elbisenin de yardımıyla tamamen açıktaydı. Malko yaklaştı ve belli etmeden yutkundu. Jada'nın çevresinde hiç boş tabure yoktu.

— İyi akşamlar, Jada, dedi Malko yavaşça.

Kız konuşmasını yarıda bıraktı, iri ve donuk gözlerle Malko'ya baktı.

— Kimsiniz?

— Az önce size telefon etmişim.

— Ah!

Sesinde hiçbir heyecan belirtisi yoktu. Malko'ya sanki başka bir gezegenden geliyor-muşçasına bakıyordu. Malko da becerememesi-ne rağmen gözlerine büyüleyici bir ifade vermeye çalışıyordu.

— Burada olmanıza sevindim, dedi Malko. Zavallı John'un başına gelenler çok korkunç.

Zencinin gözlerinde bir parıltı belirdi. Bir

sigara yaktıktan sonra elindeki paketten Malko'ya da ikram etti. Sesi kısık ve boğuktu. Malko kibarca eğildi.

— Ben Prens Malko Linge. Avusturya delegasyonundan. Emrinizdeyim.

Jada etkilenmemişti. Gülümseyerek yanındaki zenci adamı takdim etti.

— Mösyö Victor Kufor.

Malko, siyah ve zarif bir el ile tokalaştı. Kufor her ikisinin de ortasında durabileceği bir yer ayarladı. Malko kızın parfümünü iyice hissediyordu. Jada'nın çıplak omuzu alpaka elbisesine sürtünüyordu.

— John'u iyi tanır mıydınız? diye sordu Jada.

Malko üzüntüyle başını salladı.

— Çok iyi bir dosttu, ölümü beni çok üzdü. Sizden sık sık bahsederdi, ben de sizi görmeyi denedim. İşte bu yüzden bu akşam...

— Çok nazıksınız, dedi Jada. Fakat beni nasıl tanıdınız?

— Kapıcı, diye açıkladı Malko. Buradaki en güzel hanımın siz olduğunu söyledi.

Kız gülümsedi. Malko kendisini hiç de kazanova olarak görmüyordu. Genellikle sarı saçları ve gözleri, esmer tenler üzerinde oldukça etkiliydi. Üstelik Jada yabancılardan faydalanan basit bir tele-kız değildi. Fakat gülümsediğinde gözleri donuk ve kayıtsızdı. Malko yeniden şansını denemeye kadar verdi.

— Dans eden misiniz, diye sordu, Tabii bu centilmen izin verirse.

Victor Kufor başıyla izin verdi ve Jada tabureden aşağı indi. Malko ile birlikte pistin ortasına geldiler. Müzik değişmişti. James

Brown'un bir parçası çalıyordu.

Malko'nun kendisine sarılmasına izin verdi ve bir elini onun omuzuna attı. Elleri de, vücudunun diğer bölümleri gibi ilginçti. Aslında elleri yüzünden daha açık renkte, uzun ve bakımlıydı. Her parmağına bir yüzük takmıştı. Buna rağmen Malko söze nereden gireceğine karar verememişti.

Bir tele-kız mı?

Diplomatlarla çıkmayı seven züppe bir kapak kızı mı?

Zenci hareketinin bir militanı mı?

Unutmamak gerekir ki on beş gün önce bir patlama sonucu parçalanan bir adamla ilişkisi vardı.

Malko'da, bir sarmaşığa dolanır gibi bir his vardı.

Kız olağanüstü esnekti. Zaman zaman dizleri ve göğüsleri Malko'ya sürtünüyordu. Bütün vücuduyla Malko'ya yapışmış olsa bu kadar tahrik edici olamazdı.

Malko ellerini yavaş yavaş aşağıya indirerek kızı kendine çekti. Kızın tepkisini ölçmek için bir an durdu. Hiçbir direnme yoktu, fakat yüzünde kayıtsız bir ifade vardı. Kasları bir granit gibi sertti. Siyahlara özgü Olmayan hafif bir parfüm kullanıyordu. Malko birden şiddetli bir arzu duydu fakat Jada görmezlikten geldi.

James Brown, yerini Beatles'a bırakır bırakmaz, Jada Malko'dan ayrıldı ve sanki vücudunda hiç kemik yokmuşçasına dans etmeye başladı. Malko kızı hayranlıkla seyrediyordu, fakat Jada hiç mi hiç onunla ilgili değildi.

Dans boyunca hiç konuşmadılar. Yeniden

"slow" bir parça başladı. Malko, kızla gözgöze gelmeye çalışıyordu.

— Sıkılmış gibi bir haliniz var, dedi Malko.

— İlk defa bir beyaz ile bu şekilde dans ediyorum.

Ne gurur okşayıcı, ne de hakaret yerine geçen bir cümleydi. Yalnızca duygularını yansıtıyordu. Malko gülümsemeye çalıştı.

— Beyazları sevmiyor musunuz?

Gözlerindeki ifadenin tam tersine metalik bir ses tonuyla:

— Bu ölkede yaşayan bir zencinin beyazları sevebileceğini sanıyor musunuz? Harlem'de farelerin bebekleri yediğini gördünüz mü? Sekiz yaşındaki çocukların fahişelik ettiğini...

Dudaklarını ısırđı ve sustu.

— Nefret ediyorsunuz, değil mi?

— Beyazları tanıyorum, dedi Jada. Hepsisi de aynı şeyi düşünür: Benimle sevişmek. Domuzlar.

Malko bunun bir ırk meselesi olmadığını söyleme ihtiyacını hissetti. Kızı düşüncelerinden kurtarmak için soru sormayı denedi:

— Hiç bir beyazla seviştiniz mi?

— ok özel sorular soruyorsunuz. Bundan hoşlanmıyorum....

Malko cevabını almış gibiydi. Dansa devam ettiler. Jada birden söze girdi:

— Niçin bu akşam beni görmeye geldiniz?

Ses tonunda farkedilir bir değişme vardı. Sanki kafasının içindeki bir soruya cevap arar gibiydi.

John bana sizin çok güzel olduğunuzu söylemişti.

Jada başını salladı.

— New York'ta yüzlerce güzel kız var.
Müzik bitti ve dansa ara verdiler.

— Bara dönmek zorundayım. Niçin bir masaya oturmuyorsunuz? Yanınıza geliriz.

Malko garip bir duyguyla kızın kendisiyle hiç ilgilenmediğini hissetti. Kalması ya da gitmesi onun umurunda değildi.

— Memnuniyetle, dedi Malko. Şampanya ısmarlıyorum ve sizi bekliyorum.

— Bana şampanya almayın, dedi Jada. Pepsi lütfen. Alkol kullanmıyorum.

*

**

Jada yanına döndüğünde, Victor Kufor danstan etkilenmiş görünüyordu. Sanki kızgın kömürün üzerine zorla oturtulmuşçasına taburenin üzerinde duruyordu.

— Nerede? diye sordu Victor cırlak ve kalın bir sesle. Nerede? Gitmesine izin vermediniz ya?

Jada rahattı, bir sigara yaktı, dumanını üfledikten sonra yavaşça:

— Sakin olun, gitmedi ve gitmeyecek.

Dudaklarında garip bir gülümseme vardı.

— Sanırım benden hoşlanıyor ve...

Arkadaşı Jada'yı hiç anlamamıştı. Eliyle kadının kolunu tutarak heyecanlı bir sesle sordu:

— Kim bu?

Jada omuzlarını silkti.

— Size de söyledi, John'un bir dostu.

Sesinde alay belirtisi yoktu.

— Yalan söylediğini biliyorsunuz, dedi Victor Kufor. John'un en iyi dostu benim ve bu adamı da hiç görmedim, hiç de adını

duymadım. Eminim ki, John size ondan hiç bahsetmemiştir.

— Biliyorum, dedi genç kadın.

Jada etrafına boş gözlerle bakarken bir yandan da bardağıyla oynuyordu. O da yalan söyleyen bu sarışın adamı tutmamıştı. Tabii ki, siyah kızların peşinden koşan biri olması için çok ufak bir ihtimal vardı. Fakat gerçekten de küçük -bir ihtimal. Çünkü Jada hiçbir zaman John Sokati ile karşılaşmamıştı.

Yalnızca Sokati'de telefonu vardı, o kadar. Ortada iki olasılık vardı: Birincisi bu adam bir polisti, ikincisi de numarayı bir yerlerden duymuştu ve ne olursa olsun faydalanmaya çalışıyordu. Her iki olasılık da tehlikeliydi. "Büyük bir tehlike" diye düşündü Jada. O akşam ortaya çıkması da bir bakıma büyük bir şanstı. Başka bir akşam olsaydı belki de içine bir kuşku düşebilirdi.

Victor Kufor korku dolu bakışlarla söze girdi.

— Beni gördü. Adımı biliyor. Yapmamalıydınız. Olup bitenden sonra benim sizi gördüğümü hiç kimse bilmemeliydi. Ben gidiyorum. Hiçbir şey yapamam. Boşverin.

Jada, Victor'u sakinleştirdi.

— Ben de sizin kadar riske giriyorum. Bunu unutmayın ve hiçbir şeyden çekinmeyin. Zarar vermek için zamanı olmayacak.

Victor, Jada'nın söylediklerinden hiçbir şey anlamamıştı, gergin hatları biraz gevşedi ve rengi attı.

— Yani siz...

— Riske girmeyi tercih eder misiniz? diye sordu Jada soğukça.

Danstan beri kararı kesindi. Kufor komik bir şekilde başını salladı.

— Hayır, hayır, elbetteki karışmak istemem. Bulduğum yer, anlıyor musunuz...

— Şimdilik size ihtiyacım var, dedi Jada. Bu adam hiç de aptala benzemiyor ve siz de onun şimdi ortadan kaybolmasını istemezsiniz değil mi?

Victor Kufor cevap vermedi. Kaçıp gitmek için kendisini zor tutuyordu. Birleşmiş Milletler'de, Lesotho Cumhuriyeti adına danışmanlık görevi bu arzusunu engelliyordu. Dostu John Sokati'nin ölümünden sonra, BM'de grubun şefi olmuştu ve oy hakkına sahipti. Tercih yapılamazdı. Çünkü Lesotho, oturumda yalnızca iki üye tarafından temsil ediliyordu.

Kufor sonu ölümle biten bir olayın içine girdiği için kendisine lanet ediyordu. Fakat artık olanlar olmuştu.

— Bak şimdi ne yapacağız, diye başladı Jada.

Söyleyeceklerini hiç kimsenin duymaması için adamın kulağına uzandı. Farkında olmadan göğsü Victor'un eline yaslandı. Fakat adam o kadar perişandı ki, hiçbir şey hissedecek durumda değildi. Aslında onu bu yola teşvik eden Jada idi.

Sözlerini bitirir bitirmez tabureden kalktı.

— Telefon edeceğim, dedi Jada. Sonra, onun yanına gideriz.

Bu Victor Kufor için cehenneme gitmekten farksızdı.

*

**

— işte geldik, dedi Jada sıcak ve samimi bir sesle.

Elinde bir bardakla Malko'nun masasına yaklaştı. Yüzünde hafif bir tebessüm vardı. Malko ayağa kalktı ve misafirlerine yer gösterdi. Tam zamanıydı. Dom Perignon şişesinin etrafındaki tüm buzlar erimişti. "Şişeyi açtırttı ve kadehini kaldırdı.

— Dostluğumuza.

Jada neşeyle kadehini kaldırdı. Victor Kufor biraz somurtkandı.

Zenci kız tutumunu değiştirmişti. Gözleri parlıyordu. Malko'nun çok yakınına oturmuştu ve sık sık kibrit almak bahanesiyle ona yaslanıyordu. Her defasında göz göze geldiklerinde, Malko kendisine dostça bakan bir çift göz ile karşılaşıyordu. "Slow" müzik başladığında Malko'yu dansa davet etti.

Jada iyice Malko'ya yapıştı.

— Bağışlayın, az önce kötüydüm, dedi. Fakat canımı sıkan bu beyle bir iş sorunun vardı. Şimdi eğlenebiliriz.

Malko dudaklarını boynunda gezdirdiğinde Jada hiç irkilmedi. Malko lüks bir tele kız ile beraber olduğunu düşünmeye başladı. Hatta iki müşteriyi aynı zamanda idare eder gibiydi. Malko boşuna zaman kaybediyordu ,ama masasına gelmesini isteyen kendisiydi. Kufor, Jada'ya dans teklif etti, fakat kız reddetti. Masanın altında bacakları Malko'nunkilere bitişikti. Malko bir an kızın parasını CIA'ya ödetmeyi düşündü. Ama profesyonellik bilinci üstün geldi.

— Sanırım birazdan yatmak zorunda kalacağım, dedi Malko. Gecenizi yeterince

berbat ettim.

Jada uzun elleriyle Malko'nun bacaklarını tutarak söze girdi.

— Asla. Sizi başka bir diskoteğe götüreceğim, NÎRVANA'ya. Buradan daha eğlenceli.. Dans etmek istiyorum. Victor da öyle, değil mi Victor?

Victor'un dans etme dışında her şeye ihtiyacı vardı, örneğin Hippopotamus'daki tüm yirmi yaşındaki genç kızlarla beraber olmak gibi.

— Elbette, dedi Victor.

Jada, Malko'yu elinden çekerek ayağa kalktı.

Malko kızın fiyatının sandığından da fazla olacağını düşünerek ayağa kalktı. Arasına siyah gözlerinde metalik bir parıltı da olmasa, kıza karşı tamamen dayanamıyacak bir duruma düşeceğini hissetti.

Tüm bunlardan sonra Nirvana'yı görmemek niye?

Birden Malko kendisini tehlikede hissetti. Sanki bir mücadeleden çıkmış gibi tarif edilemez bir kaygı ve endişe duygusuydu bu. Her şey çok iyiydi. Jada çok dikkatli, Victor Kufor ise tedirgin ve sinirliydi. Jada, Malko'nun Nirvana'ya gelmesi için çok ısrar etmişti. İlk başta pek dikkatini çekmeyen garip ayrıntılar Malko'nun aklına geliyordu. İçeri girdiklerinde sanki daha önceden rezervasyon yapılmışçasına onları bir masaya almışlardı. Herkesin Jada'yı tanır gibi bir hali vardı.

Nirvana, Hippopotamus'dan oldukça fark-

lıydı. öğrenci yaşlarındaki gençler etrafta görünmüyordu. Fakat içerideki kalabalığın çoğunluğu terbiyeli ve güzel kız arkadaşları olan zencilerden oluşuyordu. Etrafta çok az beyaz vardı. Barın girişi oldukça karanlık ve tek başına dolaşan zenci adamlarla doluydu. Spotlarla aydınlatılan pistte zenciler dans ediyordu. Uğultu müthişti'. Malko bir şeyler ısmarlamak için bağırarak zorundaydı. Malko, diskoteğin Mafya'ya ait olduğunu FBI'ın bildiğinden habersizdi... Kendi kendine hak vermeye çalışıyordu. Nirvana bir batakhane değildi. Barın ve diskoteğin dip tarafındaki bilardo salonuna sık sık gruplar gidip geliyordu. Pistteki çiftler belirli aralıklarla değişiyordu.

Malko'nun karşısında oturan Victor Kufor, sıkılmış görünerek, dolu bardağıyla oynuyordu. Malko yan masaları inceledi. Çoğu zenciydi. Üç kız tek başlarına oturuyordu.'

Malko kendine gelmeye çalışarak gözlerini Jada'ya çevirdi. Hiçbir ifade belirtisi olmayan, boş iki gözle karşılaştı. Fakat dudaklarında bir tebessüm vardı, içerideki kızlardan çoğunun saç modeli Jada'nınkinin aynısıydı. Malko'nun ısrarlı bakışları karşısında gülümsedi.

— Dans edelim mi?

— Biraz sonra, dedi Malko. Hemen dönerim.

Ayağa kalktı ve bilardo salonunun arkasındaki tualete doğru ilerledi.

Tuvaletin karşısında iki telefon kabini vardı. Malko telefona 10 sent attı ve ahizeyi kulağına götürdü.

Hiçbir ses gelmedi.

Yeniden denedi. Aynı şey. Parasını geri aldıktan sonra, diğer kabini denedi. Yine ses yoktu, iki telefon da çalışmıyordu. New York'ta pek ender rastlanan bir olaydı. Endişesi arttı.

Yine de garipti. Telefonun nerede olduğunu sormak için bara gitti. Al Katz'a, Jada'yı bulduğunu söylerse biraz rahatlayacağını hissediyordu. Kabinden çıkarken birisine çarptı ve başını kaldırdı. Bir zenci önüne dikilmişti. Orantısız küçük başıyla garip bir yaratıktı. Pembe gömleği ve yeşil kravatıyla King-Kong'un en iyi günlerini canlandırıyordu. Kollarının uzunluğu ile, hiç eğilmeden dizlerinin üzerinde sürünebilirdi.

— Başlayın mister, diye sırtarak konuştu.

Aynı anda Malko, adamın güçlü omuzu tarafından tuvaletin kapısına doğru itildiğini hissetti. Dengesini kaybederek kapıya yaslandı. Birden yan masada oturan diğer iki zenciyi farketti. Zencilerden biri Malko'yu görür görmez garip bir ses çıkarttı. Ustura taşıdığı elini cebinden çıkardı.

King-Kong hâlâ Malko'yu içeri tıkmaya çalışıyordu, içeriden gelen keskin dezenfekte kokusu Malko'nun boğazını yaktı. Malko, umutsuzca, duvardan güç alarak iriyarı adamın kollarının altından sıyrıldı. Tuvaletin kapısı kapandı. King-Kong salona giden tüm çıkışları kesmeye çalışarak, kolları iki yana açık bir vaziyette ilerledi. Yüzünde pis bir gülümseme vardı.

Malko bir çıkmaza düşmüştü. Diğer iki adam da peşindeydi, önünde tek bir kapı vardı: Kadınlar tuvaleti, içeriye daldı.

içeride makyajını tazeleyen sarışın kadın aynada Malko'yu görür görmez elindeki ruju burnuna sürdü.

— Dışarı, diye haykırdı kadın. Yanlış yere girdiniz.

Malko özür dileyerek kadına yaklaştı.

Elindeki ruju bırakan kadın Malko'ya döndü.

— Dışarı, diye tekrarladı, yoksa polis çağırırım.

New York'ta kadınlar tuvaletine giren bir adam korkunç bir sadistten başka bir şey olamazdı.

Kadının sesi bir siren sesi gibi güçlüydü. Malko en çekici gülümsemesiyle kadının kolunu tuttu.

— Hatamı bağışlayın, fakat size eşlik etmek benim için büyük zevk.

Kadını kolundan sıkıca yakaladı ve kendine çekti. Şaşkınlık yerini paniğe bıraktı. Kadın dilini yutmuş gibiydi. Yalnızca çantasını dağıtabilecek zamanı buldu.

— Joe sizi püre yaptığı zaman görürsünüz, dedi kadın.

Malko, Joe'nun kim olduğunu asla öğrenemeyecekti. Malko ile sarışın kadını gören King-Kong'un yüzünde garip bir ifade belirdi. Malko kadını bir top gibi zencinin üzerine itti ve dışarı fırladı. Sarışın kadın kendisini görememişti bile.

Görünüşte kurtulmuştu.

Çıkış kapısına doğru gidecekken birden durdu. Dışarıda kendisini bekleyenler olabilir-di. Diskotekte insanların arasında daha güvencedeydi.

Jada, masada yalnız oturuyordu. Malko'yu tekrar gördüğünde hiçbir şaşkınlık ifadesi göstermedi. Kadınlar kategorisinde ikiyüzlülük Oskarı'na aday olabilirdi.

— işiniz uzun sürdü, sıkılmaya başlamıştım, dedi Jada. Dostumuz yatmak için evine döndü.

Victor Kufor cinayete tanık olmak istememişti. Pist boşalmıştı. Sadece dört veya beş çift dansa devam ediyordu. Jada'nın sakin tavrı Malko'ya hiç de güven vermiyordu. Tuvaletteki hikâye tek bir kişinin planına benzermiyordu. Jada, Malko'yu o akşam yok etmeye karar vermişti. Kendisini dışarda beklediklerine bire yüz bahse girebilirdi.

— Telefon edecektim, dedi Malko. Makineler bozuk.

— Bara bir sorun dedi Jada.

Kız çok sakindi. Malko bara gitti ve barmeni çağırdı. Şişman bir zenci geldi. Adam başını iki yana sallayarak:

— Üzgünüm, efendim, telefonumuz bozuk. Fakat iki yüz metre ileride Üçüncü Cadde'nin köşesinde telefon kabini var.

Tabii ki birkaç usturalı adamla beraber. Malko teşekkür etti ve yerine döndü. Jada'nın bakışlarında bir alay seziyordu.

— Gelin dans edelim, dedi Jada.

Malko'nun cevap vermesine fırsat bırakmadan kolundan çekip piste götürdü. Malko ses çıkarmadı. En azından ışıkların altındaydılar...

Uzun bir müddet, yirmi santimetre ötesinde aşk mimikleri yapan Jada'yı seyretti. Bir yandan da Nirvana'dan çıkmayı düşünüyordu.

Çalmakta olan plak bitmişti ve yerini ağır bir parçaya bırakmıştı. Spotları hafif karart-

tılar. Jada iyice Malko'ya yapışmıştı. Kollarını boynuna doladı. Parfüm kokan bir ahtapot gibiydi.

Jada olduğu yerde sallanıyordu. Dudakları Malko'nun yüzüne değdi.

Malko, kıza kendisini niçin öldürmek istediğini sorma ihtiyacını duydu. Artık Jada'nın da, John Sokati hikâyesine karıştığından emindi. Ve büyük bir olasılıkla delegeleri etkileme işine de. Fakat kesinlikle doğru cevap vermeyecekti. Sabaha kadar Malko'nun hayatta kalması gerekiyordu. Pistte artık kimse yoktu. Malko birden soğuk bir ter döktü. Jada ile dans etmeyi unuttu ve kızdan ayrıldı.

Ufak kafalı zenci yanlarında dans ediyordu. Yanında parlak beyaz elbiselerin içinde sıska bir kız vardı. Malko, Jada'yı pistin öbür ucuna çekmeye çalıştı, fakat kız sanki piste çakılmış gibiydi. Kucağına alamazdı. Böylesi bir davranış bir centilmene yakışmazdı.

Ölüm tehlikesinde olsa bile.

Yine de kendi sırtı duvara gelecek şekilde kızı çevirdi. Hiçbir slow parça Malko'ya bu kadar uzun gelmemişti. Jada, Malko'yu ortada tutabilmek için tüm maharetini gösteriyordu. Konuşmak için çıkardığı hışırtılı seslerle oturmalarını engelliyordu.

— Oturalım mı? diye önerdi Malko.

Jada biraz daha sıkı sarıldı.

— Böyle daha iyi! Birazdan.

Şimdi pistte kendilerinden başka üç zenci çift daha vardı ve onlardan fazla hareket etmiyorlardı. Malko rahatlıkla pistte de öldürülebileceğini anladı. Iriyarı adamın sırtının kendisine değdiğini hissediyordu. Saat sabahın

üçüydü ve içeride belirli şahıslardan başka kimse yoktu. Malko'nun bağırması da hiçbir işe yaramazdı.

Birden zenci homurdanarak, Malko'yu itti. Malko sendelemedi. Jada darbenin etkisiyle irkildi ve masum gözlerini Malko'ya çevirdi.

— Ne oldu?

Malko'nun cevap verecek zamanı yoktu. Zenci adam kız arkadaşından ayrıldı ve Malko'yu omuzundan yakalayarak duvara doğru fırlattı.

— O... çocuğu, diye homurdandı. Beni ittin!

Elini cebine soktu ve ani bir hareketle usturasını çıkartıp hızla ucunu açtı. Bıçak bir balınayı bile ikiye bölebilirdi. Bıçak elinde Malko'ya doğru ilerledi. Diğer iki arkadaşı arkasından seyrediyordu. Jada da ortada kalmıştı.

Malko'nun kasları gevşedi. Forth Worth' daki okulda kendisine epey şey öğretmişlerdi. Ayakkabısının sivri ucu zencinin en duyarlı yerine gömüldü. Malko adamın gözlerinin yerinden fırlayacağını sandı. Acı dolu müthiş bir çığlıkla adam elindeki bıçağı bırakarak öne doğru kıvrıldı. Bıçak gürültüyle tahta zemine düştü. Malko iki zenciden birini iterek pistin kenarına doğru fırladı.

Barın kapısının iki tarafına yaslanmış duran iki zenciye farkettiğinde dışarı çıkmak niyetindeydi. Malko'yu görür görmez zenciler birbirlerine baktılar ve ellerini ceplerine attılar.

Malko masasına döndü ve masadaki JB'yi tepesine dikti. Aslında susuzluğu geçmemişti, fakat morali yerine gelmişti. Sadık arkadaş

rolündeki Jada hemen yanına geldi. Malko pistteki diğer iki zencinin yerde kıvranan arkadaşlarını kaldırarak yürütmeye çalıştıklarını farkettiler. Jada yanına oturarak uzun elini Malko'nunkinin üzerine koydu.

— Bu olay için üzgünüm. Onlara ne düşündüğümü söyledim. Serseri bunlar. Bir yerinize bir şey olmadı ya?..

Malko başını salladı: Kız şeytan gibiydi. Diskoteği ayağa kaldırmaktan başka çaresi yoktu.

Birden, zeytin gibi kara bir adam Malko'nun yanında beliriverdi. öne doğru eğilerek, bozuk aksanıyla olaydan dolayı üzgün olduğunu söylemeye çalıştı. Kendisini Nirvana'nın patronu olarak tanıttı ve Malko'yu üzenlerin bir daha Nirvana'ya giremeyeceklerini belirtti.

Bir garson kız tepsi içinde üç kadeh getirdi ve masaya bıraktı. Patron içki ısmarlamıştı. Herkes birer bardak aldı ve Malko soğuk içkiyi tepesine dikti.

— Size teşekkür ederim, dedi Malko. Yine de polis çağırmak isterdim... O adam beni bıçakla öldürmek istedi.

Polis lafını duyar duymaz italyan patron irkildi ve Malko'nun sözünü ağzına tıkarak:

— Tamam tamam, birisini gönderirim. Telefonumuz bozuk. Fakat size rica ediyorum, skandal yaratmayın.

Son sözlerini kekeleyerek söyledi ve dudaklarını içkisiyle ıslattıktan sonra ortadan kayboldu. Malko içinden kendi kendini kutluyordu. Polislerin mavi üniformasını görmek için hiç bu kadar sevinmemişti... Heyecan iyice boğazını kurutmuştu. Patronun ısmarladığı içkiyi

bir yudumda içti. Jada düşünceli bir tavırla onu seyrediyordu.

— Bir diplomat olarak çok iyi dövüşüyorsunuz, dedi Jada. O adam gerçekten iriyarıydı.

Malko kızın, soluklarının sıklaştığını farkettti. Masanın altında çıplak bacakları Malko'nunkine yapışmıştı.

Jada hiç ara vermeden ve konudan konuya geçerek bir şeyler anlatıyordu. Malko kızın harika dudaklarından etkilenmişti. Birden Jada, Malko'nun gözünde netliğini yitirdi. Malko gözlerini açıp kapattı, kızın yüzü bir sis bulutunun içindeydi.

içtiği içkiyi düşündü.

Kendisini uyuşturmuşlardı.

Ayağa kalkıp masaya tutunmak istedi. Jada'nın endişeli sesi sanki çok uzaktan geliyordu.

— Kendinizi iyi hissetmiyor musunuz?

Konuşmak istedi, fakat ses telleri buna izin vermedi.

Olağanüstü bir gayretle iki adım attı ve yüzünü hatırlamadığı bir kadına çarptı. O anda Jada'nın sesini işitti.

— Dikkat!

Çarptığı kadın kendisini itti. Birden Malko kadının üzerine kusarken, elbisesini üst kısmından tutarak tüm gücüyle çekti.

Bir an yırtılan kumaşın çıkardığı ses, mavi külot-sutyenle kalan kadının ciyak ciyak çıkan sesini bastırdı. Pearl Harbor'dan bu yana böylesine güçlü bir siren duyulmamıştı. Malko, kadına eğer polis çağırılmazsa her şeyin sonu olacağını söylerken kendinden geçti.

IV. BÖLÜM

Albay Tanaka, hiç de gizlemediği bir memnuniyetsizlik ifadesiyle karşısındakini süzdü, imparatorun eski bir subayı olan albay, karşısındaki şahısla ortak bir işe girmişti! Milliyetçilik hâlâ geçerliydi. Irving'in Japon İmparatorluk ordusundaki subaylarla çok az ortak noktası bulunduğunu belirtmek gerekir. Dalgalı saçları bir porsuk ağacı gibi taranmıştı ve çenesindeki cılız sakalla Lenin'e benziyordu. Harlem'den gelen bir Lenin'e. Lester ayağındaki lastik ayakkabılarıyla uzun ceket ve buruşuk pantolonuyla, New York sokaklarında sık sık rastlanılan ve çabuk kazanılan bir doların peşinden koşan binlerce işsiz zenciden birini andırıyordu. Hatta o bir doları yaşlı bir kadının çantasını çalarak da alabilirlerdi.

— Paranız var mı? diye sordu zenci.

Çevrelerindeki tüm masalar boştu. Broadway'in yakınındaki bu Japon restoranı iflasın eşiğindeydi. Albay Tanaka, önünde soğumaya yüz tutan balığını süzüyordu. Bir hamburger, o balıktan daha iyiydi.

— Param var, dedi, fakat hiç memnun değilim, hiç.

Tanaka mükemmel bir ingilizce konuşuyordu. Lester alaycı bir ifadeyle Japonu süzdü. Koyu renk elbisesi ve beyaz gömleğiyle Japon, her şeyi toz haline getirebilecek bir "kuruluşu" sembolize eder gibiydi. Fakat şu andaki

görünüşe göre her ikisi de müttefikti.

Müzik kutusuna birisinin para atmasıyla birlikte duyulan müziğe Lester tempo tutmaya başladı. Gözlerini kapatmış masanın üzerinde piyano çalar gibi yapıyordu. Tanaka eliyle önündeki tahta tabağa vurdu. Karşısındaki zenciye baltayla ufalamayı tercih ederdi ama...

— Elli bin dolar kaybettik, dedi albay ve bir müttefik. Hâlâ onun yerine birisini bulamadınız. FBI'ın işten habersiz olmadığını da göz önüne alın.

Lester omuzlarını silkti.

— Domuzların, dumanlar içinde kaybolan bir zenciyle uğraşmaktan daha başka işleri vardır. O olayın bir kaza olduğunu biliyorsunuz.

— Oylama tarihine az kaldı, diye ısrar etti Japon. Kaybedilmesine izin veremeyiz.

Lester masaya doğru eğildi. Parlayan gözlerle, ince, uzun ve siyah elini Japonunkinin üzerine koydu.

— Başaracağız, dostum, başaracağız. Ve sonra da sıvışacağız. Bize silah satan bir aynasız bulduk. Bir beyaz. Fakat adam 38 sözleşmeye iki yüz dolar aldı...

Bunu duyduğuna hiç sevinmeyen albay, cebinden kahverengi bir zarf çıkardı ve zenciye uzattı.

— İçinde beş bin dolar var, dedi kısık bir sesle. Parayı nereye kullandığınıza dair bana hesap vermelisiniz.

Lester parayı çoktan cebine atmıştı. Müziğin ritmiyle sallanarak ayağa kalktı.

— Sizi yarın ararım. Domuzlardan korkmayın. Sizi yiyemezler. Onlar yalnızca siyah et

severler.

Masadan uzaklaştı. Japonun memnun olmadığı gözlerinden anlaşılıyordu. Lester'in New York'taki en tehlikeli adamlardan birisi olduğuna ve FBI'ın başına on bin dolar ödül koyduğuna inanmakta güçlük çekiyordu. Lester, Siyah Panterler'in vurucu gücü Mad Dogs'un şefiydi. Manhattan çevresinde Lester' in her dediğini yapmaya hazır, Mad Dogs'a üye yüz kadar zenci vardı.

Fakat yine beceriksizlik etmişlerdi: İçlerinden hangi üçünün 11. Cadde'deki evi istemeden, iki arkadaşları ve Lesotho elçisiyle birlikte havaya uçurduğu hiçbir zaman öğrenilemeyecekti. Birçoğunun evi, nüfusun yüzde doksan beşinin aktif ya da pasif olarak bu tür işlere karıştığı Harlem'deydi.

Albay Tanaka, Japon haberalma servislerinin onlarla nasıl irtibata geçtiğini hâlâ bilmiyordu. Hatta irtibatın derecesini de.

Fakat, üç ay önce New York'a geldiğinin ertesi günü, Lester onu otelinden aramıştı. Karşılaştıklarında zenci, albayın şaşkın tavırlarına hiç aldırmamıştı.

Her gün değişik bir yerde buluşuyorlardı.

Tanaka yemeğin parasını ödedi ve çıktı. Üzerindeki koyu renk elbisesiyle, gri ve fırça gibi saçlarıyla, yuvarlak yüzüyle, New York'taki birçok Japon işadamından birini andırıyordu.

Bir taksi yavaşladı ve Japon tereddüt etti. Yürüyerek bir buçuk dolar tasarruf edebilirdi. Günlük kayıpları için kendisine günde yirmi yedi dolar ayrılmıştı. 47. Cadde'deki Century Otel'i'nde küçük bir oda kiralamıştı ve beslenmesi için kendisine çok az bir para kalıyordu.

Albay Tanaka tutumlu bir adamdı. Aslında görevinden dolayı sınırsız harcama hakkına sahipti. New York'ta bulunduğundan bu yana iki yüz bin dolar dağıtmıştı. Geldiği ilk gün, Birleşmiş Milletler binasının karşısındaki First National Bank'da bir kasa kiralamıştı. Kasaya Tokyo'dan ayrılırken kendisine verilen büyük miktardaki parayı koymuştu. Hayatı boyunca kazanabileceğinden daha büyük bir meblağ... Fakat kişisel ihtiyacı için yüz dolar bile harcamaya yetkili değildi.

Albay Tanaka'nın bu konuda hiçbir hakkı yoktu. Zaten aklının ucundan da öyle bir harcama geçmemişti.

Yine de New York'u en kısa zamanda terketmek için uğraşıyordu. Tokyo'nun bir kasabasındaki küçük tahta evini, özgürce vakit geçirip kâğıt oynadığı çevresini özliyordu.

Amerikan medeniyetini anlamıyordu. Zaten görevi de anlamasını gerektirmiyordu. Eski bir "Kamikaze" pilotu olan Tanaka, sağ gözünde onda sekiz görüş kaybına mal olan bir kazadan sonra ordunun gizli servisine verilmişti. Savaştan sonra, doğrudan başbakana bağlı olan haberâlma servisinde çalışıyordu. Yavaş yavaş hiçbir olay çıkarmadan aşama yaparak, şeflerinin de yardımıyla bugünkü yerine gelmişti. Emekliliğine yalnızca beş senesi kalmışken servisin patronu General Mishu onu çağırmişti.

— Albay Tanaka, demişti Mishu, eski Pearl Harbor baskını kadar, Japonya için önemli bir işle görevlendirileceksiniz. Bu öylesine gizli bir görev ki, hayatınızı feda etmeye hazır olduğunuz hizmet saatlerinin dışında, işin

başarılması açısından, ne olduğunu kendi kendinize bile düşünmeyeceksiniz. Yalnızca sizin üzerinizde olan bir görev.

Tanaka henüz işin ne olduğunu bilmeden, böylesine şerefli bir işin kendisinden daha genç birine verilmesini önermeye çalışmıştı. Ama general lafını ağzına tıkmıştı. General, bir Japon için oldukça yapılı bir adamdı.

Mishu için hayatta tek aşk vardı: tropikal balıklar.

İmparatorluk ordusunda, bir üstün emirleri tartışılmazdı. Üstelik Tanaka, Japonya'da şerefli bir ismi temsil ediyordu. Ahlaki değerleri her şeyin üzerinde tutan birine ihtiyaç vardı. Adam satın alacak, büyük paralar ödeyecek, hatta şiddete bile başvurabilecek... Bir Samurayın yapabileceği her şeyi yapabilecek bir adam.

Tanaka saygıyla öne eğilerek, görevini en iyi şekilde yerine getireceğini mırıldanmıştı. General, bilgi sahibi olması için kendisine ince bir dosya uzatmıştı. Albay hiçbir şey anlamadan saygılı tavırla dosyaya baştan sona göz atmıştı. Dosyada özellikle uzun rakam sütunları vardı ve Japon endüstrisi üzerine istatistik bilgileri yer alıyordu...

— Albay Tanaka, diye açıklamıştı general, bu, Kalkınma Bakanımızın bize bildirdiği ekonomik bir rapordur, ihracat imkânlarımız üzerine derinlemesine bir çalışma.

Sözlerine daha bir anlam kazandırmak için duraksamıştı.

— Durum endişe verici. Beş yıl içinde şimdiki ihracatımızın beş katı ihracat yapabilecek duruma geleceğiz.

Albay Tanaka kaşlarını kaldırmıştı.

— Evet, fakat nereye ihraç edeceğiz? diye sormuştu general. Şimdiki pazarlarımızın hepsi de doymuş durumda. Tabii ihracat yapamazsak korkunç bir krizle karşı karşıya kalırız. Çünkü yüz yirmi milyon nüfusu besleyemeyiz. Önümüzde tek bir pazar var: Çin. Bu pazar bize gerekli.

Üstüne olan tüm saygısına rağmen Albay Tanaka gözünün kenarıyla Mishu'ya bakmıştı: Öylesine büyük bir toplumda kendisi ne yapabilirdi?

General sanki bir çocukla konuşuyormuşçasına, ağır ağır sözlerine devam etti.

— Albay Tanaka, Çinlilere satış yapmamızı tek bir şey engelliyor. Amerikalılar Kızıl Çin ile ticareti yasaklıyorlar. Bir de Çin'in BM'ye alındığını düşünün? Bu seneden itibaren tüm ticari yasaklar ortadan kalkar. İhracata ilk başlayan biz oluruz. Amerikalılar hazır değiller ve Çinliler bizden yana tercih yaparlar. Yalnızca genel kurulun bu sene Çin'in BM'ye alınmasından yana oy vermesi yeterli o halde.

Albay Tanaka hayal gördüğünü sandı.

— Fakat bu politikacıların işi, diye itiraz elmişti. O çevrede hiçbir bağlantım yok. Eminim ki bizim kısım...

General sözünü kesmişti.

— Teorik olarak haklısınız, albay. Fakat siyasi olarak elimiz bağlı. Hatta size şunu da söyleyeyim, hükümet üyelerimizden bazıları sizin görevinizi bilse, sizi derhal Amerikalılar'a söylerler... Çankayşek'in Çin'i, Amerikan diplomasisinin temel taşlarından birisidir. Bu sene de, şayet siz devreye girmezseniz, yirmi

dört seneden beri yaptıkları gibi, önergenin ileriki bir oturuma atılması için ellerinden geleni yapacaklar.

Tanaka'nın kafası allak bullak olmuştu.

— Tam olarak ne yapacağım.

— New York'a gideceksiniz, demişti general. Göreviniz, oylamanın Çin'in lehine dönmesi için gereken delege sayısını ayarlamak. Tabii ki bizim lehimize... Amerikalılar'a hiçbir şey hissettirmeyeceksiniz.

— Fakat hangi yollardan?....

— Her yoldan, albay. Şantaj, rüşvet, korku. Tüm baskı yollarıyla. Şunu da sık sık hatırlayın: Kendinizi düşman bir ülkede farzedin ve hiç kimseye güvenmeyin. Hatta sizin servisiniz bile görevinizi bilmiyor. Servis adamlarının çoğunun CIA ile bağlantısı var. Eğer yakalanırsanız sizi bir vatan haini, bir deli gibi tanıtmak zorunda kalırım. Bir Amerikan mahkemesinde yargılanır ve tutuklanırsınız. Tabii sizi feda etmek gerekebilir...

Tanaka işi anlamıştı. En kolay yanı da son bölümüydü.

General daha sonra "kısaca" görevin uzun teknik ayrıntıları hakkında bilgi vermişti. Birleşmiş Milletler'deki delegasyonun üçüncü sekreteri sıfatıyla konuşuyordu. Gizli servis ajanlarından, ABD'ye iş seyahati yapmak isteyenlere ayrılmış bir üyelikti generalin yeri. Bir anlamda iyi çalışan ajanlara bir ödül gibiydi.

*

**

Şimdi oylamaya tam bir hafta kalmıştı. Tanaka hiç düşünmeden para harcamıştı.

Özellikle de garip topluluk "Mad Dogs ve Lester'e" epey para yatırmıştı.

Prensip olarak işler yolunda yürümeliydi, fakat 11. Cadde'deki kaza her şeyi sorun haline getirmişti. Albay Tanaka, FBI'ın Mad Dogs'la Lesotho temsilcisi arasında bir bağ kurabileceğini bilmiyordu. Şayet kurarlarsa birkaç aylık çalışması tamamen mahvolurdu. Bu düşünce onu otobüse binmeye karar verdiği anda ürpertti. Neyseki üzerinde otuz sent bozuk parası vardı. Birkaç aydan beri, parasız seyahat edenleri ortadan kaldırmak için otobüs sürücüleri çok dikkatli davranıyorlardı.

Tanaka otele yüz metre kala otobüsten indi.

Bir gazete satıcısı henüz açıktı. Tanaka yaklaştı ve New York Post'un son baskısını aldı. Başlıklara çok çabuk göz attı ve rahatlamış bir vaziyette gazeteyi katladı. Şimdilik bir şey yoktu.

Patlamadan bu yana içi titriyordu. İki gün boyunca gazeteler olaydan epey bahsetmişti, sonra da diğer olaylar manşete çıkmıştı: BM'ler koridorlarında herkes Lesotho delegesinin, ilk defa beraber olduğu bir kızın zenci bir militan olduğu konusunda, ağız birliği etmişti.

O günden sonra da olaydan söz edilmeyordu.

Albay Tanaka küçük odasına girer girmez rahat bir nefes aldı. Defterine, Lester'e ödediği parayı büyük bir titizlikle yazdı. Bir önceki satırda Lesotho delegesine ödenen elli bin dolar kayıtlıydı. Hayatına karşılık istenilen yönde oy vermesi kaydıyla. Yani Lesotho hükümetinin politikasına ters yönde. Ne yazık ki tüm

delegeler para bakımından o kadar muhtaç değillerdi. İhtiyacı olan yirmi iki tanesini "ikna etmek" için Tanaka akla-karayı seçmişti, hatta şiddete bile başvurmıştı. Lester ve adamları aslında pek işe yaramaz da değillerdi. FBI ve CIA'nın işe burnunu sokmaması kaydıyla... Tanaka, Amerikalı ajanların, 11. Cadde'deki ev olayını ince eleyip sık dokuduklarını biliyordu. Olayda bir diplomatın ölmesi yüzünden binlerce tatsız soru sorabilirlerdi.

Japon soyundu ve yattı.

Sekiz gün sonra uçağa binip Tokyo'ya hareket edecekti. Görevini yerine getirmiş olarak.

Bir tedbir olarak henüz rezervasyon yaptırmamıştı. İş başaramazsa, geri dönüş yoktu. Bunlar da mesleğin riskiydi. Aslında ölümden korkmuyordu.

BM'deki Japon delegasyonuna ait odasında, 7.65'lik Naga marka tabancasıyla iki de yedek şarjörü vardı. Fakat Japon gizli servisinden diğer ortaklarına bile muhatap olamazdı. Diğerleri için Tanaka, başarılı hizmetlerinden ötürü "onurlu" bir seyahate gönderilmişti.

Telefonun sesiyle sıçrayarak uyandı.

Lester'in tipik sesinde bir endişe ve gerginlik vardı.

— Domuzlar, sanıldığından da kötü çıktılar, dedi Lester.

— Yani siz...

Albay Tanaka başarısızlığa inanmadı. O ana kadar her şey yolunda gitmişti.

— Albay, dedi zenci. Sizinle konuşmalıyım. Şimdi.

Adam telefonu kapatmıştı. Tanaka, Lester'

in ne demek istediğini anlamıştı. Lester otele gelmiyordu. Japon'un dışarı çıkıp, zenciyi sokaktaki kabinlerden birinden araması gerekiyordu.

Arayacağı numarayı ezbere biliyordu.

Japon kalktı, yüreği ağzına gelmişti. Sabahın dördünde ne olmuş olabilirdi? Belki de önceki akşam, Lester, John Sokati'nin yerini alacak olan adamla tartışmış olabilirdi. Aynı şartlarda anlaşılamamış olabilirlerdi.

Tanaka, resepsiyonun önünden geçerken, gece görevlisi sarı ırkın gerçekten garip davranışları olduğunu düşünüyordu.

V. BÖLÜM

Albay Tanaka telefon kabininde sınırdan tepiniyordu. Neyse ki sabahın dördünde Altıncı Cadde'de hiç kimse yoktu.

— Ona bir şey yapmayın! diye bağırdı Tanaka. Hiçbir şey! Adam bir federal ajansa, her şey mahvolur. Hâlâ çocuklar gibi davranıyorsunuz.

Hattın öbür ucundaki Lester protestoyla karışık cevap verdi.

— Adamı serbest bırakırsak Victor Kufor üzülür. Ve aynasızlara her şeyi anlatmaya gider.

Japon düşünmek için sustu. Lester'in dediğine göre sarışın adam hiçbir şey yapamazdı. Ama John Sokati'nin yerine geçen adam tehlikeliydi. İki felaketten en az zararlı olanı seçmek gerekiyordu...

— Yapılacak bir şey varsa o da Victor Kufor'a yapılmalı... Çabuk davranın ve kaza süsü verin. Gerekirse Lesotho'dan vazgeçeriz.

Lester her zamanki gibi ağzını şapırdatarak:

— Yani o adama nazikçe evine kadar eşlik etmeyi mi öneriyorsunuz? dedi.

— Elbette, diye emretti Albay Tanaka. Sonrası da size söylediğim gibi. Çok büyük bir hata yaptınız.

Telefonu kapattı, sinirliydi. Elinde bir düzine Japon olsaydı! Kabinden çıkarken neredeyse bir taksinin altında kalıyordu. Otele dönüp uyumaya çalışmaktan başka bir işi

kalmamıştı.

*

**

Malko kafasının üzerinde otuz tonluk bir kamyonun durduğu hissiyle gözlerini açtı. Krizantem'in dikkatli bakışları tam net olmasa da üzerindeydi. Gözlerini kapayıp yeniden açtı. Krizantem biraz daha netleşmişti. Malko odasındaki yatağının üzerinde giyinik vaziyette uzanmıştı. Başını doğrultmak istediğinde müt-hiş bir ağırlık hissetti. Uşağına yardım etmesi için işaret etti. Elko'nun yardımıyla lavaboya gidip kustu. Yavaş yavaş gece olanları hatırlamaya başladı. Tanımadığı bir kadının elbisesini yırtıyordu.

Her şey orada duruyordu. Nasıl hâlâ yaşayabiliyordu? Krizantem'e bu soruyu sormak istedi fakat uşağı mutfaktaydı ve kahve hazırlıyordu.

Malko telefona uzandı ve Al Katz'ın numarasını çevirdi. Amerikalı espiyiyle karışık sordu:

— Neredeydiniz? Bütün gün sizden haber bekledim.

— Bütün gün! dedi Malko şaşkınlıkla. Peki saat kaç?

Karşı taraftaki adamın neredeyse kendisini gırtlaklayacağını hissetti.

— Size eğlenmeniz için para verilmiyor, dedi Al Katz. Saat akşamın yedisi.

Malko, kendisini polisin kurtarmadığını anladı, aksi takdirde Amerikalı olayı duymuş olurdu. Kendisini başka bir şey kurtarmıştı. Anlaşılmayan bir şey. Niçin Jada ve arkadaşları kendisini öldürmek için o kadar uğraşıp

sonra da serbest bırakmışlardı? Malko geçirdiği gecenin bir blöf olduğunu düşündü bir an. Ama niçin? Al Katz'a olup biteni çabucak anlattı. Amerikalı'dan Jada ile Victor Kufor'un kimliklerini belirlemesini istedi. Jada hakkında bildiği tek şey üstü açık, kırmızı bir Cadillac'a sahip olduğuydu.

Krizantem elinde kahveyle içeri girdiğinde Malko telefonu kapatmıştı. Uşağı gülümseyerek:

— Ah! Alteslerinin iyi olduğunu görmekten memnunum. Arkadaşları eve getirdiğinde Altesleri hiç de iyi değillerdi.

— Arkadaşlarım mı?

Krizantem güldü.

— Sevimli zenci hanım ve iki arkadaşı. Sizi taşıyorlardı... Kapıyı onlara ben açtım.

Malko hiçbir şey anlamıyordu. Kendisini öldürtmek istedikten sonra Jada onu evine getirmişti.

— İki adam neye benziyordu?

— Altesleri beni bağışlasın, dedi Krizantem, fakat kafaları çok kirliydi.

*

**

Jada'nın randevu verdiği daireye, Victor Kufor kalbi sıkışarak girdi. Doğu 93. Cadde'deki eski ve gösterişli bir binanın on beşinci katındaydı. Holde 1939'dan beri değişmeyen doğu stilindeki halının iplikleri bile eskimişti. Mermer zemin oldukça kirliydi. Lambaların yarısı yanmıyordu. Mavi üniformalı kapıcının belinde bir 45'lik asılıydı. 76. Cadde ile 96. Cadde arasında yaklaşık on beş bin esrarkeş yaşıyordu. Ellerine on dolar geçirebilmek için

her şeyi yapmaya hazır yaratıklar.

Asansörden çıktıktan sonra kapıyı çaldı. Kapı hemen açıldı. Jada altın sarısı lasteks bir pantolon ve bir bluz giymişti. Miss Dior şişesi sanki üzerinde kırılmış gibiydi.

Victor Kufor'un burun delikleri açılıp kapanıyordu. Bir an sessiz kaldı. Jada nezaketle adamı içeri çekti.

— Gelmenize çok sevindim.

Sesi diplomata, kafasındaki her şeyi unutturacak kadar sıcak ve okşayıcıydı.

Alçak bir masanın üzerine iki kadeh hazırlanmıştı. Pikapta Dionne Warwick'in bir plağı çalıyordu. Afrikalı gözlerini Jada'nın göğsüne dikmişti. Kız kanepeye oturup,diplomata viski uzattı.

Victor içkisini bir yudumda bitirdi. Tatlı bir sıcaklık boğazından aşağı doğru kaydı ve ev sahibesinin kendisini rahat olmasını ifade eden gözlerle süzdüğünü hissetti. Çekinmeden elini kızın dizinde gezdirmeye başladı. Gömleğinin üzerinden kalbinin atışları belli oluyordu. Kızın bacakları yumuşak ve sıcaktı. Jada göğüslerini gererek arkaya yaslandı.

— Hoşunuza gidiyor muyum?

Alaylı bir gülümsemeyle, tüm hücrelerine kadar gergin oturan diplomatı süzüyordu.

— Olağanüstü güzelsiniz, dedi Victor samimiyetle.

Jada, diplomata biraz daha yaklaşarak dudaklarını adamın boynuna değdirdi.

— Siz de.

Victor Kufor artık tüm diplomatik kuralları unutmuştu. Daireye girdiğinden beri ihtiyacı olan şeyi yaptı. Elleri kızın bluzunun içinde

kayboldu. Bir an Jada'dan tepki bekledi. Fakat kız adama yardım etmek için daha da geriye yaslandı.

Jada'nın sessizliğinden cesaret alarak bluzunu çıkardı. Victor'un okşaması Jada'nın hoşuna gidiyordu.

Victor, lasteks pantolonun fermuarını açacağı sırada Jada mırıldandı:

— Niçin odaya gitmiyoruz?.. Daha rahat ederiz.

Odaya girer girmez Victor Kufor üzerindeki kileri sanki yanıyormuşçasına hızla çıkarttı.

Jada için Victor'un kendinden geçmesi gerekiyordu. Şimdiye kadar cazibesine hiçbir erkek dayanmamıştı.

Victor kızın göğsünü yalarken, Jada açık gözlerle onu izliyordu.

Yavaşça sağ eli yatağın kenarına doğru kayd ve daha önceden sakladığı bir şeyi aramaya başladı.

*

**

Saat sekize yirmi kala Malko'nun telefonu çaldı. Krizantem telefonu açıp konuştuktan sonra ahizeyi eliyle kapatarak seslendi.

— Sinirli bir adam Altesleri ile görüşmek istiyor. Ne söylediğini tam olarak anlamadım.

Yaklaşık bir litre kahve içen Malko telefona geldi.

Sinirli adam Al Katz'dı.

— Sizin zenci, diye hemen söze girdi, Lesotho delegasyonuna dahil birisi. Aslında delegasyon iki kişiden oluştuğu için hayatta kalan son Lesotholu delege. Ve oy hakkına sahip.

Malko Almanca küfretti. Birçok şey aydınlanıyordu. İşte şimdi güzel Jada'nın niçin kendisini ortadan kaldırmak istediği ortaya çıkmıştı. Farkında olmadan bir karınca yuvasına dalmıştı.

— Nerede? diye sordu Malko.

— Hiçbir bilgim yok, dedi Amerikalı. Ne bürosunda, ne BM'de, ne de evinde.

— Ya Jada?

— Önemli bir şey yok. Bir kapak kızı. Aylardan beri adresi belli değil. FBI'ın adamları Harlem'de onu arıyorlar.

— Acele etseler iyi ederler, dedi Malko, çünkü fikrimi sorarsanız dostumuz Victor güvencede değil... Hatta ölüm tehlikesinde diyebilirim. Onu bulmak için elinizden ne geliyorsa yapın.

Malko telefonu kapattıktan sonra iyice bozulmuştu. Hem kaybedecek olduktan sonra adamı bulmak neye yarar diye düşündü.

*

**

Victor Kufor'un soluklan gittikçe sıklaşıyordu.

" Tam zamanı" diye düşündü zenci kız.

Jada'nın eli yavaşça çarşafın altından çıktı. Elinde, ucu sivri bir demir iğne vardı. Tam sırasıydı. Sol elinin tırnakları Victor'un boğazına batıyordu.

Diplomat bir acı hissederek başını kaldırdı ve kızın soğuk bakışlarıyla karşılaştı. Ne olduğunu hemen anladı.

Victor sağ elini yukarı çıkararak kızın boğazını sıkmaya çalıştı. Fakat vücudun alt tarafı başka bir hayat yaşıyordu. Jada tek bir

darbeyle demiri batırdığında hafif bir acı hissetti, sonra da müthiş bir göz kamaşması. Sanki güneşle yüz yüze gelmiş gibiydi. Fakat bu ölümden başka bir şey değildi.

Victor kaskatı kesildi, kendini bir müddet daha sıktı ve yüzükoyun düştü. Jada alışık olmadığı bir korkuyla dudaklarını ısırıldı.

Demir iğneyi geri çekti ve yere attı. Can çekişen vücudun altından kurtuldu. Victor bir iki hırıltı daha çıkardı ve yatağın üzerinde hareketsiz kaldı. Jada derin bir nefes aldıktan sonra düşünceli bir tavırla öldürdüğü adamı seyretti. Birkaç saniye önce hayat ve arzu dolu bir adamdı. Şimdi ise birazdan kokmaya başlayacak bir et yığınının başka bir şey değil. Gözleri, balıkçılardaki ölü balıkların gözüne benziyordu.

Jada yatağın kenarına diz çöküp cesedin boynunu inceledi. Yalnızca küçük bir kan lekesi vardı. Yavaşça bir bezle kanı sildi. Demir iğne tam omurilik soğanına isabet etmişti ve ölüm çok çabuk olmuştu. Sebebini bulmak için özellikle titiz bir otopsi gerektirecekti.

Olay Louisiana'nın eski bir reçetesiydi. Beyazlar için yazılmıştı. Hiç acısız öldüren bu küçük demir çubukla az sayılmayacak miktarda ölüm olayı kaydedilmişti. Büyük bir olasılıkla Victor Kufor'a otopsi de yapılmayacaktı. Diplomatları parçalamıyorlardı.

Jada banyoya gitti ve giyindi. Sonra da üç blok ötedeki bir kafede bekleyen Lester'e telefon etti.

— Tamam, her şey yolunda.

— Geliyorum, dedi zenci rahat bir nefes alarak.

Beş dakika sonra daireye girmişti. Doğruca Victor Kufor'un cesedinin bulunduğu yatağın yanına gitti.

— Yine de güzel bir kızla beraber oldu, dedi Lester rüyadaymış gibi. İyi eğlenmiş olmalısın...

Jada cevap vermedi. Lester'in her zaman kendisiyle yatmak istediğini biliyordu.

— Beni ondan kurtar, dedi Jada soğukça.

Lester keyifle ellerini ovuşturdu.

— Sarı dostumuz memnun olacak. İyi iş başardık.

— Ben, diye düzeltti Jada. Onu nereye bırakacaksın?

— Central Park'taki bir sıranın üzerine. Bir saldırıya uğradığı sanılacak.

Jada endişeli gözlerle baktı.

— Bu tehlikeli değil mi?

Lester omuzlarını silkti.

— Burası kadar değil. Bir zenci. Beyazlara çarpılmış olabilir. Kapıcıya taşınan bir arkadaşım olduğunu söyleyerek ses çıkarmaması için biraz para verdim.

VI. BÖLÜM

Al Katz'ın bıyıkları o kadar aşağıya sarkmıştı ki sanki kızıl bir üçgeni andırıyordu. Açık pencereden 1. Cadde'nin öbür tarafındaki Birleşmiş Milletler binasına gözlerini dikmişti. Elindeki dolmakalemle oynuyordu.

— Neden öldüğü tesbit edildi mi? diye sordu Malko.

Al Katz bakışlarını yere eğdi.

— Bir saldırı gibi gözüküyor. Cesedi bu gece buldular. Bir sıranın üzerinde bulundu. Doktorlar her tarafını açtılar ama sonuç sıfır. Hiçbir darbe izi yok. FBI zenci kızın adresini buldu. Adı Sue Beal, Doğu 93. Sokak'ta oturuyor. Fakat elimiz kolumuz bağlı.

— Yine de o adamın bir cinayete kurban gittiğine eminim, dedi Malko. Geçen akşam korkudan ölüyordu.

— Biliyorum, dedi Al Katz.

Amerikalı bakışlarını caddenin öbür tarafına çevirdi.....**scanned by darkmalt1**

Tam o sırada, oturuma katılan delegeler, Lübnan ve Komünist Çin üzerine sert tartışmalarla geçen bir toplantıdan çıkıyorlardı.

— Anlaşılan Lesotho delegasyonunun şansı yok, dedi Malko üzgün bir sesle. Elimizde iki ceset var ve hiçbir şey yapamıyoruz.

Katz omuzlarını silkti.

— Birincisi açıkça bir kazada öldü. İkincisi aptalca bir kazaya kurban gitti.

— Ya ben? Beni korkuttuktan sonra kibarca

evime bıraktılar. FBI tüm bunlara ne diyor?

— FBI mı? Bırak onları, diye mırıldandı Katz. Biraz kışkırtsam Mad Dogs'a çalışan kızı hemen tutuklayacaklar...

— Bir fikrim var, dedi Malko.

— Ah! dedi Katz gözlerini açarak.

— Onları korkutacağım. Harekete geçirmek için.

— Nasıl?

Malko'nun gözleri parlıyordu. Fikir hoşuna gitmişti.

— Konuşmaları için onları tehdit edeceğim. Onları ihbar etmek için para isteyeceğim. Ve Lesotho ile pazarlık yaptıklarından haberim olduğunu söyleyeceğim. Fakat beni ciddi şekilde korumanız gerekecek.

Al Katz sakın bir nefes aldı.

— Tam teçhizatlı bir ordunun karşısındaymışcasına iyi korunacaksınız.

Malko bu sözü daha önce bir yerlerden duymuştu. Fakat Al Katz çoktan telefonu eline almıştı.

— Dostlarımdan bazıları sizinle tanışmak istediler, dedi Katz. Size faydalı olabilirler. Yarın birlikte yemek yiyelim. Dostlarımız Chris Jones ile Milton Brabeck'i hesaba karıştırmadan. Bu sabahtan beri Amerika'dalar. Frank Thorpe'un emriyle... Onlara güveniyorsunuz değil mi?

— Şayet işin içinde bir kavga varsa, evet, dedi Malko. Fakat bu günlerde medeni ülkelerde kavgaya pek sık rastlanmıyor.

CIA'nın iki goriline gelince, her ikisinde de yaşlı bir kanaryanın gibi bir beyin ve bir uçak gemisinde bulunabilecek bir güç vardı. Böylesi

esnek bir hareket için ideal değildi. Neyse ki Krizantem oradaydı.

— Bu akşam Jada'ya telefon ederim, dedi Malko. Bana söylediğine göre her akşam Hippopotamus'ta. FBI'ın bulduklarını kullanmamayı tercih ederim.

*

— Sizi görmek istiyorum, diye ısrar etti Malko.

Zenci kız sabırsızdı.

— Çok zamanım yok. Önümüzdeki hafta beni telefonla arayın. Zaten çok sarhoştunuz, sizi evinize bırakmam gerekti.

— Önümüzdeki haftaya çok geç olur.

Aslında şantajı pek alışkın olmayan Malko şantajcıların kurbanlarını şaşırtmak için ne tür yöntemler kullandıklarını bilmiyordu. Görünüşe göre başarmıştı, çünkü Jada'nın sesinde bir endişe belirtisi vardı.

— Ne demek istiyorsunuz?

— Telefonda söyleyemem, dedi Malko, fakat sizi ilgilendiriyor.

Birkaç saniye sustuktan sonra tekrar söze başladı:

— John Sokati'ye niçin o kadar çok para verdiğinizi biliyorum.

Karşı tarafta uzun bir müddet sessizlik oldu. Malko içeriden gelen müziği işitti. Sonra Jada çok yavaş söze girdi:

— Neden bahsettiğinizi anlamadım.

— Size hikâye anlatmıyorum, bana inanmakla iyi edersiniz. Kendilerini ziyarete gidersem bana inanacak epey adam bulurum. Örneğin FBI. Sizi P.B. Claks'ta yarın yediye

doğru bekliyorum. Sohbet ederiz.

Telefonu kapattı. Oltayı atmıştı. Eğer Jada randevuya gelirse FBI'ın ve CIA'nın kuşkuları doğrulanacaktı. Genel kuruldaki oyları etkileyecek bir komplo vardı.

*

Lennox Caddesi'nin köşesindeki bina Harlem'den gelenlerle doluydu. Albay Tanaka taksi parasını ödedikten sonra binaya nefretle baktı. Sonra New York Post'un üzerine yazdığı adresi kontrol etti. Lester'in randevu verdiği yere gelmişti. Altıncı kata çıkacaktı. Anlaşılan Mad Dogs'ların şefi FBI'yı atlatmak için bir delikten ötekine sürekli yer değiştiriyordu.

Japon nefesini tutarak içeri girdi. Koridorun karanlığında önünden bir fare geçti. Holde daha yüzlerce vardı. Asansör çalışmıyordu. Posta kutularında isim yazmıyordu. Giriş kapısının kolu sökülmüştü. Holdeki telefonun ahizesi kırık.

Albay Tanaka'nın görüntüsü holdeki kırık aynaya sekiz parçada yansdı. Tanaka duvardaki örümceklere sürtünmemek için çok dikkat ediyordu. Nihayet altıncı katın sahanlığına kan ter içinde geldi ve kapıyı çaldı.

Japon, kilitin üç kez döndüğünü işitti, arkasından zincirli kapının aralığında Lester'in kafası belirdi. Zenci kapıyı kapatıp zinciri açtı ve Tanaka'yı içeri aldı.

Odada yalnız iki poster, üzerinde 45'lik bir Colt'un ve çok sayıda şarjörün durduğu bir masa ve yerde dar bir yataktan başka bir şey yoktu.

— Bazı sorunlar var, dedi Lester, şarjörlerle

oyunarak. Şu öldürölmesini istemediğiniz adamlar.

Bacakları titreyen Tanaka içinden Mad Dogs'lara küfrederek yatağa oturdu. Aptallar için içine politikayla, patlama olayını karıştırmasalardı her şey yolunda gidecekti. Lester'in hikâyesini dikkatle dinledi.

— Kim bu adam? diye sordu Tanaka.

Lester ağzındaki çikleti tükürdü.

— Hiç görmedim. Jada'ya sizinle konuşmasını söyledim. O, adamı tanıyor. Birazdan gelir.

Her ikisi de hiç konuşmadan oturdular. Tanaka derin düşüncelere dalmıştı. Nihayet merdivende ayak sesi duyuldu. Kapı çalındı ve Lester açtı. Gelen Jada idi. Üzerinde yeşil bir pantolon ve gömlek vardı. Saçlarına bir fular, bağlamıştı. Albay Tanaka ayağa kalktı ve eğildi. Jada adamdan rahat 10 santimetre daha uzundu. Jada çantasını masanın üzerine bırakmaya giderken Japon kendini kızın poposuna bakmaktan alamadı. Konuya dönebilmek için epey zorlandı.

— Şu sarışın adam hakkında ne düşünüyorsunuz?

Jada başını salladı.

Açıkçası hiçbir şey bilmiyorum. Aynasıza benzer bir hali yok. Yine de kavga etmeyi biliyor ve soğukkanlılığını yitirmiyor. Üstelik benimle yatmak için de peşimde değil. Söyleyeceklerimin hepsi bu. Pahalı bir mahallede oturuyor.

— Nasıl öğrenebildi?

— En iyisi onu ortadan kaldırmak, diye söze karıştı Lester.

Tanaka irkildi: Adamları biraz serbest bırak-sa şehri ateşe verip, kan gölüne çevirecekler.

— Ünce, gerekli önlemleri aldınız mı? diye sordu Japon. Bugünkü buluşma için. Ya takip ediliyorsanız?

Lester pencereden tükürdü.

— Harlem'deyiz. Aynasızlar burada kendi çöplükierindeki gibi dolaşamazlar.

— Randevuya gidin, dedi Tanaka. Karar vermeden önce kim olduğunu, ne istediğini ve ne kadar bildiğini öğrenmek gerek.

Lester kakhaha attı.

— Duş yapmak isteyen bir serseri.

— Ya da FBI, dedi Tanaka soğukça.

iyi bir profesyonel olduğu için en kötü ihtimalleri düşünüyordu'. Düşünceli görünen Lester'e baktı.

— İşin gerisinin yolunda gideceğinden emin-siniz.

Lester ağzını şapırdattı.

— Elbette.

— Ayrıntıları anlatın.

Lester anlattı. Japon başıyla her ayrıntıyı onayladı. Aslında FBI işe karışmazsa, her şey yolunda giderdi. Japon ordusunun gizli subayı güçlü Amerika'yı dize getirecekti.

Pearl Harbor'unbaşka bir biçimde gerçekleş-mesi demekti.

Birden aç kurt gibi davranan Lester'e ve garip ifadeli zenci kıza bağışlayıcı gözlerle baktı.

— O adam projelerimizden nasıl haberdar olabilir? diye tekrar sordu.

Jada başını salladı.

— John övünmüş olabilir. Belki de çok para

kazanmak isteyen basit bir domuzdur.

— Eğer öyle. ise ondan kurtulmalıyız, dedi Tanaka. Ölüsü,dirisinden daha az tehlikeli olur. Fakat ölümü en az on gün kadar ortalıkta duyulmamalı. Becerebilir misiniz?..

— Biraz pahalı olur, diye belirtti Lester.

— Size metelik bile vermeyeceğim. Hepsi in hatanız.

— Pekâlâ, adamı kendiniz halledin, dedi Lester.

Tanaka şok olmuştu. Kaşlarını kaldırıp sordu:

— Ne kadar?

— Beş bin.

Japon bir çığlık attı. Ülkesinin parası söz konusu olduğunda Harpagon'dan daha da cimri oluyordu. Kendisi büfelerden yiyor ve mecbur olmadıkça taksiye binmiyordu. Siyah kaplı defterindeki rakamlar başını döndürüyordu.

— Dört binde anlaşılm, dedi.

Birkaç ayrıntının üzerinde durdular, sonra daireden ilk çıkan Tanaka oldu. Lester merdivenlere seslendi:

— Lennox'ta fazla dolaşmayın yoksa o küçük boynunuzu keserler. İleride bir taksi durağı var.

**

Malko sabahın ilk saatlerini BM'nin koridorlarında gezinerek geçirdi ve daha sonra Al Katz ile 54. Cadde'nin köşesindeki eşcinsellerin buluştuğu bir kafeterya da buluştu. Öğlene doğru içerisi biraz sakindi. İçeride bir Amerikalı ile iki kadın ve iki Çinli kız oturuyordu.

Çinlilerden birisi bebek kadar güzeldi. Diğerinin yüzü ise kurumuş bir elmayı andırıyordu. Malko'nun arkasından gelen Katz, JB siparişi verdi.

Malko güzel Çinli kızın yanına oturdu.

— İşte Prens Malko. Bizi ilgilendiren konu üzerinde çalışıyor.

Çinliler başlarıyla selam verdiler. Katz çirkin ve yaşlı olana doğru eğildi.

— Madam Tso, Çin Lobisi'nde grafiker olarak çalışıyor. Aynı zamanda Taipeh gizli servisiyle de ilişkisi var. Bu sıfatıyla görevinizde birinci şef olarak çalışacak.

Madam Tso'nun bir grafiker ajan olduğunu söylemenin en kibar yolu bu olsa gerekti.

Küçük siyah bir çift göz Malko'yu bir mikroskop titizliğiyle inceliyordu.

— Araştırmanızı dikkatle takip ediyoruz, dedi Çinli güzel bir İngilizceyle. Genel kuruldan bir oyun azalması, hesaplanamayacak kadar büyük hasarlar açar. (Hesaplanamayacak kelimesini bir-kez daha üstüne basarak tekrar etmişti.)

"Çin Lobisinin" Washington'da oldukça etkili olduğu hiç kimse için bir sır değildi. Yaşlı Çankayşek, Formoza Adası'nın Amerikalılarca kullanılması karşılığında Birleşik Devletler'den epey şey elde etmişti. Tabii ki kendi hükümetinin devam ettiği sürece Kızıl Çin'in tanınmaması kaydıyla.

Formoza Adası'nın çıkarlarının Çin için ön planda olduğunu Malko da biliyordu. Yaşlı Çinli, Malko'ya şatosu üzerine birkaç soru sorduktan sonra onu Formoza'ya davet etti. Malko bu samimiyetten yararlanarak sordu;

— Genç hanım kızınız mı?

Malko kadının sarılıp gırtlığını sıkacağını zannetti, ama kadın doğuya özgü aldırmasızlıkla:

— Bayan Lo-ning, BM'de rehber olarak çalışıyor. Bizim işlerimizin bir bölümünü de hallediyor. Her zamankinden başka bir sıfatla.

Lo-ning başını önüne eğerken Malko'ya göz kırptı. Görünüşte espritüel bir kızdı.

Katz sohbe burnunu soktu.

— Bayan Lo-ning BM binasında olduğunuz sürede size yardımcı olacak.

Malko yanında oturan kıza göz ucuyla baktıktan sonra:

— Bayan Lo-ning'in gizli silahları olmadan beni nasıl koruyacağını anlamıyorum, dedi Malko.

Madam Tso cevap verdi.

— Bayan Lo-ning her zaman bizimle irtibat kuracak. Biz sizi koruyacağız.

— Koruma konusunda, Başkan'inkine benzer bir sistem olacak, dedi Katz.

— FBI takıldığı adamların kolay kolay peşini bırakmaz. Şimdilik Chris ve Milton'a silahlarının arkasına saklanmalarını söyleyin. Bayan Lo-ning'i tercih ederim. Böylesi daha iyi.

Katz kucağında kaniş köpeği olan bir eşcinselin geçmesini bekledikten sonra masaya eğildi.

— Şimdi sıra planımızda.

*

**

Malko Üçüncü Cadde'deki P.G. Clarks'ın içkili lokantasını seçmişti. Eski bir binanın en üst katıydı.

Jada on dakika gecikmişti. İçerisinin loş ışıığında hiçbir şey net gözüküyordu. Malko sıkılmaya başlamıştı. Krizantem'e de izin verdiği için aslında pek bir sorunu yoktu.

Bayan Lo-ning, kendisini güvencede hissetmesi için Malko'ya ev telefonunu vermişti. Elko Krizantem tabancasını yağladıktan sonra şehirdeki süpermarketleri dolaşmaya başlamıştı. Malko, Chris ve Milton'un da şehirde olduğunu söylediğinde Krizantem'in rengi atmıştı. Çünkü birbirlerini pek sevmezlerdi.

Nihayet Jada masaların arasında göründü. Üzerinde portakal rengi mini bir elbise vardı. Çorapları elbisesine uygun renkteydi ve yüzünde aşırı bir makyaj vardı. Malko'nun yanına oturduğunda üç masa ötedekiler bile kızın dar elbisesinin içine aynı renkte ufacık bir külot giydiğini farkedebilirlerdi.

Jada menüyü inceledikten sonra, biftek, salata ve kola ısmarladı. Bir sigara yakıp Malko'ya döndü:

— Ne istiyorsunuz?

Soruş tarzında hiç dişilik yoktu, çok kaba bir şekilde sormuştu. Malko cevap vermekte güçlük çekti. Gerçekten de bir şantajcı kimliğine bürünmekte zorlanıyordu.

— Para, dedi.

Jada güzel dudaklarını büzerek, Malko'yu süzdü. Sonra yüz ifadesi değişti. Her parmağında bir yüzük bulunan elini Malko'nun kolunun üzerine attı.

— Niçin böyle konuşuyorsunuz? Sizden bunu hiç beklemezdim. Önce, size niçin para vereyim ki?

Malko alaycı bir tavırla gülümsemeye

çalıştı.

— Çünkü canınızı sıkacak birçok şey biliyorum. Ölümünden önce John Sokati'ye önerdiğiniz şeyi. Ve onun kabul ettiğini.

Jada'nın sigarası küllükte tütüyordu, fakat kız sanki ipnotize etmek istercesine gözlerini Malko'nun gözlerinden ayırmıyordu.

— Peki ona ne önermişim?

— Oturumda oyunu Çin Halk Cumhuriyeti lehine değiştirmesini.

Malko da Jada'nın gözlerinin içine bakıyordu. Jada cevap vermeden önce dudaklarını kolanın içine batırdı.

— Anladığım kadarıyla epey bilgi sahibisiniz, dedi yavaşça. Nasıl öğrendiniz bunları?

Malko sevincini saklamakta güçlük çekti. Doğru iz üzerindeydi. Fakat işin geri kalan bölümü pek kolay görünmüyordu.

— Orası sizi ilgilendirmez. Susmam için bana para verecek misiniz?

— Ne kadar?

— On bin, hemen.

Kızın tepkisini görmek için kafadan bir sayı atmıştı.

Jada gülümsedi.

— Bir dolar için adam öldürülen bir şehirde, on bin dolar ile dolaşmam. Fakat size yarın verebilirim.

Malko başını salladı.

— Parayı şimdi istediğimi anladığınızı sanıyordum.

— Çocukluk etmeyin, dedi Jada. Yarın buluşalım. Parayı alırsınız. Ne olursa olsun parayı size ben vermeyeceğim.

Malko endişeliydi. Jada çok çabuk kabul

etmişti, işin içinde bir tuzak belirtisi vardı. Aksi takdirde Mad Dogs'lar ve arkalarındaki şahıs çıldırması olmalıydı.

— Evime gelin, dedi Malko.

Jada keyifsizce güldü.

— Her şey ayarlanmış olmalı! Hayır, 207. Cadde'deki araba mezarlığının önünde sizi bekleyeceğim. Arabamı biliyor musunuz?

Hiçbir şey söylemeden önündeki bifteği yemeye başladı. Kolasını son damlasına kadar içtikten sonra Malko'ya soğukça gülümseyerek ayağa kalktı.

— Yarın akşam saat dokuzta. Tam vaktinde gelin.

Jada uzaklaşırken Malko onun vücuduna bakıyordu. Vücudu genç bir eşcinselin bile dikkatini çekmişti. Malko hesabı istedi. İşler yolundaydı. Fakat ertesi sabahı da atlatırsa daha rahat olacaktı. Hayat sigortası yapan şirketler için ideal bir müşteri değildi.

Jada'nın parası nereden geliyordu? Mad Dogs'lar o kadar zengin değildi. Mutlaka işin arkasında birisi vardı. Jada kendisinin yazmadığı bir senaryoda sadece bir oyuncuydu. CIA'nın kuşku duymakta hakkı vardı.

VII. BÖLÜM

207. Cadde'deki araba mezarlığı büyük bir olasılıkla Harlem'in en تنها köşelerinden biriydi. Üstelik mezarlığın arkasında büyük bir otopark ve IRT Metrosu'nun istasyonu vardı. Sarı projektörlerle aydınlatılmasına rağmen zenciler bile gece o çevrede dolaşmaktan çekiniyorlardı.

Malko gözlerini kırpıştırarak araba mezarlığının karanlığına alışmaya çalıştı. Bir şeyin kıpırdadığını hissetti. On beş dakika erken gelmişti. Jada ile kararlaştırdığı yerde durdu. Hurda saclardan biri gürültüyle düştü. Malko irkildi. Dodge marka arabası sokak lambasının aydınlığındaydı.

Üç metre önünde iki gölge belirdi. Zenci bir adamla bir kız. Birbirlerinden uzaklaştılar. Zenci kız arabanın önünden geçti. Malko kızın çantasına para attığını gördü. Kız on iki yaşından fazla göstermiyordu. Araba mezarlığı, bir dolar için her isteyenle yatan genç fahişeler için iyi zemindi.

Malko'nun nabızı normale döndü. Dikiz aynasına bir göz attı. Arkasındaki 207. Cadde Broadway'e ulaşmadan önce kıvrılıyordu. Jada büyük bir olasılıkla oradan gelecekti. Gösterge tablosunda yeşil bir ışık yandı. Malko direksiyona doğru eğilerek alçak bir sesle:

— Bir şey yok. İki aşık, dedi.

Görünüşte Dodge eski ve sıradan bir arabayı andırıyordu. Hatta radyo anteni bile yoktu.

Önce pancurdaki metal iki teli görmek için iyice yaklaşmak gerekiyordu. Teller Dodge'taki telsiz alıcı ve vericisinin güçlü antenydi. Gizli mikrofon direksiyonun içindeydi. Hoparlör ise gösterge tablosunun içine gizlenmişti.

Arabanın orijinal motorunun yerine 420 beygirlik bir motor takılmıştı. Böylece Dodge rahatlıkla saatte 200 km.den fazla hız yapabiliirdi. Lastikler ve kaporta kurşun geçirmeyen cinstendi. Yapılan testlerde, yirmi metreden hiçbir atış arabaya zarar veremezdi. Bagaj içeriden açılabilirdi. Böylece içeride geçirdiği bir saati uzun bir zaman gibi sanan Elko Krizantem'in dışarı çıkması sağlanmıştı.

Bu akşam hiç şüphesiz, Malko, New York'un en iyi korunan adamıydı. FBI'ın Harlem'de bekleyen yirmi arabasının dışında Dodge'un numarası tüm devriye arabalarına bildirilmişti. Olay biraz karışıkı. Jada'yı tutuklamak hiçbir sorunu halletmeyecekti. Jada'nın Malko'yu başka birine götürmesi gerekiyordu. Ve bu tehlikeli bir işti. Çünkü Harlem'de gece vakti bir arabayı açıkça takip etmek akıl almaz bir olaydı.

FBI çözüm buldu. Malko'nun cebine bir sigara paketi şeklinde 3.5 km'lik alan içerisinde çalışan güçlü bir telsiz vericisi yerleştirildi. FBI'ın arabaları dinlemedeydiler, önemli olan irtibatı kaybetmemektir... Telsizin anteni cihazın içindeydi ve Malko'nun cebinden rahatlıkla yayın yapabiliyordu. Yalnız düğmesine basıp çalıştırmak gerekiyordu.

Bayan Lo-ning bile oyunun içerisindeydi. 207. Cadde'nin gelişini gözetliyordu. Bir Volkswagen'in içinde arabalı fahişe rolündey-

di. Çantasında Harlem'in yarısını etkiliyebilecek miktarda gaz bombası vardı.

Malko irkildi. Tam arkasında bir araba durdu. Arabanın geldiğini farketmemişti. Dikiz aynasına baktı. Araba Jada'nın kırmızı Cadillac'ı idi.

— Kız geldi, dedi Malko direksiyondaki mikrofona.

Sonra bekledi. Jada arabasının farlarıyla iki kez işaret verip Malko'yu çağırdı, fakat arabadan inmedi. Malko, içindeki heyecanı yenmeliydi. Yavaşça arabadan çıkıp cebindeki vericiyi çalıştırdı ve arkadaki arabaya yaklaştı. Jada yalnız görünüyordu. Otomatik cam yavaşça indi.

— Ne bekliyorsunuz?

Jada'nın sesi sinirli ve sertti. Malko kıza doğru yaklaştı. Jada'nın üzerinde bir önceki gün giydiği portakal rengi mini elbise vardı.

— Nereye gidiyoruz? diye sordu Malko.

— Binin, dedi Jada. Yoksa giderim.

Malko arabanın arkasından dolaşp kapıyı açtı ve bindi. Jada arabayı çalıştırdı ve sağa Sekizinci Cadde'ye döndü, sonra sola. Birkaç dakika hiç konuşmadılar. Kapalı depoların, boş arazilerin, yıkılmış evlerin, pavyonların ve terk edilmiş arabaların önünden geçiyorlardı.

Jada yavaş sürüyordu. Radyoyu açtı ve Malko'ya döndü.

— Parayı birazdan alacaksınız, dedi Jada. Yirmi dakika sonra randevumuz var. Beklerken biraz geziniriz.

— Nerede?

— Görürsünüz.

Hippopotamus'da Malko'ya sıkıca sarılan

duyarlı kızıdan eser yoktu. Nefreti açıkça belli oluyordu. Birden Malko gömleğinin terden vücuduna yapıştığını hissetti. Onu bu kadar heyecalandıran neydi?..

Harlem'deki bu gezinti oldukça yıpratıcıydı. Malko, Krizantem'in ne halde olduğunu düşündü. Uşağında sadece Jada'nın ev adresi vardı. Sakinleşmek için Malko, kendisini korumak için Harlem'e yayılan polisleri düşündü. En kötü ihtimalle cesedini çok çabuk bulurlardı.

Gitgide Harlem'in içine giriyorlardı. Jada zaman zaman yavaşlıyordu, iki kez sigara yakma bahanesiyle durdu. Arkalarında, kendilerini takip eden bir araba varsa derhal fark ederdi. Malko göz ucuyla Jada'yı süzdü. Hiç de gergin hali yoktu. Malko, FBI'ın elektronik oyuncaklarının Apollo XIII'den daha iyi çalışmasını diledi.

Zenci kızın üzerinde silah yoktu. Ve arabanın içinde yalnızdılar. Yolda pek trafik yoktu ama yine de epey arabayı geçmişlerdi. Buna karşılık yol üzerindeki ev sayısı azalıyordu. Depolardan ve yüksek duvarlardan başka bir şey yoktu. Hiçbir yayaya rastlamadılar.

New Jersey'deki Newark Havaalanı'ndan kalan bir jet, radyonun sesini bastırarak şekilde alçaktan uçarak geçti. Malko dikiz aynasından kendilerini geçmeye hazırlanan bir arabanın farlarını farketti.

Araba yanlarına gelince yavaşladı. Malko yandaki arabadan kendilerine hiç de sevimli bakmayan iki zenci gördü. Bir beyaz adam ve bir zenci kız. Harlem'de bu, cinayete davet demekti.

- Yaklaşıyor muyuz? diye sordu Malko.
— Birazdan, dedi Jada esrarlı bir sesle.

*

**

John Webster şantiyede nöbetçiydi. Sabahın yedisine kadar şantiyede kalmak zorundaydı. Aslında dev beton makinelerinden başka çalınacak bir şey yoktu. İyi ki de yoktu zira şantiye deposu Harlem'in göbeğindeki 145. Cadde'deydi ve çalınan her şey hemen gözden kayboluyordu. John, tedbir alarak 38'lik tabancasının emniyetini açık tutuyordu. Fazla sayıda mermisi vardı ve nöbetçi kulübesinden dışarı çıkmıyordu.

Birden kulübenin penceresine hafifçe vuruldu. Silahı elinde ayağa kalktı. Akşamın onunda kim gelebilirdi? Feneriyle dışarıyı tararken, beton makinelerinin operatörü Chuck'ı tanıdı. Otuz yaşlarında zenci bir adamdı. John adamın makinede bir şeyler unutmuş olabileceğini düşündü.

John Webster sürgüyü çekti ve kapıyı açtı. Chuck içeri girer girmez nöbetçiye sırtıttı. John henüz şaşkınlığını üzerinden atamamıştı ki içeri iki zenci daha girdi. Tanımadığı kişilerdi. John kaşlarını kaldırdı. Yine de üzerinde beş dolardan başka para yoktu. Beş dolar için adam öldürülmezdi. Yabancıları dikkatle süzdü. Adamlar sakın ve soğuk görünüyorlardı ve iyi giyimliydiler.

— Beni görmek için uygun bir saat değil, dedi John neşeli bir tavır takınmaya çalışarak. Üstelik arkadaşlarla'. Bir şey mi kaybettin?

Chuck başını salladı.

— Hayır, hayır.

— İyi, o zaman ne yapmaya geldin?

John Webster elinden geldiğince korkusunu gizlemeye çalışıyordu.

— Şimdilik kamyonu alacağım.

— Ne?

John Webster yanlış duyduğunu zannetti. Gece vakti bir beton makinesiyle ne yapılabılır? İşin içinde bir pislik vardı. Lastikleri, motoru ve diğerlerini satacaklardı.

Üç zenciyi de menzili içine almak için geriledi. Fakat yaşlı kalbi oldukça hızlı çarpıyordu.

— Hey! Bu bir şaka mı?

Chuck başını salladı.

— Hayır, kamyonu alıyorum.

Birden John, zencilerden birinin elindeki tabancayı gördü. Tetiği kurulu ve üzerine çevrilmiş bir 45'lik. Silahının doğrultmaya bile vakit yoktu. Midesinde müthiş bir sancı duydu.

— Chuck, dedi titrek bir sesle.

Gözlerini namludan ayıramıyordu. Zenci çok sakindi. John altına kaçıracağını hissetti. Bir sandalyenin üzerine çöktü.

— Kamyonu bir saatliğine alıyorum ve geri getireceğim, söz, dedi Chuck. Ve hiçbir şey yapmayacağız. Sadece biraz dolaşacağız.

John Webster hiçbir şey anlamıyordu. Gezinmek için bu kamyon hikâyesi de neyin nesiydi? Otuz tonluk bir beton makinesiyle hava atılmazdı.

Chuck, John'u zencilerle başbaşa bırakıp dışarı çıktı. Motoru bağırta bağırta nöbetçi kulübesinin önünde durdu. Zencilerden biri dışarı çıkarak şoför mahalline geçti.

— Birazdan görüşürüz John, diye bağırды

Chuck;

içeride kalan eli silahlı zenci gülümsedi.

— Seninle kalıyorum. Aklına kötü şeyler gelmesin diye. Chuck geri geldiğinde hepimiz gideceğiz.

John yavaş yavaş anlıyordu, içinden adamlara küfretti.

— Sigara ister misin? diye zenciye sordu.

**

— Geldik, dedi Jada.

Trafik lambası kırmızıydı. Malko Harlem'den sıkılmaya başlamıştı. Jada'nın kendisiyle eğlendiğini düşünüyordu.

Işık yeşil yandı. Jada yavaşça hareket etti. Malko sol taraftan bir arabanın geldiğini gördü. Arabanın kırmızı ışıktaki duracağını sandı. Fakat ışığa aldırmandan dosdoğru Cadillac'ın üzerine geldi. Jada direksiyonu sağa kırarak gazı kökledi. Ama yine de bagajdan bir darbe sesi geldi. Araba arkadan çarpmıştı.

"Bir bu eksikti" diye düşündü Malko.

Neyse ki darbe çok sert değildi. Jada bir çığlık attı ve kontağı kapattı.

— Telaşlanmayın, dedi zenci kız. Sarhoş olmalılar. Önemli değil.

Jada, önündeki düğmeye basarak kapıların kilidini açtı.

Malko kapıyı itip indi. Olağanüstü hafızası olmasa son dakikaya kadar hiçbir şeyden şüphelenmeyecekti. Bir çırpıda, on beş dakika önce yanlarından geçen iki zenciye hatırladı. Diğer iki zenci de arkalarından çarpan eski gri Buick'in içinde oturuyordu. Zencilerden biri

sırıtarak özür diledi.

— Mister, ışığı görmedim...

Cevap vermeden Malko tekrar Cadillac'a bindi.

Sert bir şey göğsüne battı. Jada'nın sesi Malko'yu durdurdu:

— Çık arabadan, domuz.

Malko başını kaldırdı. Zenci kız koltuğun altına sakladığı anlaşılan bir 25'liği üzerine çevirmişti.

— Size ne oluyor? diye sordu Malko.

Kız sert bir şekilde sözlerini tekrarladı:

— İn yoksa mıhlaram.

Zencilerden biri Malko'yu omuzundan yakalayıp dışarı çekti. Adamın elinde, Malko'nun karnını hedef alan otomatik askeri bir tabanca vardı.

— Uslu dur.

Malko adamların kendisini öldürmek istediklerini düşündü, yoksa çoktan işini bitirirlerdi. Etrafta depolardan başkabir şey olmamasına rağmen silah sesi çok uzaklardan duyulabilirdi. Fakat fazla düşünmeye vakti yoktu. Diğer zenci arkasından yaklaşıyordu. Malko adamı tam kafasına siyah bir şey indireceği anda farkettiler. Kafatasının iyice yarıklığını hissettiler. Bir şeyler mırıldandı ve son gördüğü şey zencinin zayıf ve tatmin olmuş suratıydı.

**

— Bravo, küçük kız, dedi Lester. Chuck orada.

Parmaklarının arasından ısıklık çaldığı sırada karanlık sokaktan bir kamyonun motor sesi geldi.

Jada göğsünü şişirdi. Çekici bir kadın olduğunu biliyordu ve Lester'i tahrik etmekten de geri kalmıyordu.

— Şimdi ne yapıyorum?

— Evine gidiyorsun.

Jada arabanın arkasına gitti ve küfretti. Cadillac'ın sağ arka çamurluğu çökmüştü.

— Arabaya dokunmayacağını söylemiştin, diye söylendi. Yüz elli dolarıma mal olacak!

— Üzülme, dedi Lester. Sana yenisini alırım.

önünden geçerken Lester, Jada'nın poposunu sessiz bir gülümsemeyle okşadı.

Jada arabaya binip uzaklaşırken, dikiz aynasından, Lester ve Hughes'in Malko'yu kaldırıma çektiklerini gördü. Mad Dogs'larla çalıştığı için gurur duyuyordu. O akşam on sekiz yaşında bir zenci ile sevişmeye gidiyordu.

*

**

Beton makinesi kavşağın girişinde durdu. Chuck arkadaşlarına yardım etmek için indi. Malko'nın başına yediği darbe onu tamamen bayıltacak kadar şiddetli değildi, fakat parmağını oynatacak gücü yoktu.

Tabancalı zenci eski Buick'e binip kaldırıma yaklaştırdı. Çarpışmada, arabanın sadece tamponu ezilmişti. Sonra adam kavşağı gözetleyerek dışarı çıktı. Planlarının tek tehlikeli safhasını yaşıyorlardı. Zenciler Malko'yu perde ipleriyle bağlamışlardı. Başına bir bez bağlamak için geri çevirdiler. O sırada cebinden bir sigara paketi düştü. Zencilerden biri ayağıyla vurarak paketi bir çukura attı.

Malko yüzünü örten siyah bezle esrarengiz

bir mummya benziyordu.

Chuck ve arkadaşı epey uğraşarak Malko'yu, çimentonun çıktığı deliğe kadar sürüklediler. Güçlkle başını içeri sokmayı becerdiler. Omuzları daha zor geçti. Sonra tüm vücudu içeri girdi. Makine boştu. Chuck arabayı bıraktıktan sonra, ilk çimentoyu karıştırmak için sabah erken gelecekti. Malko gri harcın içine karışacak ve boğularak ölecekti. İnşaat-taki kolonlardan birisi diğerlerinden daha zayıf olacaktı hepsi bu. Olay Mafya'nın senelerden beri kurduğu tezgâhlardan biriydi.

Chuck metal kapağı kapattı ve yere atladı. Polisler gecenin on birinde beton makinası ile ne yaptığını sorsalar bile makinenin içine bakmak akıllarına gelmeyecekti. Buick çoktan uzaklaşmıştı. Chuck şoför mahalline çıktı ve kamyonu çalıştırdı.

**

Bir kamyonetin içinde bulunan FBI'ın adamı kulaklıklarını çıkarıp merkezi aradı.

— Bir gelişme oldu. On dakika önce yakalandı. Yerini belirlemeye çalışıyoruz.

Aynı zamanda Harlem'in içinde turlayan diğer arabalarla da temasa geçti. Sigara paketinden gelen sesler düzenli fakat hiçbir değişiklik olmadan devam ediyordu.

Beş dakika içinde arabalar telsiz vericisinin yerini tesbit ettiler. Yalnızca şantiye ve depoların bulunduğu 138. Sokak ile 9. Cadde'nin köşesinde. Arabalardan biri o noktaya yarım mil mesafedeydi. Central Park'taki Ford marka arabasının içinden Al Katz emretti:

— Oraya bir araba gönderin. Çabuk olsun. Olağanüstü birşey olursa beni arayın.

Katz sinir bir şekilde topuklarını birbirine vurarak bekledi. Uç dakika sonra telsizden ses geldi:

— Kavşakta bir şey yok. Telsiz çalışıyor. Ne yapalım?

Al Katz bir küfür savurdu. Bir şeyler olmuştu.

— A Bölge'sindeki tüm araçları kontrol edin, diye emretti. Ve Harlem'den çıkan tüm kadınları. Bagajları açtırın.

FBI'nın on ajanının bir şeyler bulabileceğini ümit ediyordu. Gece uzun geçeceğe benziyordu.

**

John Webster etrafa gürültü saçarak gelen beton makinesinin sesiyle irkildi. Karşısında oturan tabancalı zenciye rağmen yine de mutlu sayılırdı.

— İşte geliyorlar, dedi John.

Zenci düşüncesini açıkladı.

— Uzun sürmeyeceğini söylemişlerdi zaten.

Beton makinesi kapıdan geçerken yavaşladı. Chuck şoför mahallinden John'a bir selam sarkıttı; John selama karşılık verdi ve ayağa kalkarak park etmek için uğraşan Chuck'a doğru koştu. Gardiyanı onun bu hareketine ses çıkarmadı. John arabanın etrafını iki kez dolaştı. Her şeyi yerli yerindeydi. Alet kutusu stepne, her şey... Chuck aşağıya atladı.

— Şimdi rahatladın mı? Sana masal anlatmadım değil mi?

John çenesini ovuşturuyordu.

— Bu aleti gecenin bu vaktinde neden aldın?
Gündüzleri yeterince kullanmıyor musun?

Chuck esrarengiz bir tavır takındı:

— Bak dostum. Sana gerçeği söyleyeyim.
Dün bir kıza takıldım. Çılgın beyaz fahişelerden biri. Kız benimle yatmak istedi, fakat kamyonu şart koştu... Eh, öğleden sonra Washington Köprüsü'nde onunla öpüşecek değildim ya.

— Bana palavra atmıyorsun ya? dedi John.

Kız hikâyesine inanmamıştı. Bir kızla beraber olmak için elinde silahla beton makinesini almaya gelmezdi. Fakat her şeye rağmen emin olmak zorundaydı.

Chuck yere tükürdü.

— Elbette. Çok güzel bir kızdı. Haydi şimdi yatmaya gidiyorum. Hoşçakal.

Tel kapıdan çıkacağı sırada geri döndü ve tehdit edici bir sesle.

— Gevezelik yapmayacaksın...

— Biliyorsun, ben o tiplerden değilim, dedi John Webster.

İki zenci şantiyeden çıktı. Bekçi bir arabanın çalıştığını duydu, önce rahatlamak için tuvalete gidip işedi. Korku tüm vücudunu sarmıştı. Biraz rahatladıktan sonra elektrik fenerini alıp beton makinesinin etrafını dolaştı.

Arabanın altını kontrol etti. Sonra kabine çıkıp döşemeye baktı. Yağ kokan koltuklarda ilginç bir şey yoktu.

Kulübesine döndükten sonra bir sigara yaktı ve düşündü. Beton makinesi eksiksiz olarak yerinde durduğuna göre sakinleşmekten başka yapacağı bir şey yoktu. Kamyonun çıkmasına izin verdiğini itiraf etse derhal işten kovulurdu.

Chuck bir yana, öteki zenci mutlaka katil olmalıydı. John kahve hazırladı ve bir porno dergi alarak olayı unutmaya çalıştı.

*

**

Başına değen soğuk metal Malko'yu kendine getirdi. Titreşimlerden hareket halindeki bir araçta olduğunu anladı. Fakat darbenin etkisi henüz geçmemişti, o yüzden ne tip bir yerde bulunduğunu çözemiyordu. Ayağa kalkmaya çalışırken yüzü içeride kalan çimento artıklarına battı. Boğulabilirdi. Çimentonun kokusu midesini bulandırdı. Yeniden kalkmayı denedi, fakat ancak dizlerinin üzerinde doğrulabildi. İçini bir korku kaplamıştı. Neredeydi?

Araç yavaşladı ve durdu. İnsan sesleri ve kapanan kapı sesi duydu.

Kenarlara sürtünerek ayağa kalkmayı denedi, fakat yüzünü demir parçalarına sürtmekten başka bir şey yapamadı. El yordamıyla hücresinin sınırlarını tahmin etmeye çalıştı. Yüzündeki bezi çıkarması hiçbir işe yaramamıştı, içerisi tamamen karanlıktı.

Bağlı elleriyle hiçbir şey yapamazdı. Seslenmeyi denedi, fakat dudaklarından zayıf bir hırıltı çıktı. Alnıyla metale vurmaya çalıştı. Ama boşuna, beton makinesinin kazanı çok kalındı ve hiçbir titreşim dışarıya ulaşmıyordu.

Karanlıkta ayakta durarak vargücüyle Alexandra'yı ve kendisini korumakla görevli olanları düşündü. Kenarlara sürtünürken telsizi kaybettiğini farketti. Çaresizlik içinde çömeldi.

VIII. BÖLÜM

Jada bir traş bıçağının boğazını yırttığı hissine kapıldı. Görülmemiş bir kuvvetle bir şey arkasından vurdu. Çığlık atmaya bile fırsatı olmadan arkası üstü düştü. Koridorun karanlığında kimin vurduğunu farkedemedi. Yerde kendisini boğmaya çalışanla mücadele ediyordu. Ayaklarıyla tekme atarken, ayakkabısının tekini kaybetti.

Fakat arkasındaki adam onu yere mıhlamıştı ve öylece tutuyordu. Adamın bir dizi kızın sırtındaydı.

Bir darbeyle kendinden geçti ve yığıldı kaldı.

Elko Krizantem o sırada boğmatelini gevşetti. Zenci kızı öldürmek istemiyordu. Evde hiçbir hareket yoktu. Birisi yaklaştı:

— Yaşıyor mu?

Lo-ning, zenci kızın çantasını aldı, beklenmedik bir ziyaretçiye karşı kapıyı gözetliyordu. Elko, Jada'yı yerden kaldırdı ve omuzuna attı.

— Evet, dedi. FBI'ya götürmek gerekecek.

Lo-ning kapıyı açtı. 96. Cadde boştu. Elko evin önünde duran Dodge'a koştu ve kızı arka koltuğun üzerine attı. Direksiyona geçti. Asansörün arkasında sosis gibi duran kapıcıyı birisinin bulmasını diliyordu. Jada'yı hallettiği için memnundu, fakat Malko'nun ne halde olduğunu bilseydi bunu kızı pahalıya ödetirdi.

Malko gittikten sonra, on dakika kadar beklemişti Elko. Malko önceki gün onu Lo-ning ile tanıştırmıştı. Lo-ning bagaj kapağı-

na tıkladıktan sonra dışarı çıkmıştı. FBI'ın Harlem'i çevirdiğini ve Malko'yu telsizle takip ettiğini bilmelerine rağmen Elko ve Lo-ning'in ortak bir planı vardı. Aslında fikir Elko'ya aitti. Jada'yı gidip evinde bekleyeceklerdi. Elko, Lo-ning'i yanına almaktan çok memnundu, çünkü New York'ta yolunu kaybetmişti.

Krizantem, Lo-ning'in gözleri önünde Jada'nın evinin bekçisini etkisiz hale getirmişti. Sonra da kırmızı Cadillac kapının önüne gelinceye kadar fazla beklememişlerdi.

— FBI'ınki kadar güzel bir fikrim var dedi, Lo-ning, Krizantem Broadway'e doğru ilerlerken. Eğer bir olay çıkarsa dostlarım daha etkili olurlar.

Elko Krizantem coşkuyla doğruladı. Polise ve FBI'ya karşı içinde yenemediği bir duygu vardı.

Jada inleyerek, arka koltukta kımıldanmaya başladı. Lo-ning yavaşça gaz spreyni çıkardı ve kızın burnuna çok hafif sıktı. Jada'yı tekrar eski haline getirecek kadar sıkmişti.

Lo-ning işini bitirdikten sonra Krizantem'e döndü:

— 61 .Sokak' taki Doktor Shu-io'ya gidiyoruz. Yolda durup kendisine haber vereceğiz.

*

**

— Nerede?

Jada'nın soruyu anlaması bir dakika sürdü. Büyük bir gayret sarfederek gözlerini açtı. Boş bir odada -büyük bir ihtimalle yer altında-tahta bir sandalyeye bağlı olarak oturuyordu. Gözlerinin içine güçlü bir ışık çevrilmişti. Işık söndükten sonra Jada soruyu soran adamın

yüzünü gördü. Meraklı bir Çinli.

Jada titredi. Çinli onu iğrendirmişti. Korktu. Doktor Shu-lo, Formoza'da hiç de iyi tanınmıyordu. Çevredeki tüm evlerin, geceleri mahzeninden gelen inilti yüzünden, satılık olduğu söyleniyordu.

Dahası, Doktor Shu-lo, merkezi Taiwan Garnizon Karargâhı'nda bulunan istihbarat servislerinin lüks elemanlarından biriydi. Pekin onun başına ödül koymuştu: Şayet ele geçirilirse Shu-lo'yu bir ördek gibi kızartıp sonra da derisini yüzeceklerdi.

Proje tür tekrar yandı. Sorgu yeniden ciddi bir şekilde başlayacaktı. Odanın bir köşesinde ayakta bekleyen Krizantem kaygılanmaya başlamıştı. Lo-ning Al Katz'la temasa geçmişti. Malko bir saatten beri ortadan kaybolmuştu... Harlem'deki arabaların aranması hiçbir sonuç vermedi. Tek umut Jada idi. FBI, kızın Çinliler'in elinde olduğunu bilmiyordu ve Doktor Shu-lo'nun onu sorguya çekmeye hakkı yoktu.

— Polis, diye mırıldandı Jada. Polis istiyorum. Buna hakkınız yok.

Doktor Shu-lo gülmedi bile. Bir uzmanın bir b ce e baktığı gibi bakıyordu kıza. Lo-ning ile bir müddet Çince konuştu. Odada ayakta duran bir Çinli daha vardı.

— Buluştu unuz adam nerede? diye tekrarladı Çinli.

Jada dudaklarını ısır ı. Cesaretliydi, fakat i kenceyi d   nmemişti. Güçlü olması için dua ediyordu. Neyse ki bilmediği çok şey vardı, bu yüzden konuşamazdı. Hatta dilim dilim kesseler bile.

Jada hiçbir şey söylemeden başını salladı. Oraya nasıl geldiğini, Çinlilerin kim olduğunu bilmiyordu. Ne olursa olsun Lester'in onu oradan > çıkarması gerekiyordu.

Çinli, kıza yaklaştı ve sabırlı bir sesle:

— Fazla zamanımız yok. Konuşacak mısınız yoksa susacak mısınız?

— Ne istediğinizi bilmiyorum, dedi Jada. Polis çağırın.

Krizantem saatine baktı. Gece yarısı olmuştu. Malko iki saattir kayıptı. Belki de ölmüştü. Sinirle, cebindeki kemendiyle oynuyordu. İşkencenin tek çare olduğu zamanlarda bile bir kadını işkence altında görmek istemiyordu. Normal yollardan da hiçbir şey elde edemeyceklerdi.

Genç Çinli adam odadan çıkmıştı. Dişçi kerpeteni türünden bir aletle geri döndü. Jada bir an soğuk soğuk terlediğini hissetti.

— Evet? dedi doktor.

Diğerleri korkusunu hissetmesin diye Jada başını salladı.

O sırada genç Çinli, kızın sağ elini yakaladı ve parmaklarını gerdi. Jada işaret parmağının tırnağının kerpeten ile kıvrıldığını hissetti. Acıya dayanmak için tüm kaslarını gerdi. İş, Jada'nın sandığından daha kısa ve daha acı verici olmuştu.

Sanki parmağı kopmuşcasına bir yanma vardı. Başını eğme cesaretini buldu. Parmağın kan akıyordu, fakat şokun etkisiyle hâlâ uyuştu. Birden korkunç gerilmeler başladı ve Jada inledi.

Kerpetenin ucundaki tırnak oldukça uzun duruyordu. Jada bir tırnağın o kadar uzun

olabileceğini hiç düşünmemişti. Çinli tırnağı kâğıt bir kutuya attı. Jada içindeki bulantıyı bastırmak için başını geriye attı. Konuşmadığı müddetçe her tırnağının söküleceğini biliyordu ve acıya katlanabileceği düşüncesi onu rahatlattı. Lester'in kendisinden gurup duyacağını düşündü.

— Konuşacak mısınız? diye sordu doktor. Bizi zorlamanız çok sıkıcı.

— Sersemler, dedi Jada. Sersemler.

Jada'nın elini yakalayan genç Çinli'yi doktor Shu-lo durdurdu. İlkel metodlar zayıf insanlar için geçerliydi. Çince bir emir verdi. Kerpetenli adam kayboldu. Odaya geri geldiğinde elindeki siyah çantayı doktora uzattı. Shu-lo çantadan bir şırınga ve bir ampul çıkarttı.

Büyük bir dikkatle şırıngayı doldurdu ve iğnenin ucundan birkaç damla püskürttükten sonra Jada'ya yaklaştı. Zenci kızın alnındaki ter damlaları büyüyordu. İğne her zaman onu korkutmuştu.

— Kıpırdamayın, dedi Çinli. Kıpırdarsanız ölebilirsiniz. Ölmek istemiyorsunuz değil mi?

Hayır, Jada ölmek istemiyordu. Korkuyla damarına giren iğneye baktı. Önce hafif bir acı hissetti, ilacın kanına karışmasıyla birlikte dayanılmaz acılar başladı.

— Bana ne yaptınız? diye sordu titrek bir sesle.

Çinli cevap vermedi. İğneyi geri çektikten sonra kızın kolunu bir parça pamukla sildi ve şırıngayı elinden bıraktı.

Çinli kız sandalyeye yaklaştı ve:

— Gözlerinizi oysalardı, eminim ki konu-

surdunuz, dedi.

Jada kendini tuhaf hissediyordu. Soğuk terler döküyordu ve midesinde bir kasılma vardı.

Gözlerini yeniden açtığında odadaki duvarlar dönüyordu. Bağdırmamak için kendini zor tuttu. Baş ağrıyordu ve şakaklarının patlayacağını sandı. Doktor kendisine doğru eğildiğinde bağırdı. Adam, Jada'ya ince ve uzun görünüyordu. Soruyu duymadı ve gözlerini kapadı.

Başının yavaşça arkaya doğru çekildiğini hissetti. Karşı koyamadı ve gözlerini açtı. Çinlinin yüzü bu kez normal görünüyordu.

— Birlikte olduğunuz adama ne yaptınız?

Her kelime kafasının içinde yankılar yapıyordu. Çinli sinirlenmeden aynı ses tonuyla soruyu birkaç kez tekrar etti. Adamın yüzü yavaş yavaş Jada'nın beynine yerleşiyor ve gitgide dayanılmaz oluyordu. Karşısındaki yaratıktan kurtulması için ona cevap vermesi gerekiyordu.

— Hangi adam?

— Sarışın adam.

Malko'nun görüntüsü, Jada'nın zihninde belirdi. Fakat benliğindeki bir şey cevap vermesine engel oluyordu.

— Ben... ben bilmiyorum, diye kekeleydi.

Jada farkında olmadan ağlıyordu.

Kafasındaki her şey karıştı ve soruların hiçbirini duymadı. Baş önüne düştü. Doktor Shu-lo başını salladı. Zor bir konu üzerinde çalışıyordu. Jada'ya yaklaşıp göz kapağını kaldırdı ve muayene etti.

— Hipnotize etmekten başka çare yok, dedi Shu-lo. Şayet çabuk sonuç istiyorsak. Yaptığım

iğne de yardımcı olur. Üstelik bir saat içinde bir şeyler elde etmeliyiz.

— Bir saat, diye tekrarladı Lo-ning.

Lo-ning, Malko'yu topu topu üç kez görmüştü, fakat sarı saçlarını unutamıyordu. Krizantem sıkıntından dolaşıyordu. İşkence üzerine fazla bilgisi yoktu. Onun mesleği öldürmektir. Fakat cebindeki kemendi ve eski Astra tabancası pek işe yaramıyordu.

— Kızı yukarı çıkarmak için bana yardım edin, dedi doktor.

Krizantem öbür Çinli'nin yardımıyla baygın vaziyetteki Jada'yı taşıdı.

*

**

Jada'nın apartmanındaki her basamakta bir polis vardı. FBI yarım saatten beri evi sarmıştı ve karış karış hentarafı inceliyordu. Hiç sonuç yoktu.

Al Katz, Cadillac'ın ezilen çamurluğuna bakarak düşüncelere dalmıştı. Malko'nun kaybolmasından sonra FBI iki yüz arabayı aramıştı ve kuzey Harlem'in tüm çıkışları tutulmuştu. Malko ile birlikte Jada'nın kaybolduğu her tarafa bildirilmişti. Sigara paketindeki telsizin bulunduğu mahalle elekten geçirilmişti.

Hiçbir iz yok.

— Oraya gidelim, dedi Amerikalı.

Küçük bir konvoy 122. Sokak ile 9. Cadde'nin kesiştiği yere doğru yola çıktı. Arabalardan biri tedbir olarak orada bekliyordu. Al Katz geldiğinde kaldırımı incelemesi için iki projektör yakıldı. Katz yere çömelip kaldırımı gözden geçirdi. Birden yerdeki bir

şeyi avucunun içine aldı. Jada'nın Cadillac'ındaki aynısı kırmızı bir boya tabakası.

Kavşakta beklenilmeyen bir şey olmuş olmalıydı. Al Katz incelemesine devam etti ve yerde birkaç parça yaş çimento buldu, fakat önemsemedi. Keyifsiz bir vaziyette gidip yatmaya karar verdi. Malko'ya karşı kendisini suçlu hissediyordu. Riske girmesi için Malko'yu kendisi teşvik etmişti. Oysa şimdi Malko da kız da kaybolmuştu. Ve hiçbir şey bilmiyorlardı. Kızı hemen bulamazlarsa Avusturyalı prensin hayatını pahalıya ödeyecekti.

*

**

Jada bir kahkaha attı. Doktor Shu-lo'nun başında bir baykuş görüyordu. Gözlerini kapadığında hâlâ yıldızları görüyordu. Artık iyiydi ve kimse ona soru sormuyordu. Üstelik bulunduğu yer de o kadar kaygı vermiyordu. Ağrıları dinmişti. Hatta parmağı bile ağrıyordu. Parmağına ufak bir pansuman da yapılmıştı.

— Gözlerinizi açın, dedi doktor. Gözlerinizi açın ve müziği dinleyin.

Jada gözlerini açtı. Önce stroboskopun ışığı keyfini kaçırdı. Mavi-beyaz ışık gözlerini kamaştırdı, fakat çabuk alıştı. Kısa zaman sonra ışıktan başka bir şey görmez oldu.

Aynı zamanda müzik de kızı etkisi altına aldı. Jada, sanki yüksek dozda marihuana içiyormuşçasına vücudunun hafiflediğini hissetti. Doktor kıza doğru eğilip kibarca sordu:

— Ne düşünüyorsunuz?

Jada kaşlarını kaldırdı. Ne düşünüyordu?

— iyiyim, dedi zenci kız. özel bir şey düşünmüyorum. Hava çok güzel.

Doktor fazla ısrar etmedi. Stroboskopu, ışığı biraz daha geniş alana yayılacak şekilde ayarladı ve teybin sesini biraz daha açtı.

Jada deri bir divanın üzerine uzanmıştı, başının altında yastık vardı. Doktor Shu-lo'nun çalışma odasıydılar. İpnotize araçlarının tamamı yoktu fakat doktor yine de bir sonuç elde edeceğine inanıyordu. Shu-lo saatine baktı. Jada bir saatten beri ipnozun etkisi altındaydı. Kız yediği iğneye rağmen oldukça direniyordu.

Doktor çalışma odasına geri dönmenden önce Lo-ning ve Krizantem'le bir sigara içmeye çalıştı. Jada'nın nefesi sanki uyuyormuşçasına çok düzenliydi, fakat gözleri açıktı. Çinli kıza doğru eğildi.

— Kendinizi iyi hissediyor musunuz?

— Ah! Evet.

— Neşeli bir akşam geçirdiniz değil mi?

Jada hatırlamaya çalıştı. Fakat hafızasının derinliklerine indiği sırada her şey bozuluyordu. Karşısındaki tatlı sese karşılık yine de bir çaba gösteriyordu. Zaten doktor da yardımcı oldu.

— Bir dostunuzu gezintiye götürdünüz...

Aniden genç kızın içindeki bir barikat yıkıldı ve tüm "benliği" çözüldü. Gülmeye çalıştı.

— Bir masaldan bahsediyorsun.

Kız kavşaktan gelen dev beton makinesini tekrar gördü.

— Sonu iyi bitti mi? diye sordu doktor. Eğlendiniz mi?

Jada'nın gülüşü isterik bir hal aldı.

— Bir beton makinesiyle randevusu olduğu-

nu bilmiyordu.

— Bir beton makinesi mi?

Doktor kelimeyi tekrarladı. Bir beton makinesinin bu hikâyede ne işi vardı? Harlem'in argosunun anlaşılmasız olmasına rağmen kız yine de iyi bir İngilizce konuşuyordu.

Jada tek başına gülmeye devam ediyordu.

— Beton makinesi siz miydiniz? diye sordu doktor. Ne garip bir lakap.

— Ben değilim, dedi Jada kızarak. Beton makinesinin ne olduğunu bilmiyor musunuz? Sarı boyalı büyük bir alet. Hani içine çimento konur.

Aniden Jada'nın kafasındaki gecenin izleri silindi. Baş ağrısı geri geliyordu.

— Müzik dinlemek istiyorum, dedi Jada.

Doktor ısrar etmedi. İşin içinde uyandırma tehlikesi de vardı. Ayaklarının ucuna basarak dışarı çıktı.

*

Al Katz üçüncü defa sabırla tekrarlardı:

— İçinde ölü veya diri ajanımız Prens Malko'nun bulunduğu sarı bir beton makinesi ni arayın. Harlem'de bir yerlerde olmalı. Adamlarınızın hepsi derhal başlasınlar.

Telefonun öbür ucundaki FBI'nin adamı karşı çıktı. Adamlarının yorgun olduğunu ve saat gecenin üçü olduğunu söyledi.

— Elinizden gelen gayreti gösterin, dedi Katz. Şantiyeleri açtırın gerekirse sahiplerini uyandırın. Yarın sabah çok geç olur. Onu canlı bulmamız gerek.

Telefonu kapattı. Sinirini birisinden çıkart-

malıydı. On beş dakika sonra Doktor Shu-lo' dan telefon geldi. Kızı konuşturduğunu ve rahat bıraktığını söylüyordu. Al Katz yalan söylediğini biliyordu, ama eli kolu bağlıydı. Çinli'nin bir haltlar karıştırdığından emindi. Fakat bir yönden de Jada'nın FBI'ın eline geçmediğine seviniyordu. Resmi görevi tam belli olmasa bile, Al Katz emirleri ya Beyaz Saray'dan ya da CIA'nın üst kademelerinden aldığı için FBI'ın Katz'a karşı gelmesi imkânsızdı.

Gidip tekrar uyumak yerine, kendisine kahve hazırladı.

*

**

Krizantem, Jada'yı Dodge'un arkasına rahatça yerleştirdikten sonra, kızı Lo-ning'in gözetimine bırakarak direksiyona geçti. Jada'nın yaralı parmağına iyice pansuman yapılmıştı ve kız uykuda görünüyordu. Yirmi dakika içinde ipnotizmanın etkisi geçecekti. Doktor Shu-lo kıza bir iğne yaparak ipnotizma olayını hızlandırmıştı.

Lo-ning'e kalsa Jada'yı parçaladıktan sonra rahatlıkla bir boşluğa atabilirdi, fakat Doktor Shu-lo'ya bağlıydı. Planları Jada'yı Harlem'de herhangi bir yerde bırakmak ve takip etmektir. Kızın kendilerini birilerine götürebileceğini düşünüyorlardı.

Yollarda pek kimse yoktu ve Krizantem New York'ta araba kullanmaktan mutluydu. Central Park'ı geçtikten sonra Sekizinci Cadde'ye çıktı.

*

**

Lennox Caddesi'nde, Lo-ning Jada'yı arabadan itti. Az ileride birkaç taksi park etmişti. Jada arabadan itiraz etmeden inerken sendeledi. Ayakkabısının tekini olmadığını farkettiler ve diğerk tekini de çıkarıp eline aldı. Sonra sallanarak uzaklaştı.

Jada, Lennox Caddesi'ni yürüyerek geçti. Önüne çıkan bir zenci, sarhoş olduğunu düşünerek uzaklaştı. Jada 138. Sokağa saptı.

Krizantem gözden kaybetmemek için biraz hızlandı. Yolda eski binalardan başka bir şey yoktu. Yazları insanlar serinlemek için dışarıda uyuyorlardı. Etrafta ne bir kafeterya, ne de halka açık bir yer vardı. O halde Jada birisine gidiyordu. Yürüyerek dönmesi için evi çok uzaktaydı.

*

**

886 numaralı devriye arabası önemli bir şey farketmeden turunu tamamlayacağı sırada beyaz çavuş yanındaki zenci şoföre haykırdı:

— Hey! Gördün mü? .

Karşı kaldırımında zikzak çizerek yürüyen Jada'yı "görmüştü.

Uykudan gözlerini açamayan zenci polis omuzlarını silkti.

— Viski banyosu yapmış, bu da cinayet sayılmaz. Ne popo be!

Beyaz polis başını salladı.

— Onu bu halde bırakamayız, dedi. Ya birisinin tecavüzüne uğrar ya da boğazını keserler. Çok genç görünüyor.

Zenci güldü.

— Eğer gecenin bu saatinde dışarıdaysa, bahse girerim, mutlaka bu çatının altında yirmi

beş dolara kendisini satmıştır. Bırak onu. Onlar polisleri sevmezler.

Çavuz üzgün bir vaziyette ısrar etti.

— Yine de bakalım. Emin oluruz. Geri dön.

Yanındaki çavuş olduğu için, zenci onu dinlemek zorundaydı. Nasıl olsa kızla dalgasını geçecekti. Lennox Caddesi'nde bir "U" dönüşü yaparak 138. Sokak'a girdi. Jada'nın gölgesi kaldırımı kaplıyordu. Araba kızın az ilerisinde durdu ve şoför seyyar projektörü kızın yüzüne tuttu.

Jada şaşırarak durdu ve gözlerini kırıştıtarak:

— Merhaba! dedi.

Polisler arabadan inip kızın yanına gittiler. Çavuş kızın üstünü koklayıp, gözlerine baktı.

— Tanrı aşkına! dedi polis. Uyuşturucu almış. Onu bu halde bırakamayız.

Jada'yı kolundan tuttu ve:

— Bayan, sizi tutukluyorum, dedi.

Jada'nın söylenenleri anlamış gibi bir hali yoktu. Sesini çıkarmadan arabanın arkasına bindi. Çavuş da yanına oturdu.

— Soba gibi ne tüttürmüş olabilir, dedi zenci polis. Nerede olduğunu bile bilmiyor.

Jada başını, çavuşun omuzuna dayadı. Zenci olayı 186. Sokak'taki komisere bildirdi.

Tüm polisler, hatta 886 bile Jada'nın olayını öğrendiler. Neyse ki polisler FBI'ya bağlı değillerdi. Ve akşam sekizde onlara verilen mesajda sarhoş bir kadın değil, kırmızı Cadillac'lı bir kadını aramaları söylenmişti.

*

Elko Krizantem küfretti. Çaresizlik içinde

polis arabasına binen Jada'yı seyretti.

— Hapı yuttu, dedi Elko bir filozof edasıyla.

Bir an ne yapabileceğini düşündü, fakat iş çok karışıktı. Devriye arabasının kırmızı ışıkları gözden kayboldu. Elko da arabasını çalıştırdı.

Lo-ning'i arabasına kadar götürmekten başka yapabileceği bir şey yoktu. Çinli kız ona sorgulamanın sonucunu açıklamıştı. Elko, gördüğü her kamyona dikkatle bakıyordu.

Aslında Elko umutsuzluk içindeydi. New York, ona dev bir labirent gibi geliyordu. Böylesine büyük bir şehirdeki binlerce şantiyeyi düşündü. Malko kendisinin hayatını kurtarmıştı ve o bunu asla unutmamıştı.

*

Çavuş söze başladığı sırada 886 no'lu devriye arabası 160. Sokak'a gelmişti.

— Kızı uzun zaman tutacaklarını sanıyor musun? diye sordu.

Zenci polis başını salladı.

— Ona suçunu bildirirler, dedi. Hakimin karşısına çıkması ve cezasını ödemesi gerekecek. Parası olmadığı için de içeride kalabilir...

Çavuş, omuzunda uyuyan sevimli zenci kıza baktı. Kızı tutuklamak için ısrar ettiği için kendisini suçlu hissediyordu. Aslında büyük bir olay olmadığı için komisere hiçbir rapor vermemişlerdi.

— Kızın gitmesine izin verilemez? mi diye sordu çavuş.

— Dostum, dedi zenci polis, Harlem'de uyuşturucu kullanan tüm kızları tutuklasalar

Long Island'ı hapishane haline getirmek gerekir. Kötü bir şey yapmamış ki.

Zenci arabayı yavaşlattı. Çavuş birden kararını verdi:

— Tamam, kızı salıyoruz. Fakat çeneni tutacaksın oldu mu?

— Sen gevezelik ediyorsun.

Zenci polis arabayı iyice kaldırıma yanaştırıp durdu ve inip Jada'yı dışarı çekmek için kapıyı açtı. Jada gözlerini açmakta zorluk çekiyordu. Polis kızı kibarca silkeledi.

— Haydi, yoluna bebek.

Kıza biraz da hız vermek için poposuna bir şaplak indirdi ve arabaya bindi.

Jada uzaklaşınca geri döndüler.

IX. BOLUM

Saat yediye beş kala, Al Katz on birinci kahvesini bitirmişti. Üç saat bile uyuyamamıştı. Gözleri yorgunluktan kıpkırmızıydı. Birleşmiş Milletler binasının arasından doğan güneşe baktı. Bürosu, Malko'nun aranması için karargâh haline dönüşmüştü. Adamlarından dördü FBI ile irtibata geçip şantiyeleri dolaşıyordu.....**scanned by darkmalt1**

Gün çoktan doğmuştu ve Malko'dan hiçbir iz yoktu. Ne de sarı beton makinesinden. Zaten New York'taki tüm beton makineleri sarı renkteydi. Şehirdeki şantiye sayısı göz önüne alınırsa bu iş bir saman yığnında iğne aramaya benziyordu.

FBI'ın dolaştığı her şantiyeden sonra, Al Katz duvardaki Manhattan haritasının üzerine bir işaret koyuyordu.

Saat yediyi çalarken aynı anda telefon da çaldı. Hiçbir işe yaramayan, konuşmalar. Al Katz traşsız yüzünü ovuşturdu. Üç saattir beton makinelerinin işe çıkmalarını engellemek için bir formül arıyordu ama ne yazık ki bulamamıştı. Büyük bir olasılıkla ölmüş bir adam için tüm beton makinelerini toplamak hem imkânsız, hem de kanunsuzdu. Hatta bir zamanlar sakatların araba kullanmasını yasaklayan New York Belediye Başkanı bile bu işe cesaret edemezdi.

Eğer Malko hâlâ yaşıyorsa, korkunç bir ölümle tanışacaktı ve asla bulunamayacaktı.

Ve Al Katz komplo hakkında hiçbir şey elde edememiş olacaktı. Birkaç gün sonrada oylama yapılacak ve her şey karanlığa gömülecekti.

Ayağa kalktı ve haritanın üzerine kırmızı bir işaret daha koydu.

**

Chris Jones 145. Sokak'taki şantiyeye saat tam yediyi yirmi altı geçe girdi. Gördüğü beton makineleri artık canını sıkmaya başlamıştı. Sabahın üçünden beri Harlem'de Milton Brabeck ve Elko Krizantem ile birlikte dolaşıyorlardı. Garip bir üçlü... Elko, CIA'nın iki gorilini Al Katz'ın bürosunda bulmuştu. Soğuk bir karşılaşmadan sonra, üçü de Malko bulununcaya kadar savaş baltalarını gömmeye karar vermişlerdi. Tek başına Elko bir şey yapamazdı. Ona da bir el feneri verilmişti ve beton makinelerinin içine o da bakıyordu.

145. Cadde'deki şantiye de diğerlerine benziyordu. Chris Jones arabayı, Lennox Caddesi'ndeki başka bir şantiyeye göz atmaya giden Milton'a vermişti.

Chris ve Elko, şantiye şefinin bürosuna girdiler. Şantiyede yarım düzine kadar beton makinesi vardı ve onlar gelirken bir tanesi hareket etmişti. Chris hemen soruya girdi. Eksik beton makineleri var mıydı? Anormal bir şey farketmişler miydi?

Çabucak arabalara bir göz attılar. Şantiye sorumlusu sarışın bir adam, söze karıştı:

— Karşıdaki kafeteryaya gidip John'u görün, gece bekçisiydi, hâlâ orada olmalı. Belki bir şey görmüştür.

Kafeterya yanık kokuyordu. Üniforması ve

tabancasıyla kolayca tanınan gece bekçisi kasaya yaslanmıştı. Yalnızdı. Chris adama yaklaşıp yavaşça omuzuna vurdu. Adam başını kaldırdı.

— Ne var?

— FBI, dedi Chris, avucunun içinde tuttuğu kimliğini gösterip hemen cebine attı.

John Webster olduğu yerde döndü. Yüzü garip bir renk almaya başladı. Titremekten elindeki kahveyi pantolonuna döktü. Gözlerini Chris'ten kaçırdı ama Elko'nunkine yakalandı.

Gece bekçisi öksürerek sesini düzeltti. Elko FBI'dan değildi ama epey tecrübesi vardı. Gece bekçisinin rahat olmadığını anladı.

— Bir beton makinesi arıyoruz, dedi Chris Jones. Siz gece bekçisiymişsiniz ve...

— Bir şey bilmiyorum, dedi John Webster. Size yemin ederim ki hiçbir şey bilmiyorum. Bunu niçin bana soruyorsunuz?

Krizantem elini cebine attı. Birkaç saniye sonra John Webster, Elko'nun soğuk kemedinin boğazına dolandığını hissetti. John bir çığlık attı. Chris eliyle Elko'nun kolunu tuttu.

— Hey! Bekleyin...

— Bırakın konuşturayım, dedi Krizantem. Bir dakika sürmez.

Boğma telinin iki ucunu sıkılı yumruğunda tutarak, John Webster'i bulunduğu yerden çekip duvara doğru itti.

Elko Krizantem teli biraz daha sıkınca John iyice nefes alamadığını farketti. Elko adamın kulağına mırıldandı:

— Ya konuşursun, ya da seni öldürürüm.

Basit bir seçenektir. Sonra adamın konuşmasına fırsat vermek için teli biraz gevşetti. Chris

Jones sinirli bir şekilde dışarıya bakıyordu. Garson kız büfenin arkasında kaybolmuştu. Harlem'in standartlarına göre biraz hararetli sohbet oluyordu.

— Neye dayanarak... diye John Webster bir çırpıda söze başladı.

— Hiçbir şeye, dedi Elko. Yalnızca bana doğruyu söylemiyorsun ve başın belaya girecek.

Krizantem'in en iyi yanı samimiyetiydi. John Webster ölmek istemiyordu.

— Şu pis zenci, size yemin ederim, diye bir çırpıda itiraf etti. Beni korkuttu. Bence o herifler buralarda çalıştırılmamalı. Her zaman olay çıkarıyorlar.

Adamı sakinleştirmek ve başından geçen olayı anlatmasını sağlamak için Chris Jones'un yardımı gerekti. Chris adamın boğazına sarılıp iri elleriyle duvara çiviledi.

— Nerede o beton makinesi?

— Chuck az önce çimento doldurmaya gitti. Fort Washington Caddesi'ne.

— Ne kadar oldu?

John Webster başını salladı.

— Belki on dakika.

Chris adamı bıraktı. John Webster şaşkınlıkla sordu:

— Fakat o beton makinesine ne oldu? Niçin onu arıyorsunuz?

Krizantem gri bıyıklarını John'un yüzüne yapıştırarak:

— İçinde bir arkadaş var. Çok iyi bir arkadaş. Dua et de hâlâ yaşıyor olsun.

— Şu senin makineyi nasıl tanıyacağız?

— Kapının üzerinde büyükçe otuz dört

yazıyor, dedi John Webster. Fakat size yemin ederim ki...

Chris ve Elko çoktan dışarı çıkmışlardı. Milton'dan arabayı almak için en az beş dakika kaybedebilirlerdi. Malko'nun hayatı söz konusuydu.

O sırada şantiyeden bir başka beton makinesi çıkıyordu. Krizantem koşarak karşı tarafa geçti ve kamyonun basamağına atlayarak başını şoför mahallinden içeri uzattı. Şoför şaşkınlıktan frene bastı ve durdu.

— Çekil, dedi Elko. Çabuk.

Adam kulaklarına inanamadı. Omuzlarını silkip yeniden yola koyulmak istedi. Krizantem bir eliyle kapıyı açtı ve öteki eliyle adamı oturduğu yerden çekip yere attı. Sonra da direksiyona geçti. Daha önce de kamyon kullanmıştı.

Yerdeki şoför ayağa kalkarak öbür kapıdan kamyonu binmeye çalışan Chris'e bağırdı.

— Aptallar. Polis çağıracağım. Kamyonu mu geri verin.

— O dediğin bizleriz, diye bağırdı Chris kapıyı kapatırken.

Elko biraz sert kalkış yaptı ve virajı alırken kenarda duran bir Ford'un yanını götürdü. Dikiz aynasından baktığında, şantiyeden dökülen insanları gördü.

John Webster sahneyi kafeteryadan izliyordu.

*

**

Motoru bağırarak gelen kamyonun önünden kaçamayan ilk arabanın bagajı içine göçtü. Arabanın şoförü aniden direksiyonu kırarak

nehire doğru uçarken kornaya basıyordu. Krizantem biraz daha hızlandı.

Harlem nehri yolunda trafik oldukça yoğundu. İlk kazadan sonra deli gibi giden kamyonun önüne kimse çıkmadı. Sanki şoförler sözleşmişlerdi. Elko, kamyonun güçlü kornasını siren gibi kullanıyordu. Belki de New York'ta ilk defa bir beton makinesi saatte altmış mile çıkıyordu. Kamyonun sesi bir tankinkini andırıyordu.

Elko 155. Sokak'a bir araba yarışçısı gibi girdi. Dönerken bir Toyoto'nun kaportasını da yanına aldı. Amsterdam Caddesi'nin köşesinde duran polis neredeyse düdüğünü yutacaktı. Kamyona durmasını işaret etti. Elko fren yaptı ve durdu. Polis Chris'in tarafından yukarı tırmandığında Chris kimliğini adamın burnuna dayamıştı.

— Kavşağı boşaltın, diye emretti. Çabuk.

Adam aptallaşmış bir halde aşağı indi. FBI'ın garip arabalar kullandığını duymuştu, fakat böylesi hiç aklına gelmezdi. Bir bakıma iyiydi, çünkü bir beton makinesinden kim şüphelenebilirdi ki?

Elko, kavşağın boşaltılmasını beklemeden hareket etti. Az kalsın bir Cadillac'ı ortadan ikiye biçiyordu. Cadillac'ın sürücüsü şaşkınlıktan bir yangın musluğuna bindirdi. Kamyon büyük bir gürültüyle Fort Washington Caddesi'ne doğru uzaklaştı. 34 numara fazla ileride olamazdı.

Kamyonu ilk farkedene Chris oldu. İki yüz metre ileride ve kırmızı ışığa rağmen ilerliyordu.

— İşte orada, diye bağırdı Chris.

Elko daha hızlı gidemiyordu. Neyse ki trafik yoğunu ve öndeki beton makinesi mesafeyi açamıyordu. Kavşağa geldiklerinde kırmızı ışık yanıyordu, fakat Elko kornaya basarak geçti.

Sol taraftan bir sarsıntı hissettiler. Chris arkaya baktığında kavşakta bir arabanın sadece üçte birinin durduğunu gördü.

Elko son bir gayretle 34 numaranın yanına geldi. İki dev kamyon yanyana gidiyorlardı. Chuck başını çevirdi. Chris Jones, Magnum'u-nu çoktan ona doğru çevirmişti.

— Dur, diye bağırdı. Polis.

Chuck'un gözleri yerinden fırlayacaktı. Gaza daha kuvvetli bastı.

İki kamyon müthiş bir hızla Washington Köprüsü'ne doğru ilerliyordu. On kadar araba kırmızı ışıktaki durmuştu. Kamyonlar altmışar ton yük ve saatte yüzle ilerliyorlardı. Chuck kendinden geçmişti. Başını öne doğru eğmiş ilerliyordu.

Elko ayağı gaz pedalındayken ayağa kalkmıştı. Her tarafı titreyen beton makinesi patlayacakmış gibi görünüyordu.

Kavşak yüz metre ileride idi, İnsanlar çoktan arabalarından fırlayıp kaçmaya başlamışlardı. Elko direksiyonu sağa, 34 numaranın üzerine doğru kırdı.

Bir evin penceresindeki zenci hizmetçi elindeki çiçek saksısını düşürdü. Şehrin göbeğinde iki beton makinesinin yarışarak çarpıştığına ilk defa tanık oluyordu.

Kamyonların sürtüşmesinden müthiş bir gürültü çıktı. Chuck ister istemez frene bastı. Elko üzerine doğru gitmeye devam etti. İki kamyon da, bir bahçenin demir parmaklıkları

önünde durmak zorunda kaldılar. Chris yarıbeline kadar kapıdan dışarı sarkmıştı. İçeri girmeye uğraşırken öbür kamyonun şoförünün sıçrayarak yere atlayıp tabana kuvvet kaçtığını gördü.

Kendisi de yere atlayıp, Magnum'unu adamın üzerine çevirdi.

— Dur, diye bağırdı. Seni tutukluyorum.

Chuck olimpiyat rekoru kırmak üzereydi. Silah sesiyle birlikte Chuck sanki yılan sokmuş gibi havaya sıçradı.

Oysa Chris havaya ateş etmişti.

Kavşakta bekleyen üniformalı iki polis duran arabalara doğru gittiler. Chuck onları gördü ve konuşmasına devam etti. Geliş-gidişi ayıran çini zemini geçti ve Chris'in ne yaptığına bakmak için arkasına döndü.

Sert bir fren sesi duyuldu ve zenci acıdan inleyerek havaya fırladı. Siyah bir Buick adama arkadan vurarak birkaç metre öteye fırlattı. Chuck kafa üstü yere düştü. Arkasından koşan Chris zencinin boynunun kırılırken çıkardığı sesi işitti.

Chuck'un yanında eğildiğinde, adam hâlâ nefes alıyordu fakat beyni boynundaki yarıktan dışarı fırlamıştı. Görünüşe göre çoktan ölmüştü.

Etraftan toplananlar oldu. Chuck'a çarpan adam, sapsarı bir suratla arabasından indi. Trafik durmuştu. Chris Jones, Chuck'un cesedini bırakıp beton makinesine doğru koştu.

Krizantem yarı beline kadar makinenin içine dalmıştı. Geri çıktığında saçları ve omuzu çimento tozundang eriye dönmüştü. Chris'e döndü:

— Çabuk, sanıyorum içeride.

Krizantem yeniden aletin içine daldı, bu sefer tamamen girdi. Chris de arkadaki merdivene çıktı. İçeriden Elko'nun bağırdığını işitti. Elko küfrediyordu. Chris gri bir şeyin deliğe doğru geldiğini gördü. Kollarını içeri uzattığında eline bez parçası geldi.

Birkaç saniye sonra, Malko'nun başı belirdi. Malko'nun gözlerinin açık olduğunu görünce, Chris sevinçten çılgılık attı. Malko'nun ağzını tıkayan bez parçasını hemen yırttı. Malko, grimsi ve soğuk bir et yığınınından başka bir şey değildi, fakat nefes alıyordu.

X. BÖLÜM

Al Katz'ın Birleşmiş Milletler Plaza'daki bürosuna girdiğinde Malko'nun tırnaklarının arasında hâlâ çimento tozu vardı. Krizantem çok kısa bir zaman içerisinde efendisine banyo yaptırtabilmişti. Beton kamyonu olayı gorillerle Elko arasındaki uzlaşmayı mühürlemişti. Chris artık Elko'yu FBI'ın şeref üyesi olarak adlandıırıyordu.

Bu arada Mad Dogs'lar öne geçmişlerdi. Malko'yu ortadan kaldıramamış olsalar bile, komplonun idarecisini bulmak imkansızlaşmıştı.

Al Katz Malko'yu coşkuyla karşıladı ve Krizantem'e oturması için yer gösterdi. Malko bulunduktan sonra bürosunda yalnızca bir saat uyuyabilmişti.

— Beton makinesinin şoförü FBI tarafından Siyah Panterler'in üyesi ve provokatör olarak fişlenmiş, dedi Al Katz. 1969 ve Ocak 1970 olmak üzere iki kez tutuklanmış.

Malko nehrin üzerindeki güneşe baktı. Karanlıkta geçirdiği saatleri uzun zaman unutmuyacaktı.

— Mad Dogs'ların arkasında birisi var, dedi Malko. Bu karışık operasyonu planlayan onlar değil. Paralarının olmadığını dikkate almak gerek. Beni öldürmeye kalkanların da tabii ki.

Katz iç geçirdi. Mavi gözlerinde kötü bir ifade vardı.

— Oylamanın uzatılması söz konusu değil,

dedi. Hiçbir mazeret de ileri sürülemez. 1961'den beri dünyanın yarısı, Kızıl Çin'in BM'e girmesini engellediğimiz için bizi lanetliyor. Bir de komplo ortaya çıkarsa her şey tamam olur. Bazı delegelerin peşine takılıp oyalayıcı konuşmalar yapmalarını sağlayarak birkaç gün kazanabiliriz.

Malko tırnağının arasından çimento tozu çıkardı.

— Bunun ne işimize yarayacağını bilmiyorum. Ayarlanan delege sayısını bilmiyoruz. Önemli olan da bu.

Katz sırttı.

— Savunmanın sırrı saldırıdır, der Napolyon. Oyun oynamak için size daire vermedik.

— Yani siz...

— Geçen seneki oy oranı çok iyiydi. 71'e karşı 48. Daha kötüsü olabilir. Şunu okuyun.

Malko daktilo ile yazılmış kâğıdı okudu. Kâğıtta ülkelerin isimleri vardı. En başta Avusturya, sonra sırasıyla Belçika, Kanada, Şili, Kıbrıs, Ekvator, Gine, Guyana, İzlanda, İran, İtalya, Jamaika, Kuveyt, Laos, Lübnan Hollanda, Portekiz, Singapur, Trinidad ve Tunus.

— Mutluluğu o kâğıdın içinde bulmaya çalışın, dedi Katz. Listeden yarım düzine kadarını ikna edebilirsiniz Birleşik Devletler Hükümeti sevinçten havaya uçar. Geçen sene "kötü" oy verenleri hiç hesaba katmadan.

Al Katz muzipçe göz kırptı.

— Hemen işe başlayın. Size yardım göndereceğim. Bugün dört oturum var. Herkes orada olur.

Eğlence ve dolarlar Birleşik Devletler'in iki

kozuydu. Malko listeyi cebine attı. Siyasi çöp-
çatanlık rolü Malko'nun pek hoşuna gitmemiş-
ti.

Malko dışarı çıkmak için ayağa kalktığında
Krizantem ileri atıldı.

— Kendisini tutuklayan polislere kızın ne
söylediğini bilmek gerekir.

— Hangi kızın? diye sordu Katz. Hiçbir kızı
tutuklamadık.

— Alteslerini öldürmek isteyen kızı, dedi
Krizantem. Zenciye. Gözümün önünde tutukla-
dılar.

En kötüsü o gibi zamanlarda Krizantem
ırkçı kesiliyordu. Jada'nın devriye arabası
tarafından tutuklanışını anlattı.

On dakika Harlem'deki tüm karakollara
telefon etmekle geçti. Al Katz enfarktüs olmak
üzereydi. Hiç kimse Jada'yı görmemişti.
Şüpheli bir gözle Krizantem'e baktı. Elko
pekâlâ kızı öldürüp sonra da nehre atmış
olabilirdi.

— Arabanın numarasını hatırlıyorum, dedi
birden Krizantem. 886 idi.

Katz yeniden telefonla görüşmeye başladı.
Yarım saat sonra 184. Sokak'taki yüzbaşını
bulabildi. 886 numaralı araba onlara aitti ama
ne Jada oradaydı ne de kayıtlı bir rapor vardı.

— Oraya gitmek gerek, dedi Malko. İşin
içinde garip bir şey var.

*

Yarım düzine polis arabası çift sıra binanın
önünde duruyordu. Malko ile Krizantem içeri
girdiğinde iki polis önceki gecenin mahsulü
olan beyaz tozları imha etmeye götürüyorlardı.

İki zenci duvara zincirlenmişti. Adamlar yaşlı bir çifti üç saat önce asansörde öldürseye dövmüşler. Yüzbaşı misafirlerini pis bir büroya aldı. Malko ziyaretin sebebini açıkladı. Yüzbaşı karakolun kayıt defterini getirtti. Jada ismi ile ilgili hiçbir şey yoktu. Önceki gece hiçbir kızı tutuklamamışlardı.

— Dün gece 886'da devriye gezen polisleri görebilir miyim? diye sordu Malko.

— Çavuş izinde, dedi yüzbaşı, fakat ötekini buluruz.

Interfonun düğmesine bastı.

— Benson.

Birkaç saniye sonra üniformalı bir zenci yorgun bir halde girdi. Yüzbaşı olayı ona anlattı. Malko derhal adamın rahat olmadığını farketti. Fakat üzerinde durmadı. Polis memuru başını salladı.

— Sanırım büyük bir hata yaptım!

Jada'nın tutuklanma hikâyesini ve çavuşa kızı bırakması için nasıl ısrar ettiğini anlattı. Yüzbaşı kızgındı.

Ne yazık ki yapacak bir şey yoktu. Polis memuru Benson başını önüne eğdi. Üzgündü.

— Bu kadın ne yapmış? diye sordu Benson.

— Oh! İki cinayete, bir siyasi komploya karıştı, dedi Malko.

Birden aklına bir fikir geldi.

— Harlem'i iyi bilen ve bana kızı bulmak için yardım edecek birisi var mı?

Benson başını kaldırdı.

— Sanırım var: Jeanie. Herkesi tanıyor. Yüzbaşım izin verirse...

Yüzbaşı ortadaki ayıbı temizleyecek herkese izin verirdi. Malko'ya Benson'la gitmesini

söyledi. Polis, Malko'yu birinci kattaki küçük bir odaya götürdü. Kapıyı çalıp içeri girdiler.

Malko şaşırdı.

Jeanie, kısa saçlı, üniformalı ve sevimli bir zenciydi. Tanıştırdıktan sonra Benson olayı anlattı. Malko adamın sözünü kesti.

— O kızın Siyah Panterler'le çalıştığından eminiz.

Zenci kız ıslık çaldı ve ayağa kalktı. Üniformadan pek belli olmamasına rağmen harika bir vücudu vardı.

— Ben sosyal danışmanım diye açıkladı. Çok insan tanırım ve sevilirim. Harlem gençlerinin insanları molotof kokteyli ile karşıladıkları yerlere yalnız giderim. Fakat insanlar Siyah Panterler'den korkuyorlar ve pek konuşmuyorlar. Size ancak esrarkeşler yardım edebilir. Bir de küçük çocuklar. Her şeyi bilirler. Fakat içlerinden birini yakalayıp konuşturmak gerekir. Bu da o kadar kolay değil.

Umudunu yitirmemişti ama Malko FBI'ın niçin yerinde saydığını anlıyordu.

— Jada'nın adresini biliyoruz, dedi Malko. Oraya kadar bizimle gelemiz misiniz? Bir şeyler öğrenmeyi denemek için.

Jeanie gülümsedi.

— Nasıl isterseniz, ama binde bir ihtimal için gidiyoruz.

*

**

Jada'nın oturduğu 96. Cadde'deki apartmanın girişinde iki çocuk oturuyordu. Kırmızı Cadillac kapının önündeydi ve FBI'ın iki adamı gri bir Ford'un içinde, sütteki sinek kadar

saklanmış bekliyorlardı.

Jeanie, Malko'ya:

— Beni burada bekleyin. Sizi görürlerse hiç konuşmazlar. Beyazsınız.

Malko kızın apartmandan içeri girdiğini gördü. Krizantem birisinin gece bekçisini kurtarıp kurtarmadığını düşündü.

Jeanie gittikten biraz sonra zenci bir adam nefret dolu bakışlarla arabayı süzdü. Yirmi dakika sonra Jeanie geri geldi. Arabaya bindikten sonra derin bir nefes aldı.

— Ne hayat! Yukarıda altı çocuğuyla aynı odada kalan bir kadın var! Tuvalete bile yalnız gidemiyor.

— Ya bizim kız?

— Kimse onun hakkında bir şey bilmiyor. Epeydir orada oturmuyor. (Jeanie düşündü) Size yardım edebilecek birisini biliyorum: Julius West. Bir süre için esrardan uzak tutabilirsek size bildiği her şeyi anlatır, Panterler'i ve o tip adamları iyi tanır.

— Onu nasıl bulabiliriz?

Jeanie güldü.

— Buna ben karışmam! Narkotik bürodaki çocukları görmeniz gerek. Onu bulduktan sonra belki size yardımcı olabilirim. Beni karakolda bulabilirsiniz.

— Bana telefon numaranızı verin, dedi Malko. Gece yarısı size ihtiyacım olabilir.

Jeanie adresini ve telefon numarasını verdikten sonra:

— Kim olduğunuzu tam söyleyin, dedi, bir kaplan gibi kıskanç zenci bir polisle yaşıyorum. Etrafımda dolaşan beyazları pek sevmez.

Malko'dan kendisini orada bırakmalarını

istedi. Göreceği bazı şahıslar vardı. Bir devriye arabasıyla karakola dönecekti. Kız uzaklaşırken Malko onun da en az Jada kadar çekici olduğunu düşünüyordu.

Malko, yolda, Al Katz'ı arayıp yeni haberi vermek için durdu.

*

**

Albay Tanaka delegeler kafeteryasında sabah gazetesini okuyarak kahvaltı ediyordu. Cinayet girişimi üzerine hiçbir haber yoktu, fakat Japon çoktan haberdardı. Jada, Lester'i bulup her şeyi anlatmıştı.

Japon, bu başarısızlığa önceki hatalara oranla daha az kızmıştı. Çinliler'in neler yapabileceğini biliyordu, ve Jada'nın ipnoz halindeyken konuşması kaçınılmazdı. FBI zincirin son halkasını tesbit edemediği sürece başarısızlığı tamir etmek mümkündü. En azından albay bir şeyi öğrenmişti, işin içinde FBI ve CIA vardı. Tek tesellisi, her ikisinin de kendisine bir şey yapamayacağıydı.

*

**

Malko, Maldiv Adaları'nın temsilcisini dinliyordu. Adam ülkesindeki korsan efsanelerinden bahsediyordu.

Malko saatine baktı: yarım. Bar delegelerle dolup taşıyordu, içeride her dilden konuşuluyordu.

Birden hoparlörden Malko'nun adı anons edildi. Maldiv temsilcisini bırakıp kalktı. Temsilciyi hiçbir zaman çağırmıyorlardı. Çünkü delegelerin dörtte üçü hâlâ onun ülkesinin varlığından haberdar değillerdi. Her seferinde,

Maldiv'in bir sardalya konserveinin markası değil, bağımsız bir devlet olduğunu belirtmesi gerekiyordu.

Santralci kız köşesinden gülümseyerek:

— Genç bir hanım sizi görmek istiyor. Orada, barın girişinde, dedi.

Malko kalabalığı yardı ve Playboy sayfalarından çıkıp gelen bir yaratıkla burun buruna geldi: bir yetmiş beş boy, uzun saçlar, mavi masum gözler, kanarya sarısı süper mini bir elbisenin örttüğü harika bir vücut ve kadife gibi bir ses.

— Adım Gail. "Jetset" bana, Al Katz tarafından sizinle derhal buluşmamı söyledi.

Malko güçlükle yutkundu. Bir de CIA'nın halka yaklaşmak için hiçbir şey yapmadığı söylenir. Al Katz, karşı savunma silahını göndermekte zaman kaybetmemişti.

— Pekâlâ Gail, dedi Malko. Gelin, bir şey için. Maldiv Adaları'ndan bir centilmenle beraberim.

— Ne kadar güzel, dedi Gail.

Gail'i görür görmez adam neredeyse perdelere tırmanacaktı. Kız yanına oturarak elini diplomata uzattı.

— Sizinle tanışmaktan çok mutluyum. Afrika'ya bayılıyorum.

Kızın uzun bacaklarıyla büyülenen delege ayağa bile kalkmadı. Bir saat içinde bir cenaze töreni olabilirdi.

Gail adama sanki, Rockefeller, Tarzan ve Gregory Peck'in karışımı bir yaratıkmışçasına bakıyordu.

Malko fırsattan istifade söze girdi.

— Hafta sonunda bir parti vermeyi düşün-

yorum, dedi. Bize katılır mısınız?

— Oh! Evet, diye devam etti Gail. Gelmenize çok sevinirim.

Ve isterik bir kakhaha attı. Gail gibi bir düzine kızla Sovyet temsilcisini bile kıskandırmak mümkündü ama çok pahalıya mal olurdu. Malko Gail'in kulağına eğildi..

— Yalnız mısınız?

— Oh! Telefon edebileceğim iki arkadaşım daha var, dedi kadife sesiyle Claudia ve Cathy. Onlar da katılmaktan memnun olurlar. Aynı zamanda onlar da Jetset için çalışıyorlar.

Malko lüks ajanlığın, CIA hesabına muhabbet tellallığına kadar uzanabileceğini hiç düşünmemişti. Neyse ki Alexandra bunu hiç öğrenemeyecekti. Yoksa bir vuruşta kafasını uçururdu.

Partinin organizasyonu zor olmayacaktı. Gail'i bara bırakıp sonra da oltayı çekmek yeterliydi.

XI. BOLUM

Tam yetkili elçinin şakağındaki iri bir damar atıyordu. Dizlerinde oturan kızı okşarken zevkten hırıltılar çıkarıyordu. .

Gözleri yuvasından fırlayacakmış gibiydi. Birden ayağa kalktı ve üzerindikileri hızla çıkartmaya başladı. Smokinin pantolonunu bile çıkartacak zamanı yoktu, ayak bileklerinin üzerine indirmekle yetindi. Üzerindeki gömleğin birkaç düğmesi çoktan kopmuştu.

Partönerinin iç çamaşırı giymediğini farketdiği zaman diplomat bir çığlık attı. Bu tam bir ilkel savaş nağrasıydı. Yastıkların üzerine oturup kızı kucağına aldı.

Chris Jones kuruyan dudaklarını ıslattı. Bu işin CIA'ya epey tuzluya mal olacağını düşünüyordu. Kendisini garip hissediyordu. BM koridorlarında tek başına dolaşan bu garip yaratığın, gözünün önünde bir kızla sevişmesi onu rahatsız etmişti.

Görevde olmasına rağmen, rahatsız olmuştu. Şayet karısı böyle bir sahneye şahit olduğunu duysa onu derhal kapının önüne atardı. Hatta görev icabı olsa bile.

Chris, önündeki altı kapalı devre televizyon ekranlarının karşısında uyuklamaya başladı. O ana kadar ilginç bir şey yoktu. CIA'nın Malko'ya verdiği dairedediler. Tatsız bir olay çıktığında dışarıdan yardım istemek için gözlemci olarak bulunuyordu. Odalarda olup biten her şey kapalı devre tarafından kayda

alınıyordu.

Malko "baskıya" karşı duyarlı olabilecek yedi delegasyon şefini seçmişti. Seçimde, ülkelerin önemi, adamların ailevi durumları, siyasi ihtirasları ve parasal durumları, ona yardımcı olmuştu.

Yalnızca dört kız vardı. Gail, Cathy, -Claudia ve Lo-ning. Cathy içlerinde en irileriydi. Aynı zamanda en sarışın ve en seksi olanıydı. Adamı daha ağzını açmadan deliye çevirecek cinstendi. Claudia biraz daha ufak tefekti ama güzel bir vücudu vardı. Lo-ning siyah bir tunik giymişti.

Başlangıçta hepsi de kameraların karşısındaki yastıklara oturmuşlardı. Zaman zaman Krizantem elinde bir tepsiyle ortada dolaşıyordu.

Chris sıkıntıdan esniyordu.

Gail ayağa kalktıktan sonra zenci bir diplomatın elinden tutup onu da kaldırdı. Bej rengi kısacık bir tunik giymişti. Diplomatı, odada dans için ayrılan boşluğa götürdü.

— Aman Tanrım!

Chris kendini tutamamıştı. Gail yavaşça fermuarını açarak üzerindeki tuniği ayaklarının dibine düşürdü. Daha sonra dans etmek için diplomata sarıldı.

Chris uykuyu unutmuştu. Cathy de bir diplomatı dansa kaldırıyordu. Fakat Cathy daha kalkmadan soyunmuştu ve kibarca arkadaşını soyuyordu. Önce ayakkabılarından başladı. Adam ekranda çiçekli küloduyla görünürken Chris sinirli sinirli güldü.

Sonra gülmekten vazgeçti. Gail artık dansı bırakıp diplomatı okşamaya başlamıştı.

•Birden Gail adamdan uzaklaşıp etrafında dans etmeye başladı.

Tepki gecikmemişti. Diplomat kızın üzerine atlayıp yastıklara doğru çekti. Bir yandan da fermuarını açmaya çalışıyordu. Gail yerini bildiği gizli kameraya göre kendini ayarladı.

Cathy kendi elleriyle soyduğu ikinci diplomatın karşısında duruyordu. Gözleri adamın gözlerinde, müziğin ritmine göre sallanırken bir yandan da adamı okşuyordu.

Chris Jones bundan sonra yastıkların üzerinde olacakları seyretmek istemiyordu. Ajanlık mesleğinin de kötü yanları vardı.

*

**

— Yanımda kaim, diye mırıldandı Lo-ning Malko'ya.

Gail'in soyunduğunu görür görmez Lo-ning Malko'nun yanına gidip ona sarılmıştı. Gecenin başlangıcından bu yana misafirlerden birisi Lo-ning'i gözüne kestirmişti. Ama neyse ki Claudia adama Lo-ning'i unutturacak şekilde davranıyordu.

O geceye katılmayı Lo-ning kendisi istemişti. Aslında Malko'nun şüphelendiği gibi profesyonel sebeplerden ötürü değil.

Lo-ning yavaşça Malko'yu okşuyordu. Malko kızın fermuarının açık olduğunu farketti. Kıza sarılıp öpücüğüne karşılık verdi.

Lo-ning vargücüyle Malko'ya sarılarak kendine doğru çekiyordu. Birkaç dakika boyunca Malko zaman kavramını yitirdi. Yeniden kendine geldiğinde etrafında iniltilerden ve nefes seslerinden bir konser veriliyordu. Birden sarışın Cathy bağırmaya başladı.

Anlaşılamayan kelimelerkulakları tırmalıyordu.

Elçi seviyesindeki bir zenci Claudia'yı bırakıp Gail'e gitmişti.

Bir müddet olağanüstü hiçbir şey olmadı. Lo-ning Malko'ya sıkı sıkıya yapışmıştı.

Aniden Gail, Cathy'nin yanına geldi ve elini tutarak kendine doğru çekmek istedi, fakat Cathy yavaşça itti.

Gail kaşlarını kaldırdı.

— Artık beni sevmiyor musun?

Cathy güldü ve Gail'in yanağını okşadı.

— Tabii ki seviyorum, fakat yorgunum.

İki sarışın bir araya geldiler. Gail'in dili, Cathy'nin ağzındaydı. Gail gözlerini kapattı. Bu gösterinin final şovuydu. Diplomatlar kızların etrafını çevirmişti. Tam karşılarındaki kameralardan hiç şüphelenmiyorlardı. Bir süre sonra gösteri bittiğinde diplomatlar giyinmeye başladılar. Malko bu işin bitmiş olmasına seviniyordu. Bir daha CIA'ya o türden hizmet yapmayacaktı.

Diplomatlar birer birer kızların ellerini öperek dışarı çıktılar.

Değişik kameralardan en az iki üç bin metre film çekilmişti. Jetset Ajansı'nın kızları da giyindiler ve Malko'yu öperek çıktılar. Lo-ning Malko'nun kulağına eğildi:

— Kalabilir miyim?

Malko kızın bu soruyu sormasından büyük memnurluk duymuştu. Kızı odasına götürdü. Orada CIA kameraları yoktu.

Chris Jones kameraları kapattıktan sonra daireden çıktı.

XII. BÖLÜM

Elçi kısık sesle konuşan Albay Tanaka'ya doğru eğildi.

— Dostum, o sarışını bir görseydiniz. Yani demek istiyorum ki sarışınlar...

Hâlâ ağzı sulanıyordu. Kongo'da Gail türünden bir sürü sarışın vardı ama... Japon, adamı öylesine dinliyordu. Diplomatu delegele-
rin restoranına davet etmişti. Restoran BM'in en önemli yerlerinden biriydi. Bazen genel sekretere bile o restoranda rastlamak mümkündür. Tanaka'nın karşısındaki adam oyunun içindekilerden birisiydi. Elbetteki Tanaka oraya boşuna gelmemiştir. Yirmi dört saat sonra onun için her şey mutlu sona ulaşmış olacaktır.

Zenci birden mırıldandı:

— Bakın, işte ev sahibimiz.

Malko, masanın yanından geçerken elçi gülümseyerek selam verdi. Albay Tanaka büyük bir sürprizle karşılaşmıştı. Başlarına bir sürü sorun açan ve FBI adına çalışan adam da sarışındı. Ya gözleri? Jada'nın anlattıklarına çok benziyordu.

Japon ağzındaki bifteği yutmakta epey güçlük çekti. Sarışının dört kişiyle birlikte oturduğu masadan gözlerini ayıramıyordu.

— Bana o geceyi bir daha anlatın, dedi albay.

Elçi fazla uğraştırmadı. Adam anlattıkça albay buz kalıbına girdiğini hissediyordu. "Geceyi" düzenleyen adamla, Jada ile temasa

geçen adam aynı kişilerdi. BM'de sahte bir sıfatla çalışan bir FBI ya da CIA ajanıydı. Albay Tanaka daha çok CIA'dan şüpheleniyordu. Yöntemler CIA'ninkine benziyordu. Önceki gecenin etkisinden henüz kurtulamamış olan karşısındaki adama nefretle baktı. Elçi biraz pahalı ödemeyi göze alıyor olmalıydı. Dünya kurulduğu günden beri işleyen bir üçkâğıda gelmişti. Eğer işin içinde kadın yoksa, mutlaka sosyal veya profesyonel sebepler ortaya çıkardı.

Tabağını ileri doğru itti: İştahı kaçmıştı.

Oylamaya tam dört gün kalmıştı. Bu süre içinde sarışın adamın neler yapabileceğini Allah'tan başka kimse bilemezdi! Tanaka titredi: Başarısız olmuştu.

— Sizden özür dilemek zorundayım, dedi Tanaka elçiye. Bir komisyona gireceğimi tamamen unutmuştum. Sonra görüşürüz.

Hesabı imzaladıktan sonra, elçiye sarışının hayaliyle başbaşa bırakıp kalktı. Bir karar vermeden önce biraz yürüyüp, düşünmek ihtiyacıydı. East River'daki gül bahçesi düşünmek için ideal bir yerdi. Doğayı her zaman severdi. Fakat, yürüyen merdivenlerde aklına bir fikir geldi: Rakibini devre dışı bırakmak. Hem de en kısa zamanda. Soğuk savaşta adamların yeri anında doldurulamazdı. Dahası bu kez operasyonu kendisi üstlenecekti.

En emin yol buydu.

*

**

Malko çok titizdi. Al Katz geceye katılanlara "kendisinin" baskı yapmasını istiyordu. Tartışmaları oldukça yüksek sesle

geçmişti. Malko zaten o tür bir işe girdiği için üzgündü.

Misafirleri konuşturma işini Al Katz'ın yapmasını istiyordu.

Etrafındaki siyah, beyaz, sarı delegelere baktı. Hepsi de hararetli konuşmalar yapıyorlardı. Komisyonların ve alt komisyonların toplantılarında çok sıkılıyordu. Kızıl Çin'in olayı delegeleri pek etkilemiyordu. Herkes sonucu önceden biliyordu ve komünist blokun üyelerinin ardı arkası gelmez konuşmaları devam ediyordu.

BM tıklım tıklım doluydu. Zavallı bazı delegeler barda oturacak yer bile bulamıyorlardı.

Uğultuların arasında bir anons duyuldu. Malko telefona çağırılıyordu. Al Katz özür dilemeye hazır olmalıydı. Melez bir kız kendisine üç numaralı kabini gösterdi. Malko içeri girip telefonu kaldırdı.

— Avusturya delegasyonundan Prens Malko Linge mi?

Ses İngilizceyi vurgusuz bir aksanla konuşuyordu. Malko sesi tanımıyordu.

— Sizi on beş dakika sonra on birinci katta bekliyorum, dedi adam. 1184 numaralı odada. Bazı yeni gelişmeler var.

Malko'ya kim olduğunu sorma fırsatını bırakmadan kapattı. Malko kabinden çıktı, düşünceliydi. On birinci kat Milliyetçi Çin'in çoğunlukta olduğu bir yerdi. Ses doktor Shu-lo'ya ait olmalıydı. Lo-ning barda olabilir düşüncesiyle etrafına bakındı, fakat o kalabalıkta farketmek mümkün değildi. Yavaşça on birinci kata doğru yöneldi.

Konsej salonunun karşısındaki hol çok kalabalıktı. Adamlar bir yerden bir yere koşuştururup duruyorlardı.

.Malko yürüyen merdivenlere girdi.

*

**

Katta kimse yoktu. Öğle yemeği tatiliydi. Malko 1183 numaralı büyük bir büroya girdi. Grafikerlerin çalışma yeri idi. Her masada en az yirmi kadar üzeri dikkatlice yazılmış kâğıt vardı. Dip taraftaki kapıdan yandaki büroya giriliyordu. 1184 numaralıya. Malko içeri geçti.

İçeride, üzerinde garip bir şeyin durduğu tek bir masa vardı. Bir yazı makinesini andırıyordu. Lo-ning daha önce Çince klavyeli daktilo-
dan bahsetmişti. Makineye kâğıt takılıydı. Alet bir oyuncak kadar ilginçti. Kâğıttakilere bakılırsa bilmeyen birisi makineyi denemiş gibiydi. Malko pencereden baktı. Büro, Birinci Cadde'ye bakıyordu. Başka oturacak yer olmadığı için Malko yazı makinesinin karşısındaki iskemleye oturdu.

Masadaki telefon çalmaya başladı. Malko açmadı fakat çalmaya devam edince ahizeyi kaldırdı. Telefondaki ses kendisine randevu veren adama aitti.

— Biraz geciktim, dedi adam. Oturup beni bekleyebilir misiniz? (Güldü) Adınızı yazmaya çalışarak zaman geçirin.

Telefonu kapattı. Malko makineye doğru eğildi. Her bir harf yalnızca birkaç milimetrelilik yer tutuyordu. Daktilonun nasıl çalıştığını denemeye çalıştı. Hem küçük hem de eski bir makineydi. Toplu IBM'in tam tersi bir sisteme sahipti.

Malko birden,eğlenme ihtiyacında olduğunu hissetti.

*

**

Albay Tanaka, on birinci kattaki elektrik tesisatı tablosunun yanında duruyordu. Kendisinden emin, yogaya özgü nefes alıp verme hareketleri yapıyordu. Gül bahçesinde yürürken en iyi çözümün rakibini BM binasında yok etmek olduğuna karar vermişti. FBI'ın en az kontrol ettiği yerlerden birisi de BM ve en güvenli bir yerdi.

Malko'nun yok edilmesi büyük bir riskti, fakat hayatta kalması daha da büyük bir riskti. Tanaka önündeki kontrol aletlerine baktı. Kendisi mühendisti. Eski mesleği bazen işine yarıyordu. Önündeki ibreler, rakibinin öldüğünü kendisine haber verecekti. Sonra da Çinliler yemekten dönmeden önce her şeyi yerli yerine koymaktan başka bir işi kalmayacaktı. Jada sayesinde Malko'nun Çinliler'le olan ilişkisini bildiği için iyi bir tuzak hazırlamıştı. BM binasının kendisine tanıyabileceği özellikleri inceledikten sonra en etkili çözümde karar kılmıştı.

Olay elektrik sandalyesi prensibine dayanıyordu. Albay Tanaka iki bin voltun bir ucunu yazı makinesine, diğerini de metal iskemleye bağlamıştı. Önceki akşam bağlantıları hazırlamıştı ve kimse de kendisine bir şey dememişti. Özellikle memurların olmadığı saatlerde gece gündüz demeden binada sürekli bir çalışma vardı.

Tanaka planıyla övünüyordu. Makineyle oynarken Malko devreyi tamamlayacaktı ve

böylece birkaç saniye içinde her şey bitecekti. Bu iş için biraz yüksek gerilim kablosuyla biraz da elektrikten anlamak yeterliydi.

Planın önemli olan kısmı ise, kimsenin olmadığı bir sırada Malko'yu büroya getirmekti. Telefon olayı ve son devrelerin bağlantısı Tanaka'nın sekiz dakikasını almıştı. Son telefonu da 1183 numaralı odadan açmıştı.

Malko tuşa basar basmaz voltmetrenin ibresi sağa geçecekti. Sonra da bir dakika beklemek yeterliydi. Tanaka'nın tek endişesi beklenmedik bir işçinin o sıralarda kata gelmesiydi. Ve bu da yemek saatlerinde büyük bir olasılıkla çok sık rastlanan olaylardan biriydi.

Yoga hareketini bitirdiği sırada ibre sağa doğru fırladı ve birkaç saniye orada titredi. Sonra yeniden sola düştü. Adam elektrige çarpıldıktan sonra olduğu yerde yığılıp devreyi açmıştı.

Japon tablodaki son retuşunu izoleli penseyle yaptıktan sonra kendisini delegeler restoranında bekleyen bir arkadaşının yanına gitti. Odadaki kablonun bulunmasının hiç önemi yoktu. Sonunda işin bir profesyonele ait olduğu ortaya çıkacaktı.

Tanaka, kapıyı açıp hızla kapattı. Görevin en riskli tek anıydı. Çünkü o odada hiçbir işi yoktu.

— Ne arıyorsunuz?

Soğuk ses Tanaka'nın içini hoplattı. Kalıp gibi geri döndü. Bir Çinli kadın elindeki sandviçle kendisini inceliyordu. Zayıf gri saçlı bir kadındı.

— Kapıyı şaşırdım, dedi Tanaka, aptalca bir

gölümsemeyle.

Doktor Shu-lo'nun sağ kolu olan Bayan Tso'nun midesinden rahatsız olduğu için öğle yemeklerini hafif geçiştirdiğini bilemezdi.

— Şaşırmamalısınız, dedi kadın sert bir sesle. Bu kapıyı açmak için özel bir anahtar gerekir. Kimsiniz?

Albay Tanaka bir an duraksadı. BM'den çıkıp gidemezdi ve o kadın kendisini tanıyabilirdi. Soğukkanlılığını muhafaza etmeye çalıştı. Benzeri olayları daha önce de yaşamıştı.

— Bilmiyorum, dedi Tanaka sevimli bir yüzle, kapı açıktı.

Geçmek için bir adım attı, fakat Çinli kadın yolunu kesti.

— Kimsiniz? diye tekrar etti.

Tanaka'nın söyleyemeyeceği tek şey de bu idi. Her an birisi gelebilirdi ve tartışma bütün kata yayılabilirdi.

— Anlamıyorum, dedi Tanaka yavaşça hiçbir şey yapmadım.

— Çin kısmındasınız, dedi kadın. Yalan söylüyorsunuz. Yanlış gelmediniz...

Kadın adamın kolunu yakaladı. Japon, çelik gibi parmakların kaslarına gömüldüğünü hissediyordu.

— Derdinizi bir güvenlik görevlisine anlatırsınız, dedi Çinli kadın.

Albay bir yılan çevikliğiyle tepki gösterdi. Kadının elinden kurtulmak yerine üzerine yürüyerek onun dengesini bozdu. Odanın kapısı kadınlar tuvaletinin karşısındaydı. Albay kadını hızla tuvalete itti ve ikisi de yere yuvarlandılar.

İlk olarak Bayan Tso' ayağa kalktı ve

bağırmaya başladı. Tanaka kadına var gücüyle bir yumruk attı. Tso yumruğun etkisiyle karşı duvara çarptı. Yere düşen sandviçin üzerine basınca ayağı kaydı ve yere yuvarlandı. Dizlerinin üzerinde doğrulup bağırmaya çalıştı. Dışarıda kim varsa başına toplamak istiyordu. Adam ya deli ya da daha kötü biriydi.

Tso saçının topuzundan bir çelik iğne çıkırdı. İğnenin ucunda güçlü bir bitkisel anestetik madde vardı. Bir fili bayıltmaya yetecek kadar. İğneyi avucunun içine aldı ve yumruğunu göğsünde tuttu. Adam kendisine doğru geldiğinde iğnenin üzerine düşecekti.

Tanaka'nın işi zordu, bu sefer tam bir profesyonele düşmüştü. Hemen kadından kurtulması gerekiyordu. Her an birisi tuvalete girip ortalığı ayağa kaldırabilirdi.

Öne doğru eğik bir vaziyette kadına doğru ilerledi. Aralarında bir metre kadar bir mesafe kalınca, kollarını yana açtı ve duvarlardan destek alarak ayaklarıyla Çinliye vurdu. Dengesini kaybeden kadın elindeki iğneyi bırakarak yere düştü. Tanaka kadının üzerine çullanıp boğazına sarıldı. Fakat kadında olağanüstü bir güç vardı. Adamın altından kurtulup bu kez dışarı çıkmayı başardı ve bir siren gibi bağırmaya başladı.

Japon kadını yakaladı ve havaya kaldırıp tuvaletteki kabinlerden birinin kapısına fırlattı. Sonra da kadını saçından yakalayıp başını klozete vurmaya başladı.

Albay Tanaka bu sefer becermişti. Kadının alın derisi yarıldı ve beyaz klozet kıpkırmızı kana boyandı. Çinli artık direnemiyordu. Japon daha hızlı ve kuvvetli vurmaya

başladı: Kadının ölmesi gerekiyordu.

Umutsuz bir çırpınışla kadın adamın saçlarını yakalayarak ayağa kalkmaya çalıştı.

Tanaka tepki göstermedi. Kadının alnından akan kan fazlalaşmıştı. Çinli artık bağırımıyordu. Fakat Tanaka kadının kafasını klozete vurmaya devam ediyordu. Kadının burun deliklerinden kan geldiğini görünce durdu.

Emin olmak için, kadının cesedini kaldırdı ve kafasını klozete sokup suyu açtı. Sonra kabinden çıkıp kapıyı kapattı.

Aynanın önünden geçerken yüzünü kontrol etti. Allahtan elbisesine kan bulaşmamıştı. Artık delegelerin restoranına gidebilirdi.

Koridordo kimse yoktu.

Albay asansöre doğru uzaklaştı. Asansöre binmeden önce koridora bir kez daha göz attı.

*

**

Malko yazı makinesine doğru eğildi. Yüzlerce harf oldukça ilginçti. Harfleri tutmak için metal kola doğru elini uzatırken, manşeti bir cetvele çarptı ve cetvel yere düştü.

Cetveli almak için yere eğildiğinde gözü, oturduğu iskemleye bağlı duran bir kabloya takıldı. Kablo demire siyah bir yara bantıyla tutturulmuştu.

Kafasında hemen bir ışık belirdi. Benzeri bir kablonun yazı makinesinde de olduğunu hatırladı. Fakat makinedeki kabloyu pek önemsememişti. Kablo duvar boyunca uzayıp bir delikte kayboluyordu. Malko eğildi ve yerdeki tozu farketti. Delik yeni açılmıştı. Doğruldu. Parmaklarının ucunda birigñnelenme olmuştu.

Dikkatlice iskemleye yaklaştı. Sonra cetveli makine ile iskemleye aynı anda değecek şekilde yeniden yere attı.

Cetvel yere dūřmeden mavi bir kıvılcım ıktı. Yine de Malko geriye sıçradı. Cetveli yerden aldı. Cetvelin metal kısımlara değen iki ucunda da siyah lekeler vardı.

Artık kendisine telefon eden adamı beklemenin gereği yoktu.

İskemlenin üzerinden kabloyu çekti ve telefonu açıp derhal yardım istedi. Bir kâğıdın üzerine "tehlike" yazıp kablonun üzerine bıraktı.

Heyecanın etkisiyle odadan ıktı. Delegele-
rin barında Rus votkası bulunur umuduyla aşağıya indi. Parmaklarının ucunda hâlâ iğnelenme vardı. Ucuz atlatmıştı. Bu olayı Al Katz'a haber vermekten başka çaresi yoktu. Bir şeyden emindi. Dūřmanı Birleřmiř Milletler'in içinden birisiydi. Siyah Panterler yalnızca eylemciydiler.

*

**

Plastik bir zarfın içindeki siyah sa parçaları, titiz bir şekilde büyük bir pamuk parçasının üzerine konmuştu. Doktor Shu-lo saçı inceliyordu.

— Mikroskop gerek, dedi Shu-lo, fakat eminim bu salar bir Asyalı'ya ait.

Al Katz doğrular biçimde başını salladı.

— Polis laboratuvarı da aynı şeyi söyledi.

Saat akşamın sekiziydi. Bayan Tso'nun cesedi morgtaydı. Malko kattan ayrıldıktan birkaç dakika sonra bulunmuştu. Doktor söze girdi:

— Bizim delegasyondaki ve çeviri kısmındaki herkesten numune alarak bu saçlarla karşılaştırmaya hazırım.

Al Katz doğruladı.

— Kızıkların Formoza Gizli Servisleri'ne girmesi olayı ilk defa olmuyor.

— Bu bize rakibimiz hakkında kesin bilgi verecek, dedi Shu-lo. BM'de Asyalı birisi olmalı. Memurları ve odaları çok iyi biliyor.

— Sanırım, aynı zamanda zalim biri diye ekledi doktor Shu-lo.

Al Katz başını önüne eğdi. Gösterilen fotoğraflar onu çok üzmüştü. Tuvaletler lanetlenmişti. Kattaki tüm memurlar bir daha kullanmayacaklarına dair söz birliği etmişlerdi.

BM'in güvenlik sorumlusu Albay Mc Carthy başarısız olmuştu. İlk defa böyle bir şey oluyordu. Resmi olarak sadistçe bir cinayet söz konusuydu.

Çin kısmı, Malko'ya hazırlanan tuzaktan, Albay Mc Carthy'ye bahsetmeyi gereksiz görmüştü. İşleri aile içinde halletmek daha iyiydi.

— Üç günümüz kaldı, dedi Katz. Bir hata daha yapmasını dileyelim.

Malko da aynı şeyi diliyordu, ama kendisinin alet olmadığı bir hata olması koşuluyla.

XIII. BOLUM

Gail delegeler barındaki pencereden, East River'a bakıyordu. Elbisesinin ince kumaşından süzülen ışık çıplak olduğu izlenimi veriyordu. Gerçek bir diplomat sevgilisiydi. Ama bu kız doğrudan Al Katz'a hizmet ediyordu. Malko "karşı atağa" karışmak istemediğini açıkça belirtmişti.

Takvimler 27 Eylül'ü gösteriyordu ve oylamaya iki gün kalmıştı. Birleşik Devletler'deki üst düzey yetkililerinin sinir katsayısı oldukça artmıştı. Ortada dönen oyunlar her iki tarafı da aldatılmakla tehdit ettiği için, oylama gerçekten bir rulet partisine dönecekti.

Malko yerinde sayıyordu. Nirvana'ya tekrar gitmişti ama Jada ortalıkta yoktu. Birleşmiş Milletler'de hiçbir belirti yoktu. Doktor Shu-lo'nun araştırmaları hiçbir sonuç vermemişti: Katil, Çin delegasyonundan değildi. Lo-ning her fırsatta Malko'nun yanına gelerek rehberlik görevine devam ediyordu. Krizantem kendisine bir arkadaş grubu bulmuştu ve vaktinin çoğunu onlarla geçiriyordu. Yapacak hiçbir şeyi olmayan Chris Jones, delegeler barında oturuyordu. Bardağı elli sente JB içmek, çevreyi Chris için biraz daha çekilir hale getiriyordu. Şimdilik önüne geçemediği düşüncelerle Gail'i seyreliyordu.

— Bak, dedi Chris birden, bir eşcinsel.

Malko başını kaldırdı. Bir zenci tam Gail'in arkasına oturmuştu. Zenci yanına gelen Gail'e

bir bakış attıktan sonra yeniden düşüncelere daldı. Adam "muhteşem geceye" katılanlardan birisi değildi.

Garip bir rastlantı. Malko birden ayıldı. Zenci çok kızgın görünüyordu. Tekrar kafeteryaya gidip telefon kabinlerinden birine girdi. Malko ayağa kalktı ve santralci kızlardan birine adamın kim olduğunu sordu.

— Ekselansları David Mugali, dedi kız. Tatlı bir adam.

Yani oylama için ayarlanmış bir temsilci. Genel kurul oturumu anons edilirken zenci kabinden çıktı. Güney Yemen için bir konuşma yapılacaktı.

Bar çok çabuk boşaldı. Ekselansları Mugali'nin oturuma girmeye niyeti yok gibi görünüyordu. Gazete reyonunun önünde biraz gezindikten sonra oturdu, sıkıntılı bir hali vardı.

Malko aniden Chris Jones'a doğru eğildi.

— İşte size bir iş. Bu centilmeni nereye giderse gitsin takip etmenizi istiyorum. Kimle görüştüğünü ve ne yaptığını öğrenin. Dürüst bir adam için çok üzgün bir hali var.

Goril pek istekli değildi.

— Her üzgün zenciye takip etmeye kalksak bu işin sonu gelmez diye karşı çıktı. Belki de dostları Afrika'daki eşine bir şeyler yapmışlardır.

Chris Jones ırkçıydı. Malko ona Dodge'un anahtarlarını uzattı. Elçinin üzüntüsünün kişisel sorunlarla ilgisi yoktu, fakat yine de bilinmezdi. Tam o sırada zenci ayağa kalktı ve bardan çıktı. Chris isteksiz de olsa adamın peşine takıldı.

Bayan Tso'nun ölümü yalnızca, her zaman heyecan yaratıcı haberleri yazan Daily News'te manşet olmuştu. Diğer günlük gazeteler fazla üzerinde durmamıştı. Albay Tanaka yerel polisten çekinecek bir şey olmadığını biliyordu.

Fakat müthiş endişeliydi. Sarışın adam tüm planlarını mahvedebilirdi. Ve kendisi de sonucu epey sonra öğrenebilirdi. Sarışın için ikinci plan hazırlaması söz konusu değildi. Albay, sinirini yatıştırabilmek için, Kuzey Pasifik Okyanusu'nun kirliliği ve balıkçılık üzerine çalışan bir komisyonda vakit geçiriyordu. Önceki günden bu yana Lester'den bir haber alamamıştı. Siyah Panterler operasyonunun son safhasına girişmişlerdi. Her şey yolunda görünüyordu. Önlerinde kırk sekiz saatleri daha vardı.

Son saniyeye kadar Albay Tanaka endişe içinde yaşayacaktı. Yine de planını başarıya ulaştırabilecek soğukkanlılıkla vahşiliğin karışımı bir duygu kendisini tatmin ediyordu. Başarmayı hak ediyordu. Vatan hasretiyle birlikte, general olarak emekliye ayrılması için bu operasyonun son şansı olduğunu biliyordu. Başarabilirse önündeki yıllarda çok şey değişecekti. Aslında fazla lüks zevkleri de yoktu. Cesaretini toplayarak Güney Kore temsilcisinin konuşmasını izlemeye çalıştı.

*

**

Saat ona doğru Malko'nun telefonu çaldı. Arayan Chris Jones'tu.

— Sizin zenci, İkinci Cadde'deki bir kafeteryada hüngür hüngür ağlıyor, dedi Chris. Ona mendil vereyim mi?

Malko düşündü. Her şeye rağmen belki de bir aşk üzüntüsü olabilirdi. Fakat kurcalamak gerekirdi.

— Geliyorum, dedi Malko. Eğer gitmek isterse herhangi bir sebep bulup oyalayın.

Malko telefonu kapattı ve derhal giyindi. Üzgün zencinin durumu oldukça ilginçti.

Malko'nun kafeteryaya girdiği sırada elçi hâlâ yerindeydi. Başları ellerinin arasında ağlıyordu. Ona bakmaktan bıkan Chris Jones etrafa göz gezdiriyordu.

— Bana bırakın, dedi Malko.

Malko zencinin karşısına oturdu. Adam şaşırarak başını kaldırdı. Malko adama en sıcak gülüşünü gösterdi.

— Canınızı sıkın bir şey mi var ekselans?

Diplomat irkildi. Burnunu çekerek kendini toplamaya çalıştı.

— Beni rahat bırakır mısınız? dedi cılız bir sesle. Sizi tanımıyorum.

Diplomat masadan kalkar gibi yaptı. Malko adamı yerine oturttu.

— Ben sizi tanıyorum, ekselans. Ve sanıyorum öbür günkü oylama ile ilgili canınızı sıkın bir şeyler var.

Malko iyi bir balon atmıştı. Zenci ürkmüş bir at gibi tüm kaslarına kadar titredi. Ayağa kalktı ve Malko'ya ters bir bakış attı.

— Kimsiniz? Beni rahat bırakın.

— Size yardım edebileceğimi sanıyorum, dedi Malko. Tabii bana gerçeği söylerseniz.

Zenci çok sinirlenmişti. Malko'nun burnuna diplomatik pasaportunu uzatarak bağırırmaya başladı.

— Beni bırakın. Ben diplomatım. Polis

çağıracağım.

O sırada iriyarı bir barmen pazularını şişirerek tezgâhın arkasından çıktı. Aynı zamanda Chris Jones da barmenin önünü kesti ve neredeyse "Gizli Servis" kartını adama yutturuyordu. Barmen tezgâhına geri döndü.

Malko kısık sesle konuşarak zenciye sakinleştirmeyi denedi.

— Size kötülük gelmesini istemiyorum, dedi.

— Bırakın beni, dedi diplomat isterik bir sesle. Kimseyle konuşmak istemiyorum. Hiçbir sıkıntıda yok.

Zenci çırpınırken, Chris Jones adamı kapıya doğru itti. Tartışmaya hiç gerek yoktu. Caddeye çıkar çıkmaz goril adamı Dodge'a bindirdi. Malko da arkaya, adamın yanına biner binmez araba hareket etti.

— Nereye gidiyoruz? diye sordu Chris.

— Evime.

Zenci arabada bir kez daha çırpınmaya başladı.

— Beni nereye götürüyorsunuz? diye bağırdı. Gitmek istiyorum. Fidyeye için adam kaçıırıyorsunuz.

— Sinirlenmeyin, dedi Malko. Bizler Gizli Servis'teniz ve sizi evime götürüyorum, size bir doktor çağıracağım. Çok sinirlisiniz. Size bir sakinleştirici gerek.

Zenci arkasına yaslanırken hiç durmadan bir şeyler mırıldanıyordu. Nefesi alkol kokuyordu. Yalnız bu kadar da değildi. Derisi, zencilerde korkunun belirtisi olan gri renge dönüşmüştü ve yüzünden iri ter damlaları süzülüyordu. Zaman zaman da dişlerini

gıcırdatıyordu.

Krizantem, Malko ve Chris Jones'un ayakta tutmaya çalıştıkları alkol kokan çılgın bakışlı zenciye görünce çok şaşırdı.

Adamı bir koltuğa oturtuktan sonra, Malko odasına gidip doktor Shu-lo'ya telefon etti. Şans eseri doktor yerindeydi.

— Çabuk gelin, dedi. Bir iz bulmuş olabiliyim.

Daha sonra Al Katz'a da haber verdi. Amerikalı pek sevinmemişti...

— Umarım iyi bir şey bulmuşsunuzdur, dedi Al Katz. Sizin için diplomatik dokunulmazlığı var. Eğer şikâyet ederse kıyamet kopar.

Doktor Shu-lo on dakika sonra geldi. Krizantem'in yardımıyla adamın ceketini çıkardı. Gömleğinin sol kolunu kıvrıdıktan sonra diplomata bir iğne yaptı. Adam karşı çıkmadı. Ağzı açık gözleri kapalı duruyordu.

— Uyuyor mu?

— On beş dakika için. Hafif bir sakinleştirici yaptım.

Zencinin vücudu koltuğu tamamen kaplamıştı. Shu-lo gözkapağını kaldırdı. Hiçbir tepki yoktu. Krizantem'le birlikte diplomatı divanın üzerine yatırdı. Chris Jones dikkatlice adamın ceplerini karıştırmaya başladı. Olağanüstü bir şey yoktu: Para cüzdanı, pasaport, bozuk para ve bir mendil. Mendil buruşturularak top haline gelmişti.

Chris Jones derhal mendili açtı ve çırpı. Yere bir şey düştü. Plastik bir torba. Goril yerdekini alıp inceledikten sonra bir çığlık attı.

— Bakın şuna!

Malko ile doktor yaklaştılar. Plastik

torbanın içinde kanlı bir parça vardı. Doktor Shu-lo torbayı açtı ve içindekini eline aldı. Kokladıktan sonra Malko'ya baktı:

— Bu bir kulak memesi, dedi sakın bir sesle.

— Ne?

— Zenci ırktan birine ait, diye belirtti doktor incelemesini bitirdikten sonra. Bıçak ya da neşterle kesilmiş.

— Allah kahretsin, dedi Chris.

Elçinin iki kulağı da tamamdı. Uyuyan adama baktılar. Malko söze girdi:

— Bu zencinin bizim işimizle doğrudan ilgisi olduğunu sanıyorum. Adamı uyandırıp konuşturmalı.

Doktor Shu-lo çantasından anfetamini çıkarmıştı bile. iki dakika sonra zenci gözlerini açtı.

— Susadım, diye mırıldandı.

Krizantem adama bir bardak su içirdi. Hiç zaman kaybetmeden Malko plastik torbayı adama uzattı.

— Bu nedir Ekselans?

Elçi oturduğu yerden fırladı. Ağzından anlaşılmas kelimeler dökülüyor, hıçkırıyor, bağırıyordu. Malko'nun üzerine yürüdü. Chris Jones adamı tutmak zorunda kaldı. Nihayet biraz sakinleştikten sonra yerine oturdu.

— Polis çağırın, diye mırıldandı. Genel sekretere şikâyet edeceğim! Rezalet bu! Ben diplomatik grubun şefiyim.

— Sakin olun, dedi Malko. Yalnızca sizin iyiliğinizi istiyoruz. Size yardım edebiliriz. Fakat bu kulak parçasının kime ait olduğunu söylemeniz gerek.

Zenci yine grileşti. Titremeye başlamıştı.

— Lütfen, size hiçbir şey söyleyemem. Bırakın gideyim.

Başını salladı ve gözlerini kapadı. Malko adamı izledi. İşin can alıcı noktasına parmak atmıştı. Fakat tam yetkili bir elçinin -zenci olsa bile- tırnaklarını sökemezdi... Pentotal kullanımı da aynı derecede etkiliydi ama başlıkları görür gibiydi: "CIA bir diplomatı uyuttu!"

Doktor Shu-lo yavaşça söze girdi:

— Sanıyorum onu konuşturabilirim. Hiçbir uyuşturucu kullanmadan. Bu yöntem hiçbir iz bırakmaz: Narko-analiz. Sorunlar yüzeye çıkar ve kişi bunları dışarı atar.

— Jada'ya uyguladığınız yöntem mi? diye sordu Malko.

— Evet.

— İyi. Diplomatı götürün. Ben yetişirim. Al Katz'a haber vermem gerek.

Chris Jones'un yardımıyla, Çinli, diplomatı kucakladı. Yarı baygın haldeki zenci karşı koymadı.

*

**

Doktor Shu-lo bir buçuk saat sonra Malko'ya telefon etti.

— Haklısınız, dedi Shu-lo. Dün birileri karısını kaçırmış. İki saat sonra da karısının kulak memesini, ucunda küpesiyle beraber adama yollamışlar. Tereddüte düşmesin diye özellikle küpeyle göndermişler. Yalnızca Kızıl Çin lehine oy vermesini emretmişler. Tabii ne hükümetine ne de polise haber vermemek kaydıyla. Üstelik yapacağı en ufak bir hata karısının ölümü demekmiş. Kaçırma işini kimin yaptığını bilmiyor. Oylamadan sonra karısının

sağ olarak kendisine geri gönderileceğine dair söz vermişler. Şayet konuşacak olursa ileride ailesi de, kendisi de öldürülecekmiş. Kulaktan parça kesilmesi sadece işleri daha ciddiye almasını sağlamak için.

Malko bir müddet sessiz kaldı. Bir ya da birkaç kişinin hayatı kendi elindeydi ve atacağı yanlış bir adım büyük başarısızlığa neden olabilirdi.

— Kendine geldiğinde neler söylediğini hatırlayacak mı?

— Hayır.

— O halde adama hiçbir şey söylemeyin. Yalnızca çok sinirli olduğu için ona bir sakinleştirici yaptığınızı anlatırsınız. Baygınlık geçirdiğini de söyleyin. Hiçbir şey olmamış gibi evine gönderin. Ben bir senaryo bulmaya çalışırım. Kime karşı mücadele ettiğimizi bilmediğimize göre hiç kimseye bir şey söylemeyin.

Malko telefonu kapattı ve saatin gece yarısını geçmiş olmasına rağmen Al Katz'ı aradı.

Amerikalı olanları duyduktan sonra kendini hiç de iyi hissetmedi. Elbette ki bu yeni bilgilerden sonra oylama sonucu resmi olarak sorulabilirdi ama bu bazı kişilerin hayatına mal olurdu. Alman diplomatın Guetemala'da katledilmesinden sonra hükümetler bu konu üzerinde oldukça hassas davranıyorlardı. Üstelik Birleşik Devletler için ne büyük bir kayıptı!

— Diğerlerini bulmak için bir fikrim var, dedi Malko. Manhattan Narkotik Bürosu'nun tamamen benimle işbirliği yapması gerek. Yetkili kimse, bana haber verin. Mümkün olan

en kısa zamanda beni arasın.

— Niçin Narkotik büro?

— Şimdi size açıklamak uzun sürer, dedi Malko. Adamları bulmak için iki günümüz var, çabuk olun.

Al Katz ısrar etmedi. Yine rahat bir gece geçiremeyecekti. Malko, komployu hazırlayanların başı Birleşmiş Milletler'de olsa bile, uygulayıcılarının zenciler olduğundan emindi. Hatta adam kaçırانlar bile. İşe o yönden girişmek gerekirdi.

Malko bir numara daha çevirdi ve bekledi. Karşı taraf açtığında telefondaki kızgın adam gecenin yarısında kendisini rahatsız eden domuzun kim olduğunu soruyordu. Malko adama, kendisiyle değil de eşiyle görüşmek istediğini terleyerek anlattı.

Karşı taraftaki adamın neredeyse gırtlığına sarılacağını sandı. Adam Malko'ya bir dizi küfür savurdu. Bazı karışık konuşmalardan sonra bir kadın sesi duyuldu.

— Kimle görüşüyorum?

— Ben Malko, Jeanie. Bu sabah görüşmüştük. Size ihtiyacım var.

— Şimdi mi?

— Evet.

Kısa bir sessizlikten sonra zenci kız:

— Peki. Yirmi dakika sonra aşağıda olurum.

Malko ceketini giydikten sonra, Krizantem'e geç döneceğini söyledi. Dışarı çıktı ve karışık düşünceler içinde Dodge'a bindi. Genel Kurul'da tehdit edilen kaç adam vardı? Kendi isteğiyle bir çek kabul edenler hariç.

XIV. BÖLÜM

Çöp kovası diğerlerinden biraz daha açıktı, 115. Sokak'ın hemen başındaydı. Yol boyunca sıralanan diğerleri gibi yeşil plastikten yapılmıştı ve kapağı, içinden taşanları gizleyemiyordu. Geç saatte çevre sakindi. Birkaç araba ve ender rastlanan yayalar. Onlar da hızlı adımlarla evlerine dönmek için koşuşturuyorlardı. 115. Sokak, Harlem'in en tehlikeli sokaklarından biriydi.

Narkotik Büro'nun şefi Malko'nun kulağına fısıldadı:

— Kapının yanına bakın, sağa.

Malko kendilerinden otuz metre ilerideki iki büküm oturmuş duran yaşlı zenci kadını görebilmek için gözlerini kırıştırdı.

Kadın, çöp tenekesinden on metre kadar ileride duruyordu. Genç bir zenci yine aynı çöp tenekesinden üç metre ileride bir yangın merdiveninin kenarına oturmuş eski bir golf topuyla oynuyordu.

Şef Malko'yu arkaya çekti:

— Dikkat, çok kuşkulu insanlardır. Altıncı duyuları olduğu söyleniyor.

Siyah bir etek ve beyaz gömleğiyle sivil kıyafetteki Jeanie söze karıştı:

— Çok aptalca bir şey. Her akşamki gibi mutlaka gelecektir.

Bahsettikleri şahıs Julius West'di. Siyah Panterler'in gizli yerlerini bilen esrarkeş. Malko'ya yardım edebilecek tek adam. Fakat

bu iş için de ona esrar temin etmek gerekiyordu.

Kavşak film dekorlarındaki gibi donatılmıştı. Malko'nun bulunduğu bina günlerdir Narkotik Büro'nun adamları tarafından sarılmıştı. Ama o akşam Malko'nun ve Jeanie'nin isteği üzerine konum değişmişti. Madison Caddesi üzerindeki eski Ford'un içinde Narkotik Büro'nun en iyi dört dedektifi bekliyordu. Julius West'i kaçırmamak gerekiyordu.

— Bakın, dedi dedektif Malko'nun arkasından. Kavşağı tamamen gören binanın ikinci katındaydılar.....**scanned by darkmalt1**

Hırpani kılıklı bir zenci, yaşlı kadının önünde durmuş onunla sohbet ediyordu. Eğildi ve kadının dizlerine bir şey bıraktı. Sonra sakın bir tavırla çöp tenekesine doğru yürüdü. Kapağını kaldırdı ve içeri karıştırmaya başladı. Acelesi var gibiydi. Malko adamın kutudan bir paket aldığını ve kapıyı kapattığını gördü.

Sonra yangın merdiveninin kenarında oturan genç zenciye doğru yürüdü. Önünden geçerken, adam parmaklarını açtı. Avucundakiler rahatça görülebiliyordu. Genç zenci toppla oynamasına hiç ara vermedi. Adam karşı kaldırıma geçip uzaklaştı. Her şey yirmi saniye içinde olup bitmişti.

— İyi oldu değil mi? dedi Jeanie. Yaşlı kadın parayı cebine atıyor. Bir parça eroin için on beş dolar. Alıcı daha önceden ayarlanmış olan çöp tenekesini kullanacak ve genç adam da yalnızca ödediği para kadar eroin alıp almadığını kontrol edecek. Cebinde bir ustura taşıdığından emin olabilirsiniz. Yaşlı kadın miktarla ilgili bir şeyler mırıldanır. Aralarında bir şifre

vardır. Böylesi, bir barın tuvaletinde buluşmaktan daha emindir. Polis baskın yaptığında hiç kimsenin üzerinde esrar yoktur. Çöp kutusun-dakiler içinse, takip edilen bir adamın onları oraya bıraktığına dair yemin edebilirler.

Tehlikesiz bir numara.

Malko böylesi bir organizasyon karşısında aptala dönmüştü. CIA ilginç yollardan geçiyordu.

Malko kavşağa baktı. Zenci bir kız, yaşlı kadınla konuşuyordu. Az önceki sahne yeniden tekrarlandı.

Harlem'in tüm esrarkeşleri sıradan geçeceklerdi. Julius West'i buluncaya kadar Jeanie gözlerini çöp tenekesinden ayırmıyordu: Julius'u tanıyabilecek tek kişi kendisiydi.

— İşte o.

Gelen zenci bacağına sürüklüyordu ve iskelet gibi zayıftı. Kel başlı, soğuk yüzlü bir adamdı. -

Julius West yaşlı kadının önünde durarak konuşmaya başladı.

— Yeter ki adamın parası olsun! Yaşlı kadın ona kredi açmaz, dedi Jeanie.

Julius'un parası vardı. Yaşlı kadının önlüğüne bir tomar para bıraktı ve çöp tenekesine doğru ilerledi. Kapağı kaldırdı ve kutuyu karıştırmaya başladı. Aradığını bulur bulmaz hemen cebine attı. Sonra kapağı kapattı. Ve bacağına sürükleyerek Madison Caddesi'ne doğru uzaklaştı.

Dedektif çoktan merdivenleri inmeye başlamıştı bile. Arka kapıdan çıktılar ve garajda bekleyen bir Ford'a bindiler. Dedektif telsizi açarak Madison Caddesi'nde bekleyen ikinci arabaya haber verdi.

— Dikkat, diye söze girdi Jeanie, metroya binmeden önce onu yakalamalıyız, sonra çok zor olur. Elindeki eroin paketlerinden kurtulabilir.

Ford o kadar sert kalkış yaptı ki genç kadın Malko'ya yaslanmak zorunda kaldı.

İki virajı aldıktan sonra Madison Caddesi'ne çıktılar. Yaşlı kadının önünden geçerlerken kadın hiç istifini bozmadı ve arabaya kayıtsızca baktı.

— 117. Sokak'a gidiyor, dedi telsizdeki ses.

— Çabuk olalım, dedi Jeanie. Metro 118. Sokak'ta.

Ford hızlandı. Arabayı kullanan dedektif üç yüz yetmiş beş beygirlik arabasıyla takiplere alıştı...

— İşte orada, dedi Jeanie.

Julius West kaldırımında sakın adımlarla ilerliyordu. Motor sesini duyar duymaz geridöndü. Ve artık çok geçti. Dedektif çoktan dışarı fırlamıştı. Malko, Julius West'in panik dolu yüzünü gördü. Sürükleyerek yürüdüğü bacağına rağmen sanki yüz metre koşucusuymuş gibi ileri doğru fırladı. Kolunu yeldeğirmeni gibi caddeye doğru döndürüyordu.

— Dur, diye bağırdı dedektif, yoksa ateş ederim.

Julius West bağırarak daha hızlı koşmaya başladı. Çevredeki zencilerin çoğu kapılarının önüne çıkmıştı. Harlem'deki beyazların bir zenciyi takip etmesi her zaman riskli olurdu.

Dedektifle Malko çılgınlar gibi koşuyorlardı. Nihayet başka bir arabadan dört polis daha çıktı ve yolunu kestiler. Julius West bir an tereddüt etti ve bu da sonu oldu. Dedektif bir

rugby oyuncusu gibi atıldı ve bacaklarından yakaladı.

Julius'u arabaya tıkar tıkmaz iki dedektif görülmemiş bir kabalıkla adamın üzerinde ne var ne yoksa yırtarak çıkardılar. Pantolon, ceket, gömlek hatta,iç çamaşırını bile. Daha sonra eski bir örtüyü üzerine örttüler. Ford "U" dönüşü yaparak Lennox'a geçti ve güneye yöneldi. Dedektif sireni açmıştı.

— Niçin onu soydunuz? diye sordu Malko.

— Böylece elindekileri merkeze gitmeden önce yutma veya başka bir yere sokuşturma fırsatını bulamaz...

Julius örtünün altından debeleniyordu. Dedektif örtüyü biraz açtı ve zencinin burnunun ucuna 38'liği dayadı.

— Bir yanlışlık yaparsan yüzünde bir delik açarım...

Manhattan Narkotik bürosu soğuk bir yerdi. Dört katlı eski bir binada otuz kadar dedektif gece gündüz çalışıyordu.

Yeni gelenleri doğrudan yüzbaşının yanına çıkardılar. Yüzbaşı İrlandalı bir bira fıçısıydı. Jeanie'yi görünce, Julius yere tükürdü ve bir şeyler mırıldandı. Gözlerinde büyük bir nefret vardı. Malko kız için endişelendi.

Yüzbaşının gözünün önünde Julius West'in elbiselerini karıştırmaya başladılar. Bu iş uzun sürmedi. Altı tane kahverengi paket bulundu. Yüzbaşı bir tanesini açtı ve kokladı.

— Belki de bize bunun pudra şekeri olduğunu söyleyeceksin?

Julius cevap vermeden başını eğdi.

— Bu sefer hapisi boyladın. On yıl sonra yeniden görüşürüz. Tabii daha önce ölmezsen.

— Bir avukat istiyorum, dedi Julius West nefret dolu bir sesle. Buna hakkım var.

— Avukat mı? Konuşmaya devam edersen dayacağı hakedersin, hepsi bu. Anladın mı? Haydi götürün şunu.

İriyarı üniformalı iki polis zenciye dışarıya sürükledi

— İşler yolunda değil çünkü gerçekten bir avukat tutmaya hakkı vardır. Ve avukat tuttuğu gün de olay benim başımda patlar.

Malko adamı sakınleştirdi.

Polislerden biri onları zencinin hücreğine götürdü. Julius başı ellerinin arasında oturmuştu. Malko ve Jeanie hücreye girdiklerinde kıpırdamadı.

— Dikkatli olun, tehlikelidir, diye uyardı polis.

— Julius, dedi Jeanie, seninle konuşmam gerek.

— Defol orospu. Seni dışarda bir elime geçirirsem parçalayıp köpeklerle yem yapacağım, ama o zaman da köpekleri zehirlersin. Çık dışarı.

— Julius, diye tekrarladı. Mahkemeye çıkarsan beş sene yersin. Bunu sen de biliyorsun. Sana bir önerim var: Eğer bize yardım edersen buradan çıkarsın ve her şey unutulur. Bu akşam seni görmemiş olurlar.

— Yine bir pislik vardır, dedi Julius West. Adamı içeri aldıktan sonra senin dediğin gibi rahat bırakmazlar. Beni kandırıyorsun. İçimi döktükten sonra senin işine yaramam...

— Julius, dedi Malko. Siyah Panterler'in yerini bilen birisine ihtiyacım var. Bir adam kaçırma olayı söz konusu. Kadınlar ve çocuklar

ölüm tehlikesinde. Onları tanıdığını ve yerlerini bildiğini biliyorum. Bize yardım ettiğini hiç kimse bilmeyecek... Fakat onları bu akşamdan önce bulmak zorundayım.

— Oh! dostum, dedi, çok komik! Zavallı adam, şayet sana yardım edersem daha buradan çıkarken öldürülürüm ve Harlem'in tüm aynasızları bile beni koruyamazlar. Beni kuşbaşı yaparlar. Arkadaşın çok şakacı, dedi Jeanie'ye. Benim için yapabileceğin başka bir şey var mı?

Jeanie ısrar etmemesi için Malko'ya işaret etti. İkisi de hücreden çıktılar. Jeanie kapıdaki polise yaklaştı.

— Karşıdaki büfeden hamburger alacağız. Kötüleşmeye başladığı zaman haber verin. Ve özellikle doktor çağırmayın. Yüzbaşının haberi var.

*

**

Bağırmarlar koridorun ta başından duyuluyordu. Sesi insanın kanı donduracak cinstendi. Malko dehşetle irkildi. Kendilerini karşılayan polisin rengi atmıştı.

— Umarım onu sakinleştirirsiniz, dedi. Yoksa onu buradan atarım. Delilere bakmam için bana para vermiyorlar.

Julius hiç durmadan inliyordu. Sesi, boğazlanan bir hayvanınkini andırıyordu. Jeanie'nin de rengi atmıştı. Malko'ya:

— Sandığımdan da çabuk oldu, dedi. Zavallı adam. Tennessee'den Harlem'e mutlu olmak için gelmişti.

Hücrenin önüne geldiler. Julius yerde bir top gibi duruyordu. Bağırıyor, tükürüyor ve

kusuyordu. Geldiklerini duyunca ayağa kalktı ve demirlere yaklaştı.

Demir kapıya rağmen Malko yine de geriledi. Zenci kudurmuş köpek gibi salyalar saçıyordu. Jeanie'yi görünce önce bir küfür savurdu sonra da yalvaran bir sesle:

— Jeanie, bana bir doktor bul, dedi...
Ölüyorum. Of! Her tarafım ağrıyor.

— Sana söylediklerimi düşündün mü?

Julius kıza tükürdü.

— Git bana doktor bul dedim sana.
Ölüyorum.

— Bize yardım edersen, sana bir doktor bulurum, dedi Jeanie. Hatta ihtiyacın olan şeyi de veririm. Sana bunun çok önemli olduğunu söyledim.

Zenci adam kıza sanki hiç anlamamış gibi bakıyordu. Boğazından uzun bir hıçkırık koptu ve demirlere yaslandı. Bir müddet öyle sessiz durduktan sonra yeniden bağırmaya başladı. O kadar müthiş bir ses çıkardı ki gardiyan yaklaşmak zorunda kaldı. Jeanie, Malko'nun elini tutup sıktı.

— Ölümü göze alıyor, dedi genç kız:

— Biraz daha bekleyelim, dedi Malko.

Jeanie ile birlikte uzaklaştı. Julius henüz tam kıvamında değildi. Bir saat daha gerekiyordu. Yeniden kafeteryaya indiler.

On beş dakika sonra gardiyan şaşkın bir halde yanlarına geldi.

— Çabuk gelin, ölecek.

Yukarıya çıktılar.

Julius yerdeki tahtaya uzanmış yatıyordu. Jeanie üzgün bir halde başını salladı.

— Kalp krizi geçiriyor.

— Ne yapılabilir? diye sordu Malko.

— Eroin vermek gerekir. Organizması tamamen çürümüş.

Julius artık bağırıyordu. Donuk gözlerini açtı ve Jeanie'yi tanıdı. Ama zenci kız başını çevirdi. Malko ne yapacağını bilemiyordu. Adam kendisinin yüzünden ölmek üzereydi. Jeanie'ye, adama ihtiyacı olan şeyi vermesini söylemek için ağzını açtı.

— Hiç kimseye bahsetmeyeceğine dair bana yemin eder misin? diye sordu Julius fısıltılı bir sesle Jeanie'ye.

— Söz.

— Ne öğrenmek istiyorsun?

Jeanie açıkladı. Zenci başını salladı. Konuşmaya çalıştı. Jeanie adamın başını tutmak zorunda kaldı.

— Onları saklayabilecekleri tek bir yer var, dedi Julius. Barınakları Harlem'in kuzeyinde. Fakat sizi oraya götürmem gerek, yoksa size kapıyı açmazlar.

— Korunacaksın, emin ol, dedi Jeanie. Seni görmeyecekler.

Julius acıdan sızlandı.

— Önemi yok, çok kötüyüm. Çabuk bana bir iğne yapın. Sonra da gideriz.

Jeanie hücreden çıktı ve az sonra elinde bir şırıngayla geri döndü.

— Çabuk çabuk, ölüyorum, diye sızlandı Julius West.

Şırıngayı kızın elinden alıp kendi kalçasına sapladı. İlacı o kadar çabuk vermişti ki acıdan bir çığlık attı. Malko ve Jeanie aynı anda başlarını çevirdiler.

Sonra iğneyi geri çekti ve sırtüstü uzandı.

Gözleri kapalıydı.

Yavaş yavaş nefesi normale döndü. Üç dört dakika kadar sırtüstü yattıktan sonra gözlerini açtı. Rengi düzeliyordu. Doğruduktan sonra Malko'ya nefret dolu gözlerle baktı.

— Elbiselerim nerede? diye sordu Julius. Elbiselerimi istiyorum.

Jeanie gardiyana emir verdi ve elbiseleri geldi. Julius çabucak giyindi. Değişiklik müthişti. Şimdi gözlerinde bambaşka bir ifade vardı. Jeanie'ye döndü.

— Sen pis bir orospusun, dedi. Beni öldüreceklin.

Jeanie hiç cevap vermeden omuzlarını silkti. Gardiyanın nezaretinde yüzbaşının odasına çıktılar. İçeri girmeden önce Jeanie uyardı:

— Bizi dolaştırarak dalga geçme. Çünkü yakında, ikinci doza ihtiyacın olacak. Ancak her şey yolunda giderse veririm.

Konuşma fazla uzun sürmedi. Yirmi dakika sonra Malko, Jeanie, Julius West ve iki dedektif Ford'a bindiler. Narkotik Büro'nun dört arabası daha onları belirli bir mesafeden izliyordu. Aralarında telsiz bağlantısı vardı.

— Nereye gidiyoruz? diye sordu Jeanie.

— 125. Sokak'a çık. Tribora Köprüsü'nden sonra.

Küçük konvoy yavaş yavaş East Drive'a doğru çıkıyordu. Al Katz'a haber verilmişti ve FBI'ın New York'taki merkeziyle temas halindeydi. Arkadaki dört araba küçük bir silah deposu gibiydi: Bazuka, gaz bombaları vs...

XV. BÖLÜM

— Orası, dedi Julius.

Eroin alalı çok olmamıştı, ama yine de elleri titriyordu. Jeanie birden ona acıdı.

— Her şey yolunda gidecek, dedi kısık bir sesle.

Julius cevap vermedi. Siyah Panterler'in yerini seyrediyordu. Araba birinci Cadde'yle 128. Sokak'ın köşesinde durmuştu. Yüz metre ileride bir ev vardı. Kapılar ve pencerelere tahtalar çakılmıştı ve etrafta tehlike olduğunu belirten levhalar vardı.

— İçeride hiç kimse yok gibi görünüyor, dedi Malko.

Rehineleri bulma fikri şimdi kendisine çok saçma geliyordu. New York'ta saklayabilecekleri bir sürü yer vardı. Ve yanlarındaki adam onlara palavra atmış olabilirdi. Yine de çok sayıda insanı rehin tutmak o kadar kolay bir şey değildi. O yüzden bu ev ideal bir yer olabilirdi. Etrefta başka ev yoktu ve gerektiği takdirde kaçmak için nehir çok uygun bir yoldu.

— Dün oradaydılar, dedi Julius. Onlara beyaz sattım.

Malko etrafa göz attı. Evin çevresinde hiçbir hayat belirtisi yoktu. Bu arada Julius'a yapılan iğnenin etkisi yavaş yavaş geçmeye başlamıştı. Elleri titriyor ve gözleri yuvalarından fırlayacakmış gibi büyüyordu.

— Julius dedi Jeanie, bizimle dalga

geçmiyorsun değil mi? Yoksa bir daha ilaç bulamazsın. İleride başına gelecekleri düşün.

Julius'un şaşkınlığı henüz geçmemişti. Titreyen elleriyle evi işaret ederek:

— Bana adamların yerini sordun, ben de gösterdim. İşte orası. Ama şu anda nerede olduklarını bilmiyorum. Senin için daha fazla bir şey yapmam, dedi.

Malko evin etrafında dönmenin hiçbir işe yaramayacağını biliyordu. Öte yandan Julius West'in kendilerine gösterdiği evin, gerçekten Siyah Panterler'e mi ait olduğunu anlamak için sabırsızlanıyordu. Jeanie'ye döndü:

— Madem ki dün adamları burada gördüğünü söylüyor, öyleyse gidip kapıyı çalsın, dedi.

Malko'nun sözlerini duyan Julius birden hırçınlaştı. İğnenin etkisi iyiden iyiye geçiyordu.

— Beyaz arkadaşınla bir olup beni kandırdın, dedi Jeanie'ye. Sözüünüzde durun ve bana bir iğne daha bulun, çabuk.

Zencinin titremesi iyice artmıştı. Jeanie adamın bağırarak ortalığı ayağa kaldırmasını istemiyordu.

— Dönsek iyi olur, dedi Jeanie.

Julius'un iki yanında oturan Narkotik Büro'nun adamları mesleklerinde oldukça tecrübeliydiler. Zencinin arabanın içinde fazla çırpınmasını engellemek için iki yandan büyük bir pres gibi adamı sıkıştırıyorlardı.

Ford, arkadaki küçük konvoyla birlikte hareket etti. Malko evin önünden geçerken yavaşladı ve bir kez daha göz attı. Etrafta hiçbir hareket yoktu.

125. Sokak'ın köşesine yaklaştıkları sırada,

bordo renkli spor bir araba müthiş bir hızla sokaktan fırladı ve önlerine geçti. Malko direksiyondaki adamın bir zenci olduğunu zorlukla seçebildi. Arkadaki iki polis, aynı anda Julius'un başından tutup öne eğdiler. Ne olup bittiğini anlayamayacak durumda olan zenci kesik inilti çıkarıyordu..

Malko dikiz aynasından arkalarında yabancı bir arabanın olup olmadığını kontrol etti. Epey arkadaki masum polis arabalarından başka bir araba yoktu.

— Peşine takılmayalım, dedi Jeanie. Bir an evvel yüzbaşının yanına dönmeliyiz.

*

**

Narkotik Büro'nun önüne geldiklerinde Malko ve Jeanie arabadan çıkıp doğruca yüzbaşının yanına giderlerken, diğer iki polis içeriden gelen arkadaşlarının yardımıyla Julius West'i içeriye taşımaya çalışıyorlardı. Zencinin haykırıışları bir kez daha çevrenin sessizliğini bozdu.

Malko bir yandan kafasındaki sorulara cevap bulmaya çalışırken, bir yandan da Jeanie'nin üzgün yüzüne bakıyordu.

— Çok çabuk döndünüz, dedi yüzbaşı. Sizi kandırdı mı?

— Sanmıyorum, dedi Malko.

Julius West'le bir kez daha konuşmak istiyorum, dedi Jeanie.

— Biraz çabuk karar verin, dedi yüzbaşı. O adam burada kaldığı müddetçe herkese zararlı olur.

Malko'nun aklı 125. Sokak'tan önlerine fırlayan arabadaydı. Olayı yüzbaşıya anlattı.

— Julius West'ten bir şey öğrenmek istiyorsanız fazla vaktiniz yok. Onu buradan uzaklaştırmak en iyisi olur, dedi yüzbaşı.

Malko, Al Katz ile konuşmak istiyordu. Birden aklına zenciye Doktor Shu-lo'ya götürme fikri geldi.

— Bir telefon edebilir miyim? dedi Malko.

Yüzbaşı yandaki odadan daha rahat konuşabileceğini söyledi. Malko telefon etmeden önce Jeanie'ye döndü.

— Julius'a bir iğne daha yapar mısınız? Ama bu seferki daha etkili olsun.

*

**

Al Katz telefonu açtığı anda sesi biraz heyecanlıydı. Olanları duyduktan sonra bıyıkları asık suratıyla birlikte aşağı düştü. Zaman çok daralmıştı. Ve Birleşik Devletler'in üst düzey yöneticileri Amerikalı'yı sıkıştırıyorlardı.

— Evin kontrolünü bize bırakın. Ben orayı hallederim, dedi Al Katz. Siz de vaktinizi o esrarkeşe her krizi tuttuğunda uyuşturucu vererek geçirmeyin. Size krizi tutan zencilere uyuşturucu veresiniz diye para ödemiyoruz... Birleşik Devletler Hükümeti'nin prestiji söz konusu, elinizi çabuk tutun.

— Zenciye Doktor Shu-lo'ya götürmek istiyorum, dedi Malko. Ama yolda bizi korumanız gerekecek.

— Pekâlâ, size iki araba gönderiyorum.

Malko telefonu kapatıp dışarı çıktığında yüzbaşı odasında yalnızdı.

— Julius'u buradan götürüyorum, dedi Malko.

— Umarım yolda başınıza bir şey gelmez,

dedi yüzbaşı.

O sırada Jeanie odaya girdi.

— Bizi götürdüğü evin doğru olduğunu söylüyor. Bir müddet daha sesi çıkmaz, dedi Jeanie.

— Onu Doktor Shu-lo'ya götüreceğiz, dedi Malko. Ben sizi daha sonra ararım. Yardım ettiğiniz için teşekkür ederim.

Malko aşağıya indiğinde Al Katz'ın gönderdiği arabaların kendisini beklediğini gördü. Chris Jones öndeki arabadan çıktı ve Ford'un yanına geldi.

— Benimle birlikte birisi daha sizin arabaya gelecek, zenciyi ortamıza alırsız, dedi Chris.

— Doktor Shu-lo'ya haber verdiniz mi? diye sordu Malko.

— Evet, dedi Chris, bizi bekliyor. Ama bu sefer işi biraz zor galiba...

O sırada Julius iki polisin ortasında kapıda belirmişti. Görünüşüne bakılırsa Jeanie bu sefer dozu biraz fazla vermişti. Polisler hiç vakit kaybetmeden, Julius'u Ford'un içine taktılar. Chris hemen arkasından arabaya daldı. FBI adamlarından birisi de öteki yanına geçti. Malko Ford'u çalıştırdı ve üç araba yola çıktı.

— Küçük fahişeyi de alsaydınız biraz eğlenirdik, dedi Julius West sırtarak.

Büyük bir zevkle sırtırken Chris'in yumruğunu karın boşluğunda hissedince gülmesi yarım kaldı.

*

**

Doktor Shu-lo mesleğini seven bir adamdı. Kendisine bir hasta getirileceğini duyar duymaz hazırlanmaya başlamıştı. Malko, Chris Jones

ve Julius West kapının önündeydiler. Al Katz'ın adamları aşağıda bekliyordı. Julius West iğnenin etkisiyle etrafı hâlâ toz pembe görüyordu.İçeri girerken hiçbir sorun çıkartmadı.

Doktor Shu-lo'nun işi bu sefer zordu. Julius'un iğnenin etkisinden kurtulmasını beklemek zorundaydı. Zenci o haldeyken kendi yöntemlerini uygulaması yanlış olabilirdi.

Malko, Narkotik Büro'da olanları ve 128. Sokak'ın köşesinden gördüğü evi kısaca Doktor Shu-lo'ya anlattı ve:

— Sizden bu adamın Siyah Panterler'le ilişkisinin derecesini ve onların çevresinde zenci olmayan birilerini görüp görmediğini öğrenmenizi istiyorum, dedi.

- Biraz zaman alabilir, dedi Shu-lo.

— İki, üç saat içinde bu sorunu halletmiş olmalısınız doktor. Önümüzde çok az vaktimiz var ve bu süre içinde hem rehineleri, hem de Siyah Panterler'i maşa olarak kullanan adamı veya adamları bulmak zorundayız. Elinizi çabuk tutun lütfen.

Julius West, Chris Jones'un refaketinde yan odada oturuyordu.

Shu-lo daha önceden hazırladığı özel bir ilacı şırıngaya çektikten sonra zenciye divana yatmasını ve kalçasını açmasını söyledi. Doktorun sözlerini tam olarak anlamayan Julius, Chris Jones'un güçlü kollarının rehberliğinde divana uzandı.

Doktor Shu-lo işini bitirdikten sonra, odadan çıkmadan müziği açtı ve sesini ayarladı. Chris'le birlikte dışarı çıktılar.

— Chris, dedi Malko, siz burada doktorun

yanında kalın ve bir şey öğrenir öğrenmez beni arayın. Ben Birleşmiş Milletler Binası'nda olacağım.

*

**

Albay Tanaka'nın oylama için geriye doğru saymasına çok az kalmıştı. Bardaki tüm delegelerin sıkıcı bir oturumdan çıktıkları, yüzlerinden belli oluyordu. Malko kendisine bir JB ısmarladıktan sonra köşedeki masalardan birine oturmuştu. İçkisini yudumlarırken Lo-ning içeri girdi ve kendisini görür görmez yanına geldi.

— Yeni bir şey var mı?

— Doktor Shu-lo çalışıyor, dedi Malko.

Bu arada Malko sürekli salona göz gezdirdiyordu, sanki birisini arar gibiydi. İlerideki masalardan birinde iki zenci ile birlikte oturan Gail'i gördü. Gözgöze geldiler ve Malko araştırmasına devam etti.

— Ekselansları David Mugali'yi gördünüz mü bugün? diye sordu Malko.

— Oturumda bir ara gördüm. Japon delegasyonundan birisiyle sohbet ediyordu, dedi Lo-ning.

Malko düşünceliydi. Zaman gitgide daralırken henüz elle tutulur hiçbir şey elde edememişlerdi. Sadece rehinelerin içinde bulunabileceğini sandıkları bir evin dışında... Aslında Mad Dogs eviyle Al Katz'ın ilgilenmesine çok sevinmişti. Amerikalı kendi bildiği gibi o işi halledecekti.

Birden santralci kızlardan birinin sesi duyuldu ve Malko'nun adını söyledi. Malko Lo-ning'e beklemesini söyleyerek kabinlere

doğru ilerledi.

— Üç numaralı kabinden konuşabilirsiniz, dedi santralci kız.

Malko arayanın Doktor Shu-lo olabileceğini tahmin ediyordu. Kapıyı kapattı ve ahizeyi kaldırdı.

— Altesleri beni çok meraklandırdınız, dedi Elko Krizantem. Gece döneceğinizi sanıyordum ama neredeyse öğlen olmak üzere.

Malko, Krizantem'e merak edilebilecek bir şey olmadığını ve kendisinin Doktor Shu-lo'nun muayenehanesine gitmesini söyledi ve telefonu kapattı.

XVI. BÖLÜM

Malko, Doktor Shu-lo'dan telefon beklerken birden aklına Hippopotamus'a gitme fikri geldi. Doktorun evinden ayrılalı iki saat olmuştu ama henüz bir haber yoktu. Lo-ning'e:

— Doktor Shu-lo beni buradan arayacak, dedi Malko. ismimi anons ettiklerinde siz konuşur musunuz? Ben hemen dönerim.

— Sizi burada bekleyeceğim, dedi Çinli kız.

Malko, Jada'nın nerede olduğunu merak ediyordu. Kendisine pek bir yardımı dokunmayacağını bilmesine rağmen, belki Jada sayesinde rehinelere hakkında bir şeyler öğrenebileceğini düşünüyordu.

Hippopotamus'un kapısından girerken içeride yaşadığı tatsız olayı hatırladı. Etrafta boş boş boş gezinen zenciler kendisini rahatsız ediyordu.

Pistte birbirine kenetlenmiş iki zenci çift dans ediyordu, içerisi pek kalabalık değildi. Malko aceleyle etrafa göz attı. Jada içeride yoktu.

Köşedeki masalardan birinde oturan zenciye gözü takıldı. Iriyarı zenci tek başına içkisini yudumluyordu. Yüzündeki siyah camlı gözlüklerden adamın ne tarafa baktığını anlamak mümkün değildi. Malko içeride fazla kalmak istemiyordu, fakat köşedeki adam dikkatini çekmişti.

Zenci birden hızlı hareketlerle içkisini bitirdi ve ayağa kalktı. Bardaki telefona doğru gitti.

Normalde o telefonda müşteriler konuşmuyordu. Ama adam hiç tereddüt etmeden ezberindeki numarayı çevirdi.

Aslında Doktor Shu-lo'dan telefon beklemiyor olsaydı Malko orada kalıp olacakları izleyebilirdi. Ama rehineler daha önemliydi. Etrafın fazla dikkatini çekmeden hızlı adımlarla dışarıya çıktı ve arabasına doğru yürüdü.

Ford'un yanında iki zenci adam, sanki hayatlarında ilk defa araba görüyorlarmışçasına arabayı inceliyorlardı. Malko'nun yaklaştığını görünce bu kez aynı merakla bakışlarını Malko'ya çevirdiler. Malko orada fazla oyalanmak istemiyordu. Yüzüne oldukça sevimli bir ifade vermeye çalıştı ve arabanın kapısını açtı. O sırada içerideki adam koşarak dışarı çıkmıştı.

Malko hızla arabasına binip kapıyı kapattı ve motoru çalıştırdı. Uzaklaşırken dikiz aynasından üç zencinin kapısı açık bir araba aradıklarını gördü. Peşine takılsalar bile yakalamalarına imkân yoktu.

Jada'yı bulamamıştı ama Mad Dogs'lar tarafından sevilmediğini anlamıştı.

**

Birleşmiş Milletler binasında hızlı tempo devam ediyordu. Açıkça belli olmasa bile herkesin gergin olduğu hissediliyordu. Malko bara girdiğinde içerisi pek kalabalık değildi. Al Katz'ın planladığı gibi oturumlarda zaman kazanmak için hiç kimseyi ilgilendirmeyen önemsiz konular üzerinde konuşmalar yapılıyor ve öneriler getiriliyordu.

Lo-ning oradaydı. Malko Çinli kızın yanına gidip oturdu.

— Bir haber var mı, diye sordu Malko.

— Hayır, henüz kimse aramadı, dedi Lo-ning.

Malko sabırsızdı. Al Katz'ı aramayı düşündü. Tam o sırada ismi anons edildi.

— Hemen dönerim, dedi Malko.

Hızlı adımlarla santralci kızın yanına gitti.

— İki numaralı kabinden konuşabilirsiniz, dedi sarışın santralci kız.

Malko teşekkür edip kabine girdi ve kapıyı kapattı.

Arayan Chris Jones'tu.

— Hemen gelebilir misiniz? dedi Chris. Doktor bir şeyler bulduğunu sanıyor.

— Hemen geliyorum, dedi Malko.

Telefonu kapatıp Lo-ning'in yanına döndü:

— Doktor Shu-lo'nun evine gidiyorum, dedi Malko.

— Ben de geliyorum.

*

**

Malko ile Lo-ning'e kapıyı Elko Krizantem açtı. Efendisini görmenin mutluluğu vardı yü/ünde. Malko hiç zaman kaybetmeden Shu-lo'nun yanına gitti.

— Bu sefer hiç kolay olmadı, dedi Çinli doktor. Biliyorsunuz adam önceden uyuşturucu almıştı, hem sonra...

— Bunları sonra anlatırsınız, ne bulduğunuzu söyleyin lütfen, dedi Malko.

— Dün o sizi götürdüğü eve gittiğini ve içeridekilere uyuşturucu verdiğini söyledi. Sözlerinden anladığıma göre, bizimki içerideyken

birisine telefon etmişler, daha sonra da kendi aralarında bir Japon'dan bahsetmişler, sonra da...

— Bir Japon mu? diye sordu Malko.

Birden Malko'nun aklına Lo-ning'in sözleri geldi.

— Lo-ning, dedi Malko, Ekselansları David Mugali'yi bir Japonla konuşurken görmüştünüz değil mi?

— Evet, dedi Çinli kız.

Malko, Al Katz'ı arayıp haber vermeyi düşündü.

*

**

Al Katz bürosundaydı ve canı çok sıkındı. Oylamaya yirmi dört saatten az bir süre kalmıştı. Bildikleri tek şey de, rehinelerin bulunduğu sandıkları bir evin yeri. İçerideki kadınlara ve çocuklara zarar gelmemesi için içindeki güçleri kullanamıyordu. Amerikalı'nın tüm kaygısı işi başaramazsa nasıl bir rapor hazırlayacağı ve harcamaları nasıl göstereceğiydi. İşler istenildiği gibi sonuçlanırsa Şirket genellikle bir sorun çıkarmazdı. Ama bir aksilik olursa, en ufak ayrıntılar bile büyük olay yaratıyordu.

Telefonun sesiyle irkildi.

Malko, Doktor Shu-lo'nun söylediklerini ve Lo-ning'in tanık olduğu olayı anlattı.

— Sanıyorum bu iki olay arasında bir bağlantı var, dedi Malko.

Al Katz duyduklarına çok şaşırdı. Japonlarla bu iş arasında bir bağlantı kuramıyordu.

— David Mugali'nin konuşması bir rastlantı olabilir, dedi Amerikalı. Bir yanlışlık

yaparsak hükümettekileri daha çok kızdırırız.

— Ben o Japon'un peşine takılacağım, dedi Malko. Siz de bu arada rehineleri kurtarsanız iyi olur. Yoksa oyları lehinize çevirmenin kolay olacağını hiç sanmıyorum.

— Japon delegasyonundan gelecek en ufak bir şikâyet, her şeyin bozulmasına neden olur, dedi Amerikalı keyifsiz bir sesle. Çok dikkatli olun.

Malko telefonu kapattıktan sonra Lo-ning'e döndü.

— O adamı bana gösterebilir misiniz?

— Aslında pek dikkat etmedim, dedi> Lo-ning. Orta yaşlı bir adamdı. Hepsi de birbirine benzediği için kolay bulabileceğimi sanmıyorum.

— Doktor, dedi Malko. İçerideki zenciye biraz daha burada tutabilir ..misiniz? Henüz onunla işimiz bitmedi. Hem burada daha emniyette olur. Onu serbest bırakırsak bir daha bulamayabiliriz.

— Daha fazla konuşacağını sanmıyorum, dedi Shu-lo. İğnenin etkisi geçince biraz sorun yaratabilir ama beni fazla uğraştırmaz.

Malko, Elko Krizantem'i doktorun yanında bıraktı. Çinli'nin işgüzarlık yapmasından çekiniyordu.

— Chris, siz de bizimle gelin.

Malko, Chris ve Lo-ning Birleşmiş Milletler binasına doğru yola çıktılar.

*

**

Delegeler barına girdiklerinde içerisi kalabalıktı. Oylamaya yalnızca on saat kalmıştı, Malko yorgunluktan ve uykusuzluktan bitkin

bir haldeydi.

Lo-ning etrafa göz attı. İçeride tek bir Japon bile yoktu.

Ekselansları David Mugali bir masada üç arkadaşıyla birlikte oturuyordu. Tavırlarından oldukça bitkin bir halde olduğu anlaşılıyordu.

Chris Jonesve Lo-ning bara doğru ilerlerken Malko da David Mugali'nin masasına doğru yürüdü.

— Merhaba Ekselansları, sizinle biraz konuşabilir miyim?

Zenci, Malko'yu gördüğüne hiç sevinmemişti. David Mugali'nin tavrını gören diğer zenciler gözlerini Malko'ya çevirdiler.

— Sizinle konuşmak istemiyorum, dedi zenci. Beni rahat bırakın.

— Ekselansları bana önemli bir konuda fikir verebilirlerse çok sevinirim, dedi Malko.

Masadaki diğer adamların da belki aynı konudan sorunları olabilirdi. Ama Malko konuyu genişletmek istemiyordu.

Üç zenci de aynı anda ayağa kalktılar. İçlerinden birisi:

— Daha sonra konuşuruz, dedi David Mugali'ye. Biz bir şeyler içeceğiz...

Malko rahatlamıştı. Boş olan sandalyenin birine oturdu. Ekselansları David Mugali onunla ilgili değilmiş gibi görünüyordu.

— Ekselansları, dedi Malko, dün konuştuğunuz Japon temsilcisinin adını bana söyleyebilir misiniz?

Zenci ne söylediğini anlamamış gibi boş gözlerle Malko'ya baktı.

— Beni rahat bırakın dedim size. Bakın dün bir sürü insanla konuştum ve çoğunun da adını

bilmiyorum. Hem size ne bundan?

— Unutmayın ekselansları, dedi Malko, size yardım etmek istiyoruz. O adam bizim için çok önemli.

— Adını bilmiyorum, dedi zenci. Ama Afrika'daki açlık üzerine biraz konuştuk.

— Pekâlâ, dedi Malko. Bana gösterebilir misiniz?

David Mugali etrafına bakındı.

— Şimdi burada değil, izninizle arkadaşlarımın yanına, bir şeyler içmeye gidiyorum.

Diplomat daha sözlerini bitirmeden ayağa kalkmıştı.

Oylamaya yedi saat kalmıştı. İçerideki uğultu Malko'yu rahatsız ediyordu. İyi bir uykuya ihtiyacı vardı.

*

**

- Malko, Lo-ning ile Chris Jones'un yanına dönmek için ayağa kalkmıştı ki adının anons edildiğini duydu.

Santralci kız konuşacağı kabini işaret etti.

— Alo?

Arayan Al Katz idi. Amerikah'nın sesi neşeliydi.

— Rehineler kurtarıldı, diye müjdeledi. İçlerinden iki kadınla bir çocuk hafif yaralı ama önemli sayılmaz. Siz bir şey bulabildiniz mi?

— Henüz değil, dedi Malko. Burada Japon delegasyonundan hiç kimse yok.

— Büroma gelin size söyleyeceklerim var, dedi Amerikalı.

Malko telefonu kapattı ve Chris Jones'un yanına doğru yürüdü.

— Chris, dedi Malko, siz Lo-ning'le burada kalın ve David Mugali'yi gözden kaçırmayın. Lo-ning, siz de o adamı hatırlamaya çalışın lütfen. Buraya gelirse beni arayın. Ben Al Katz ile konuşmaya gidiyorum.

Yorgunluktan asıl önemli olan haberi unutmuştu.

— Bir gelişme var mı? diye sordu Chris.

— Ah! Evet. Rehineler kurtarılmış. Ama siz Mugali'ye bir şey söylemeyin. Onun gibi bir sürü adam var burada. Dikkatli olun. İşin asıl tehlikeli kısmı bundan sonra başlıyor.

*

**

Malko içeri girdiğinde Al Katz pencereden dışarıyı seyrediyordu. Amerikalı'nın yüzü asıktı. Yüzünde, işi kendisinin başardığını söyleyen bir ifade vardı.

— Evdeki Siyah Panterler'den birisi yaralı olarak kaçmayı başarmış, dedi Al Katz.

— Rehineleri ailelerine teslim edecek misiniz?

— En kısa zamanda.

— Kızıl Çin lehine oy verecek adamları, tespit ettiniz mi? diye sordu Malko.

— Hepsini değil, dedi Amerikalı. On üç tanesinin isimleri belli. Sayısını bilmediğimiz diğerleri için başka yöntemler kullanılmış olmalı. Üstelik on üç oyu geri çevirsek bile bu sayı işimizi görmez.

— Eve nasıl girdiniz? diye sordu Malko.

Amerikalı'nın beklediği soruyu sormuştu. Al Katz, büyük dağları ben yarattım dercesine bir havayla söze girdi:

— Kolay olmadı tabii. FBI'dan çok sayıda

adam evin çevresini sardı. Bu tür işler için eğitilmiş adamlarımız var, biliyorsunuz...

Tam o sırada telefon çaldı. Arayan Chris Jones'tu.

— Aradığınız adam az önce buradaydı ve koşar adımlarla çıktı. Lo-ning adamı görünce tanıdı. Ne yapmamızı istiyorsunuz?

— Peşinden ayrılmayın, dedi Al Katz. Geliyoruz.

Telefonu kapattıktan sonra Malko'ya döndü.

— Şüphelendiğiniz Japon oradaymış, dedi. Gidelim.

**

Albay Tanaka planının altüst olduğunu anlamıştı. Başından beri zencilere güvenmemişti ama onlardan başka işine yarayacak kimse yoktu. Kızıl Çin lehine oy verdireceği adamları kontrol etmesi imkânsızdı. Amerikalılar'ın, planını anlamış olmaları her şeyi güçleştiriyordu. Uçak bileti hazırды. İşi orada bırakıp Japonya'ya dönebilirdi. Ama başına gelecekleri biliyordu. Tek korkusu oylamadan önce yaralı Siyah Panter'in kendisini ele vermesiydi. Çünkü zenci kendisini tanıyordu. Jada ile buluştuklarında genellikle etrafta bir gözcü bırakırlardı. İşte o gözcü yaralı olarak kurtulmayı başarmıştı ve kendisine her şeyi anlatmıştı. Lester'in ölüp ölmediğini bilmiyordu. Artık Siyah Panterler'le temasa geçemezdi. Yapabileceği tek şey, oylama yapılıncaya kadar ortalıkta görünmemektir. Birleşmiş Milletler binasına uğrayıp içerideki havayı görmek istemişti. Aslında delegeler barında gördüğü

ortam pek de umut kırıcı değildi. İçerideki zencilerde ne bir sevinç, ne de bir telaş vardı. Hepsinin yüzlerinde korku ifadesi okunuyordu.

Ancak bardaki Çinli kızın kendisini görür görmez yanındaki Amerikalı'ya bir şeyler söylemesi ve daha sonra da Amerikalı'nın telefona sarılması Tanaka'yı şüphelendirmişti. Bardan çıkıp doğruca asansörlere koştu. Bir an evvel binadan uzaklaşmak istiyordu.

*

**

Al Katz ile Malko, Birleşmiş Milletler binasının önüne geldiklerinde, Chris Jones ve Lo-ning ile karşılaştılar.

— Aşağı indi, dedi Lo-ning.

Chris başıyla kızı doğrular gibi bir işaret yaptı.

— Peki nerede? diye sordu Malko.

— Bilmiyorum, dedi Chris. Kaçırılmış olmayız.

— Bir fikrim var, dedi Malko. Albay Mc Carthy'nin bize yardımcı olması gerek. Japon delegasyonundakilerin isim listesini ve kaldıkları adresleri alıp teker teker kontrol edeceğiz.

— Ben Albay Mc Carthy ile konuşurum, dedi Al Katz.

— Adamı ben de gördüm, size yardımcı olabilirim, diye söze karıştı Chris Jones.

— Pekâlâ Chris, dedi Malko, siz benimle gelin.

— Ben burada bekliyorum. Bir şey olursa size haber veririm, dedi Lo-ning.

XVII. BÖLÜM

Albay Mc Carthy bürosunda bekliyordu. İçeride bir sürü kapalı devre televizyon monitörü vardı. Ve hepsi de güvenlik açısından önemli yerleri görüntülüyordu. Al Katz ne istediklerini anlattı.

— Bu kadar kısa sürede, koskoca New York'ta bir avuç Japon aramamız imkansız, dedi albay. Üstelik adamların hepsi de diplomat, en ufak bir şikâyetle bulunurlarsa, bu olay hükümetler arasında büyük sorun yaratabilir. Sorumluluk size ait. Buyurun liste burada.

Malko kâğıdı aldı ve inceledi.

Japonlar genellikle toplu olarak aynı otele yerleşirlerdi. Bu sefer de öyle yapmışlardı. Ama listedeki isimlerden birisi değişik bir otele yerleşmişti.

"Mister Tanaka" isminin karşısında "Century Oteli" yazıyordu.

— Şu Mister Tanaka'dan başlayalım, dedi Malko.

*

Ford'u Chris kullanıyordu. Malko o kadar yorgundu ki New York'un yoğun trafiğinde araba kullanmayı göze alamamıştı.

47. Sokak'taki Century Oteli'nin önüne geldiler. Fazla gösterişi olmayan mütevazı bir oteldi. Japon Hükümeti'nin bir temsilcisi için hiç de uygun bir yer değildi.

Arabadan ilk fırlayan Malko oldu. Doğruca resepsiyona yürüdü. Chris arkasından koşarak onu takip etti.

Resepsiyondaki sarışın kız içeri paldır küldür giren iki adama şaşkın gözlerle baktı. O sırada Chris'in "Gizli Servis" kimliği burnunun ucuna değdi.

Ne istiyorsunuz?

— Mister Tanaka ile konuşmamız gerek, dedi Malko. Japon diplomat.

— Bir saniye, dedi resepsiyonist kız.

Önündeki deftere bir göz attıktan sonra:

— Üzgünüm, Mister Tanaka az önce ayrıldı, dedi.

— Nereye gittiğini söyledi mi?

— Hayır. Hesabını kapattı ve çıktı.

— Lanet olsun, dedi Chris. Şimdi onu nerede bulacağız?

— Belki de ülkesine dönüyordur, dedi Malko.

— Bir saniye, dedi Chris, havaalanlarına haber verelim. Eğer o yoldan çıkacaksa durdurabiliriz.

CIA'nın gorili Al Katz'ı aradı. Ama Amerikalı yerinde yoktu. Hiç zaman kaybetmeden başka bir numara çevirdi. Malko, Chris'in kimi aradığını düşünecek vaziyette değildi. Chris Jones , çok kısa konuştu ve telefonu kapattı.

*

**

Eski "Kamikaze" pilotu, kafasında binbir soruyla havaalanına doğru gidiyordu.

— Biraz çabuk ol, dedi şoföre.

Ülkesine dönmesi kendisi için intihar

demekti. Dönmeyip kaçmayı kendisine yediremiyordu. İşi başaramamıştı. Keşke sarışın adamı baştan yok etseydim, diye düşündü. Uçağın kalkmasına iki buçuk__saat vardı. Tanaka havalandıktan yarım saat sonra da Kızıl Çin için oylama yapılacaktı. Havaalanına bir an evvel gidip birkaç yere telefon etmek istiyordu.

— Daha çabuk, dedi şoföre.

Tam o sırada, Tanaka'nın karşı kaldırıma çıkmasına üç adım kalmıştı ki sağ tarafından gelen dev gibi treylerin acı fren sesiyle irkildi. Aceleyle kaldırıma çıkmak isterken müthiş bir darbeye kendinden geçti. Treylerin sürücüsü o hızla arabayı durduramamıştı.

*

**

Oylamaya bir buçuk saat kalmıştı. Al Katz rehineler sayesinde on üç oyu çevirmeye uğraşıyordu.

Malko, Chris Jones ile birlikte diğer Japonlar'ın kaldığı oteli arıyordu. Birden arabanın telsizinden Al Katz'ın sesi duyuldu. Hemen havaalanı karakoluna gitmelerini istiyordu.

— Çabuk olun Chris, dedi Malko.

Chris Jones da en az Malko kadar yorgundu, ama belli etmek istemiyordu.

*

**

Malko, Tanaka'yı sağ olarak bulacağını ümit ediyordu. Karakolun önünde bir ambulans duruyordu. Malko ve Chris komiserin odasına girdiler. Polis hemen söze girdi.

— Ambulansın içindekini gördünüz mü?

Malko birden irkildi.

— Japon arabanın içinde mi? diye sordu.

— Evet dedi komiser. Diplomatik pasaportlu bir Japon ve adı da Tanaka. Havaalanı polisinden çevredeki Japonların kimliklerini kontrol etmesini istemiştiniz. O yüzden haber verdik... Bunlar da üzerinden çıkanlar ve çantası.

— Chris, dedi Malko. Arabanın içindekine bir göz atar mısınız? Sizin gördüğünüz adamlar aynı kişi mi?

— Elbette, dedi Chris ve dışarı çıktı.

Albülansın başında bekleyen polis memuru Chris'i görür görmez kapıyı açtı.

Chris Jones arabanın içine girip beyaz örtünün baş tarafını açtı. Tanaka'nın yüzü kan içindeydi. Herhalde kazada başına kuvvetli bir darbe yemiş olmalıydı. Açık gözlerinde garip bir ifade vardı.

Chris daha fazla dayanamayıp dışarı çıktı.

**

Chris komiserin odasına geri döndüğünde, Malko küçük bir defteri karıştırıyordu.

— Evet, dedi Chris, aşağıdaki adam Lo-ning ile beraber gördüğümüz Japon.

— Ondan hiç şüphem yok, dedi Malko elindeki defterin bir sayfasını göstererek. Bakın Chris, Ekselansları John Sokati'nin adı çizilmiş.

Malko isimlere fazla dikkat etmeden sayfaları çeviriyordu. Birden eli bir sayfaya takılıp kaldı. Ürperdiğini hissetti.

Malko'nun garip davranışını gören Chris Jones başını uzatarak sayfaya göz attı. Kâğıdın sol üst köşesinde "Malko Linge" yazıyordu.

Komiserden adamın eşyalarını almak için izin istedi.

— Tabii alabilirsiniz, dedi komiser.

— Haydi Chris, bunları Al Katz'a yetiştirmeliyiz.

*

**

Al Katz neşeliydi oylamayı istediği yöne çevirmişti. Eline ulaşan sekiz ismi daha ayarlayabilirse, bu seneki oylama da önemli bir sorun çıkmadan kapanacaktı.

— Siz bu işi bana bırakın, dedi Al Katz. Ben hallederim.

— Benim iyi bir uykuya ihtiyacım var, dedi Malko.

**

Dairesine döndüğünde birden Elko Krizantem'i hatırladı. Telefon etmek istiyordu, ama yatağının üzerine elbiseleriyle uzandı ve uyuya kaldı.

*

**

Malko telefonun sesiyle uyandı. Gözlerini açtığı anda güneş batmak üzereydi.

— Alo!

Al Katz'ın neşeli sesini duydu.

— Ortalıkta yoksunuz, sizi merak ettim.

— Oylama, dedi Malko. Ne oldu?

Al Katz bir kahkaha attı.

— O, dün akşamdı. Her şey yolunda. Hükümetimiz Japon delegasyonundan bir üyenin trafik kazasında ölmesinden dolayı taziyetlerini bildirdi.